M.S. Srinivasan

ஸ்ரீராமஜெயம்.

புகழேந்திப் புலவரவர்கள் இயற்றிய

பெரிய எழுத்து

பவளக்கொடி மாலை

M. துரைசாமி முதலியார் & Co.,

புத்தக வியாபாரம்,

1-1, மலையபெருமாள் தெரு, மதருஸ் 1

இதன் விலை] 1952 [அணா. 0-12-0

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர் இயற்றிய

பவளக்கொடி மாலை

[படங்களுடன்]

M. துரைசாமி முதலியார் & ஸன்ஸ்

(புத்தக வியாபாரம்)

1-1, மலையபெருமாள் தெரு,

சென்னை-1.

இதன் விலை] 1953 [அணா-12

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

பவளக்கொடி மாலை

காப்பு - கலிவிருத்தம்

வேகமானெறி சேரும்வினைகளுந்
தாகபோகம் விடாததளர்ச்சியுஞ்
சோகவாரியி லுல்வருந்துன்பமும்
போகவானை முகவனைப்போற்றுவாம்.

விநாயகர் துதி

அத்திமுகத்தோனே அரனார்திருமகனே
சத்திக்கணபதியே சரிந்தவயிற்றோனே
காரானைமாமுகனே கணபதியேமுன்னடவாய்
ஸ்ரீராமர்தன்மருகா செல்வக்கணபதியே
பேழைவயிற்றோனே பெருச்சாளிவாகனனே
வேழமுகத்தோனே விநாயகரே நான்சரணம்
கந்தருக்குமுன்பிறந்த கற்பகமேமெய்ப்பொருளே
வந்தெனக்குமுன்னடவாய் மாயன்மருமகனே.

சரஸ்வதி துதி

வாணிசரஸ்வதியே மறையவனார்தேவியரே
சொற்கள்வழுவாமல் சொற்குற்றம்வாராமல்
நாவுதவறாமல் நடத்துமம்மாயிக்கதையை
ஐந்நெழுத்தைஒரெழுத்தா யழுத்துமம்மாயென்னாவில்
எட்டெழுத்தைஒரெழுத்தா யெழுதுமம்மா நாவுதனில்

துரோபதை துதி

தோராவடிவழகி துரோபதையேபாஞ்சாலி
அக்கினியில்வந்துதித்த ஆதிபராசத்தியரே

நெருப்பிப்பிறந்தவளே நீலவர்ணன் தங்கையரே
மந்தாரக்குந்தியற்கு முந்திவந்தமருமகளே
சந்தனவடிவழகன் தருமராஜன்தேவியரே
பாடத்தொடங்கினேன் பாஞ்சாலன்சீர்மகளே
பவளக்கொடிமாலை பாடத்துணிந்தேன்யான்
கற்றோர்க்குக்குற்றங்கள் யாதுவழிநேர்ந்தாலும்
உற்றபிழைகளெல்லாம் உயர்ந்தோர்மனம்பொறுத்து
இப்புவியிரெல்லோரும் ஒப்பிமனமகிழ
அப்பால்நடந்தகதை அடியேனுரைத்திடுவேன்

அல்லி அரசிருக்கை

அல்லிப்பெருமாள் அரசாளும்நாயகியாள்
ஆராயிரம்பாண்டியற்கு அறியதுரைமகளாம்
மதுரைநகராளும் வாழ்பாண்டிநாடுடையாள்
நாலுமலையாளம் நடுவானதென்மதுரை
தென்மதுரையாளுகிற தேன்மொழியாளல்லியம்மாள்
ஆணரசாண்டாலே அழிந்துபோம்சீமையென்று
பெண்ணரசாளவென்று பிறந்தாளே அல்லிமயில்
வயிற்றிற்பிறந்ததில்லை வன்கொடுமைசெய்ததில்லை
குடலிற்பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெய்ததில்லை
ஓடுகிறதண்ணீரில் உள்ளேமணற்சேருமுண்டு
அடிக்கிறகாற்றுதனில் அலைகாற்றுரும்புமுண்டு
காலகண்டநாதருக்கு கண்டங்கருப்புமுண்டு
சந்திரற்குமச்சமுண்டு சற்றேகருப்புமுண்டு
குன்றுமணிக்காலும் கொஞ்சங்கருப்புமுண்டு
அவள்-மயிரேகருப்பொழிய மற்றகருப்புமில்லை
புருவங்கருப்பொழிய பின்னுங்கருப்புமில்லை
மன்னன்விஜயன் மடலூர்ந்தமாதேவி
காளைவிஜயன் கட்டழகன்மாதேவி
ஏழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்த நீன்முகனை
வெட்டிகெலித்து வீரபட்டங்கட்டினவள்
பொம்மைவிருதுகட்டி பூமியெல்லாமாளுகிறாள்
அல்லியென்றுசொன்னால் அழுதபிள்ளைவாய்மூடும்
கொம்பனையாள்பேர்கூறினால்குருவி தண்ணீர்குடியாது
கட்டழகிபேர்சொன்னால் கனதெய்வங்கூத்தாடும்
அல்லியென்றுசொன்னால் அறுந்ததலைகொக்கரிக்கும்

கட்டழகியல்லியரும் காலையில்தானெழுந்து
முத்துச்சிவிகையது எறிமுருகுழலாள்
தாதியருந்தோழியரும மைதயல்மார்சூழ்ந்துவர
பூங்காவனச்சோலை போயிறங்கியல்லியரும்
பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
பொய்கையில்போயிறங்கி துய்யமுகஞ்சுத்திபண்ணி
முத்துநிகர்த்தபல்லும் முருக்கம்பூசெவ்வாயும்
காலோடுங்கைகளும் கனிவாயுஞ்சுத்திபண்ணி
சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
மதுரைமீனாட்சியரை மனதிலேதானினைந்து
சொக்கரடிபணிந்து தோகையரும்பூச்சொருகி
சந்தனமும்பன்னீரும் சவ்வாதுந்தானணிந்து
பார்ப்பார்பரதேசி பண்டாரஞ்சங்கமர்க்கும்
அந்தணர்ஜோகியர்க்கும் அதிதிபரதேசியர்க்கும்
தானம்வழங்கிவர தாமரைசூழ்வாழ்மாரி
தருமத்தைச்செய்தவளும் தண்டிகையின்மீதேறி
பூங்காவனத்தைவிட்டு பொற்கொடியும்வாராளே
ஆனையின்மேல் பேரிகை அடிபடுதுகுமுகுமென்று
ஒட்டையின்மேல்பேரிகை ஓசைகிளம்புகுது
எக்காளமூதிவர இடக்கையும்டோலடிக்க
சங்கீதமேளம் சபையில்முழங்கிவர
ஐங்காதவழிதூரம் அனேகதாரையூதிவர
நாற்காதவழிதூரம் நாகசுரமூதிவர
முக்காதவழிதூரம் முரசுமுழங்கிவர
திந்திமிதோவென்று சிறுபெண்களாடிவர
தத்திமிதோவென்று தாளங்கள்போட்டுவர
கவிஞர்கவிபாட கட்டியங்களார்ப்பரிக்க
புலவர்புகழ்ந்துவர புஷ்பங்கள்தூவிவர
நட்டுவர்பாடிவர நங்கையர்களாடிவர
செடில்கட்டிமல்லர்கள் ஜெட்டிகள்யுத்தஞ்செய்ய
ஆடாதகூத்துகளும் அரிச்சந்திரநாடகமும்
கேளிக்கைபார்த்துமல்லோ கிளிமொழியாள்வாராளே
தெற்குகிழக்குத் தெருவீதிதான்கடந்து
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதிகளும் அரண்மனையுந்தான்கடந்து
மாடத்தெருக்கடந்து மண்டபமருகில்வந்து

பல்லக்கைவிட்டிறங்கி பார்மனையினுட்புகுந்து
முத்துமிதியடியைத் தொட்டுமிகநடந்து
மாணிக்ககிரீடங்கள் மகுடமுடி துலங்க
தாதியர்கள்சூழ்ந்துவர தனிக்கவரிவீசிவர
மாதர்புடைசூழ மண்டபஞ்சேன்றேறினாள்
ஓராம்படித்தளமாம் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
இரண்டாம்படித்தளமாம் இரத்தினகிரிமேடைகளாம்
மூன்றாம்படித்தளமாம் முத்துசெம்பொன்படி வாசல்
நான்காம்படித்தளமாம் நாகரத்தினமண்டபமாம்
ஐந்தாம்படித்தளமாம் அரக்குமணிமேடைகளாம்
ஆறாம்படித்தளமாம் அழகானமேடைகளாம்
ஏழாம்படித்தளமாம் எழிலானமண்டபமாம்
எட்டாம்படித்தளமாம் எண்ணெக்காால்மண்டபமாம்
ஒன்பதாம்படித்தளத்தளமாம் பளிங்குமாமண்டபமாம்
பத்தாம்படித்தளமாம் பளிங்குமாமண்டபமாம்
ஆயிரங்கால்மண்டபத்தில் அல்லியரும்வந்தமர்ந்தாள்
செம்பொன்முடி துலங்க செங்கோலில்வந்தமர்ந்தாள்
ஆறாயிரம்பாண்டியர்கள் அனைவோரும்வந்தமர்ந்தார்
பன்னிரண்டுமந்திரியும் படைத்தலைவர்வந்தமர்ந்தார்
பந்திரிபிரதானிகளும் மற்றுமுள்ளராஜர்களும்
முந்நூறுகோடி முடிமன்னர்வந்தமர்ந்தார்
நானூறுகோடி நகரத்தார்வந்தமர்ந்தார்
ஐந்நூறுகோடி அரசுமன்னர்வந்தமர்ந்தார்
முடியோடுமுடிநெருங்கும் முருகுழலாளம்பலத்தில்
சட்டையோடுசட்டை நெருங்குஞ்சபைதனிலே
அதிரதரும்சமரதரும் அதிரதரானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடையரானவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
நிறைந்தகொலுவாயிருக்கும் நேரிழைபாளம்பலத்தில்
அப்பெரியசபைதனிலே அல்லியவள்கொலுவிருக்க
காணவருவாரும் கைகட்டிநிற்பாரும்
பார்க்கவருவாரும் பாண்டிப்பெருமாளை
தூரத்துராஜாக்கள் சுருளோலைகொண்டுவருவார்
காதத்துராஜாக்கள் கையோலைகொண்டுவருவார்
செம்பொன்னுங்கப்பணமுந் தீவுகிளிப்பிள்ளைகளும்
இந்தவிதமாக இருக்கின்றவேளையிலே

புலந்திரன் விளையாடல்

அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்
செண்டுமறவானுஞ் சிநேகிதரைத்தான்பிரியான்
கோட்டிமறவானும் கூட்டாளிபிரியானும்
தாயாரைச்சுற்றிவந்து தயிருக்கழுவானும்
பாதத்தைச்சுற்றிவந்து பாலுக்கழுவானும்
விளையாடிவீட்டில்வந்து வெண்ணைக்கழுவானும்
முகந்தாக்கால்வாயதனை முலைப்பால்கவுச்சடிக்கும்
வீதிவிலாசமது விளையாடும்வேந்தனவன்
தங்கத்தேரோட்டித் தார்வேந்தர்வீதியெல்லாம்
செம்பொன்தேரோட்டித் திகழ்வேந்தர்வீதியெல்லாம்
மாணிக்கத்தேரோட்டி மன்னர்திருவீதியெல்லாம்
முத்துத்தேரோட்டி முடிமன்னர்வீதியெல்லாம்
வசந்தமணிமண்டபத்தின் வழியேவரும்போது
பஞ்சவர்ணக்கிளிகளைக் கண்டந்தபாண்டியனும்
இப்படிக்கொத்ததோ ரியபற்றபுலந்திரனும்
மாதாகொலுசபைக்கு வந்தான்புலந்திரனும்
தண்டையரைச் சதங்கைகலகலென
அரைவடமும்கிண்கிணியும் அரையில்நிழல்காட்ட
கண்டசரமுங் கனவயிரத்தாழ்வடமும்
மார்பில்பதக்கமின்ன வச்சிரகவசமின்ன
வட்டமிட்டநெற்றியிலே வயிரமுடிதுலங்க
பட்டுதட்டிஒட்டியாணம் பசும்பொன்னுற்சமுதாடும்
கச்சுப்புரண்டாடக் கட்டழகன்வாரானும்
சிறுகால்மிதியடியாம் சிங்காணிவில்லழகாம்
பக்கமிருபுரமும் பரிசம்பிடித்துவர
கட்டழகன்பின்னுகை கத்திசுழட்டிவர
ஈட்டிப்பிடித்தவர்கள் இருபுறமுஞ்சூழ்ந்துவர
தாயார்கொலுச்சபையில் தார்வேந்தன்வந்துநின்றான்
வந்துநின்றதன்மகனைக் கண்டந்தவல்லியரும்
அப்பாமகனேவா அழகானகண்மணியே
பிள்ளைகலிதீர்க்கவே பெருமாளேவாருமென்றாள்
அண்டத்துசந்திரனே அருகிருக்கும்பாற்குடமோ
சொக்கர்திருமாணிகைக்கு தீண்டாமணிவிளக்கோ
வைகைக்கரைதனக்கு மண்சுமந்தசொற்கருள்
கப்பலுஞ்சோங்கும் கரைதுரையுமுள்ளவனே

சங்கீன்றமுத்தோ சகதலமாண்டவனே
ஆராயிரம்பாண்டியற்கு அழகானபேரனேயோ
வாராப்மகனேயென்று வாரிமடியில்வைந்து
எந்திமடியில்லைத்தாள் இருகொங்கையாலொழுக
சட்டையை நீக்கியேசரீரமெல்லா முத்தமிட்டாள்
உச்சிமுகந்தாளே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டாள்
மைந்தரைப்புல்கி மடிமேலேவைத்திருந்தாள்
என்னவேணுமென்மகனே எனக்கறியகூறுமென்றாள்

புலந்திரன் தாயாரை பவளத்தேர் கேட்டது

எண்ணிப்புலந்திரனும் ஏங்கியுறைக்கலுற்றான்
தாயார்முகப்பார்த்துத் தார்வேந்தனேதுரைப்பான்
உலகமதையாளுகின்ற உன்மைந்தனனதினால்
மதுராபுரியாளுமுந்தன் மைந்தன்யானனதினால்
நான்-ஏறிவிளையாட இயலானதங்கரதம்
தங்கத்தேர்தந்தாரே தார்வேந்தரென்பாட்டன்
செம்பொன்தேர்தந்தாரே திகழ்வேந்தரென்பாட்டன்
மாணிக்கந்தேர்தந்தாரே தார்வேந்தரென்பாட்டன்
சித்திரவீதிகளும் சிறப்பானதோப்புகளும்
மட்டில்லாவீதியது மதுரைப்பெருந்தெருவும்
வாழ்பாண்நாடாளும் மதுரையுஞ்சுத்திவர
பாண்டிப்பெருமாருமாளே பவளத்தேர்வேண்டுமெம்மா
தந்தாலேயல்லாது சாதமுமுண்ணேனம்மா
போஜனம்வேண்டேனென்றுபுலந்திரன்பிணங்கினான்
மைந்தனுடவார்த்தையைக் கேட்டந்தஅல்லியரும்
கேளாககருமத்தை கேட்டாயேகண்மணியே
தங்கத்தேர்வேண்டித் தார்வேந்தேகேளாமல்
முத்துத்தேர்வேண்டி முடிமன்னுகேளாமல்
மாணிக்கத்தேர்வேண்டி மன்னவனேகேளாமல்
என்னுடையராஜ்யத்தில் இல்லையேபவளமது
இல்லாதவுடமைதனை யென்மகனேகேட்டாயே
உற்று நினைத்தாளே ஒருகோடிபுத்திகளை
மைந்தன்மொழிகேட்டு மனமதுதுயரமதாய்
அப்பெரியசபைதனி லனேமன்னர்தங்கள் முன்னே
ஆறுயிரம்பாண்டியர்கள் ஐயன்மார்சபைதனிலே
வேந்தர்சபைதனிலே மெல்லியருமேதுரைப்பாள்

என்னுடையகொலுவிலே யிருக்குமந்தராஜர்களே
மந்திரிபிரதானிகளே வாய்மொழியைக்கேளுமென்று
பாலன்புலந்திரற்குப் பவளத்தேர்வேண்டுமாம் [ள்
அறிந்தாலுரையுங்கள் அழகானராஜர்களே
இவ்வார்த்தையைக்கேட்டு ஏதுரைப்பார்மந்திரிமார்
இங்கேகிடையாது இபலானநற்பவளம்
வடக்கேவெகுதூரம் வண்மைதீவாந்தரத்தில்
தீவாந்தரக்காட்டில் செம்பவளம்விளைகிறது
பன்னிருகாதப்வழி பவளம்விளைகிறது
அங்கேயிருக்குதம்மா அழகானநற்பவளம்
கொண்டுவருவார்களிங்கே உண்டானால் நீரனுப்பும்
என்றதுகேட்டு ஏதுரைப்பாளல்லியரும்
என்னுடையசபைதனிலே இருக்கின்றராஜர்களே
தீவாந்தரம்போகிற தீரருண்டோயிச்சபையில்
போகிறதுரைகளுண்டோ புறப்படுங்களிச்சபையில்
தாம்பூலம்வாங்குங்கள் சமர்த்துள்ளராஜர்களே
மீசையுள்ளராஜர்கள் வெளியேவாருங்களென்றாள்
நாடுதருவேன் ராஜ்ஜியமும்நான்தருவேன்
பூமிதருவேன் புதுப்பட்டங்கட்டிவைப்பேன்
என்னைப்போல்ராஜாவா யினியபட்டங்கட்டிவைப்பே
வல்லமையுண்டானால் வாங்குங்கள்தாம்பூலம் [ன்
எனறதுகேட்டவுடன் இபலானமந்திரிகள்
பட்டத்துமந்திரிகள் பார்வேந்தரேதுப்பார்
அல்லிப்பெருமாளே ஆச்சியரே நீர்கேளும்
மதுரைப்படைத்தலைவர் மந்திரிகளேதுரைப்பார்
பிறந்தோமதுரையிலே வளர்ந்தோமதுரையிலே
மதுரைக்கு அப்பாலே வனமொன்றும்நாமறியோம்
அறிந்துபோய்சொன்னாலே ஆக்கினைகள்செய்திடுவாய்
உன்-ஆக்கினைக்குத்தான்பயந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
பவளம்விளைகின்ற பாங்கானஅக்காட்டில்
ஆனைத்தலைபோல அநேகவண்டுதானிருக்கும்
சிங்கத்தலைபோ லிருக்குமாஞ்செங்குளவி
குதிரைத்தலைபோ லிருக்குங்கருங்குளவி
காதாலேகேட்டதுண்டு கண்ணாலேபார்த்ததில்லை
தீவுக்குப்போனவர்கள் திரும்பிவந்துசேர்ந்ததில்லை
என்றதுகேட்டிருப்போம்இனியொன்றும்நாமறியோம்

எங்களால்முடியாது என்றார்கள்மந்திரிகள்
இன்னமொருவார்த்தை இயம்புவோமாச்சியரே
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனராஜதுரை
அவரைப்போற்சூரரிங்கே ஆருமொருவரில்லை
சீமைசீமைதேசமெல்லாந் திரிந்துவந்ததேர்விஜயன்
எந்தெந்தராஜாக்கள் எதிர்ப்பாரொருவரில்லை
அவருக்குமிஞ்சினவ ராண்மையுள்ளாராருமில்லை
ராஜாக்களானாலும் ராக்ஷதர்களானாலும்
எதிர்த்துவந்தபேர்களை இருதுண்டாய்போட்டிடுவார்
அவரையழைத்து நீ அனுகூலம்பண்ணாலே
மைந்தனுககுப்பவளத்தேர் வந்துவிடுமப்போது
மற்றொருவர்தன்னாலே மாதாவேயாகாது
என்றதுகேட்டாளாம் எரிபரந்துகண்சிவந்து
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கோபமானாள்
ஆருதகோபமது ஆனது அல்லியற்கு
கொல்லுங்குருவியைப்போல் கோபித்துக்கண்சிவந்து
மந்திரிகளாகையினால் மனம்பொறுத்தேனிப்போது
மற்றொருவரானக்கால் வயிரமுடிகொய்திடுவேன்
தனிப்பட்டங்கட்டியே தனியரசாண்டேனே
பெண்பட்டங்கட்டியே பூமியரசாண்டேனே
மடலூர்ந்துஎன்னை மாலையிட்டார்வாள்விஜயன்
மன்னன்புலந்திரனார் பிறந்தபிறகாக
அப்போதுவாள்விஜயன் அர்ச்சுனனாரிங்கேவந்தார்
எங்குவந்தீரென்று நான் கேட்டேனேயப்போது
அதுவேயொருகுற்றமதாய் ஆயாசப்பட்டவரும்
என்னை-கும்பிட்டுப்போனாரே குலவிஜயனருச்சுனரும்
மைந்தன்பிறந்து வயதுமேஐந்தாச்சு
இத்தனை நாள்வரைக்கும் இங்குவந்தோராருமில்லை
வாராத அர்ச்சுனரை வணங்குவேனோமந்திரியே
நாடாளும்ராஜாத்தி நானோவணங்குவது
என்றதுதான்கேட்டு ஏதுரைப்பார்மந்திரிகள்
புருஷனுக்குந்தேவியர்க்கும் பெருப்பகைகளுண்டா
அரிசிகுறைவுமில்லை ஆளன்பகையுமில்லை [மோ
வரிசையுடன்வணங்கி வரவழைத்தீராமானால்
கணவனுக்குவணங்கினால் கனமோசமொன்றுமில்லை
இதனாற்பழுதுமில்லை என்றார்கள்மந்திரிகள்

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியருமேதுரைப்பாள்
ஐந்துவருஷமாய் அவரைமறந்திருந்தேன்
மறந்திருந்தஅர்ச்சுனரை வரவழைத்தேனுலே
மோகத்திஞலே வரவழைத்தேனென்பார்கள்
ஊரிலேயுள்ளவர்கள் உலகாண்டராஜாக்கள்
நாட்டிலேயுள்ளவர்கள் நகைப்பார்களிப்போது
கண்டார்சிரிப்பார்கள் கலியுகத்தாரேசுவார்கள்
பார்த்தார் நகைப்பார்கள் பாருலகோரேசுவார்கள்
எப்படியானழைப்பேன் இபலான அர்ச்சுனரை
என்றதுகேட்டவுடன் மந்திரிகளேதுசொல்வார்
தந்தையார்பெருமை யுண்டானுல்தார்குழலே
பெற்ருர்பெருமை யுண்டானுல்மாதாவே
வளர்த்தார்பெருமை உண்டானுல்தாயாரே
கொண்டார்பெருமை வேண்டாமோகொம்பனேயே
கணவன்பெருமை வேண்டாமோகாரிழையே
ஆளன்பெருமையது வேண்டாமோ ஆயணங்கே
ஆனேகுதிரைகளே அரண்மனேயில்கட்டிவைத்து
குதிரைகளேக்கட்டியே கோடித்துவாழ்ந்தாலும்
ஆளனிருந்து ஆளாதரசுமுண்டோ
புருஷனுமில்லாமல் பெருமைகள்செய்வாரோ
காவலர்கள்கோவிலிலே கைம்பெண்டிரென்பார்கள்
மன்னவர்கள்கோவிலிலே வாழாபெண்டென்பார்கள்
கொண்டார்பெருமை வேண்டாமோபொற்கொடியே
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
வீம்பரவாரர்ச்சுனர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்வதில்லே
ஆடாதூதுவரே அழையுங்கணக்கர்களே
நாட்டுக்கணக்கெழுதும் நலமானமந்திரிகளே
சீமைக்கணக்குத் தெரிந்தெழுதும்மந்திரிகளே
கோட்டைக்கணக்குக் குறித்தெழுதும்மந்திரிகளே
ஊர்கணக்கப்பிள்ளேகளே ஓடியழையுமென்ருள்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமந்த ஆங்காரதூதுவர்கள்
ஓட்டம்நடையுமாய் ஓடிவந்தார் தூதுவர்கள்
அவ்வார்த்தைகேட்டவுட னன்பாகக்கணக்கரெல்லாம்
கடுகப்பயந்தார்கள் கணக்குச்சுமையெடுத்தார்
எக்கிலெழுத்தாணி இடதுகையில்சுருளோலே
வண்ணக்குருத்தோலே வரிசையுடன்கைபிடித்து

உச்சிகொண்டைபோட்டார்கள் உதறிநடந்தார்கள்
சிங்காதனத்துக்கு முன்னாகவந்து நின்று
அல்லிப்பெருமாட்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
வந்தகணக்கருக்கு வட்டமணைபோட்டார்கள்
மண்தடுக்கும்போட்டார்கள் வந்திருங்களப்பாவென்
தர்மாபுரமாளும் தர்மலிங்கராயருக்கும் [ருள்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அத்தையார்குந்திபர்க்கும்
வண்ணமிட்டஓலையிலே வக்கணையாயெழுதவேணும்
என்னவென்றுஓலையிலே எழுதுகிறீராலே
சோலைமலருடைய சொக்கர் திருவருளால்
ஸ்ரீரங்கநாதர் திருமால்கிருபையினால்
மதுரைமீனாக்ஷியம்மை மாதாகிருபையினால்
அல்லியின் மேலே ஆரணங்குபெண்பிறந்தேன்
பெண்ணாய்ப்பிறந்து பெருமாள்முடிசூட்டி
அன்னம்போல்மண்ணாண்டேன் ஐம்பத்தாறுகாதவழி
திருமால்திருவுளத்தால் தரணிபதியாண்டிருந்தேன்
இன்னாள்வரைக்கும் ஏதுகுறையில்லாமல்
வையகத்தையாண்டிருந்தேன் மனக்குறைகளில்லாமல்
உங்கள்-செல்வக்குழந்தையது தேவேந்திரன்போன்
ஐந்துபிராயமையா அழகாய்வளர்த்தபிள்ளை
செண்டடித்துபந்தடித்து தெருவில்விளையாடி
பொன்னின்தேரோட்டியே போதவிளையாடி
வெம்பலாய்க்காய்ந்து விழுந்துபடுக்கையிட்டான்
பல்லைக்கடிக்கிறதும் பதறிவாய்பினத்துவதும்
தலையைப்புறட்டுவதும் நயனங்கள்சொல்கிறதும்
பார்த்துப்பரிகாரி பண்டிதர்பணிக்கர்களும்
தோஷித்துப்போச்சுதென்று சொன்னார்களெந்தனுக்
கைதப்பிகாணுதென்று கற்பித்தாரென்னோடே [கு
என்னமோஏதோவென் றிருக்கிறதுஎன்மனதில்
பொய்சொன்னனென்றுசொல்லி எண்ணாதீர்புண்ணிய
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு வரவேணுமுத்தமனே [ரே
கண்ணாலேபார்க்குகைக்கு கடுகெனவேவந்திடுங்கள்
என்றதுசொல்லியே எழுதுங்களோலையென்ருள்
சீர்கணக்கப்பிள்ளைகளும் சொல்வசனந்தான்கேட்டு
சேமக்குருத்தோலை சிக்கெனவேதான்வாரி
அல்லியம்மாள்சொற்படிக்கு அவ்வோலைதானெழுதி

ஓலைச்சுருள்மடித்து செந்திரிக்கைதான்போட்டார்
சீல்நல்லமுத்திரை திருவகுப்பின்கீழ்போட்டார்
அவ்வோலைதானெடுத் தானந்தவாழ்மாரி
காற்றிலதிகமுள்ள கடுந்தூதரையழைத்து
நாழிகைக்குக்காதவழி நடத்தோடுந்தூதுவரே [ரும்
தருமருக்குக்கொண்டுபோய் கொடுமென்றுள்தையல
மலையோடேதலைகொடுக்கும் மன்னனெழுந்திருந்து
ஓலைச்சுருள்வாங்கி ஓங்கிநடக்கலுற்றார்
மதுரைத்தெருகடந்து வைகைக்கரைகடந்து
சில்லென்றுபூத்த செடிகள்வனங்கடந்து
புல்லென்றுபூத்த புலிவனந்தான்கடந்து
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனங்கடந்து
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனங்கடந்து
தருமருடகொலுவிற்குத் தான்வந்து நின்றார்கள்
ஓலைச்சுருளை வைத்து வுத்தமனைத்தெண்டனிட்டார்
ஆர்பணிதூதா நீ அறியவுரையுமென்றார்
மதுராபுரித்துரையாள் வாழ்வரசியல்லியம்மாள்
அனுப்பியதூதரென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
அல்லிபணியென்ன அதிகமனமகிழ்த்து
ஓலைச்சுருளவிழ்த்தார் உத்தமனார்தருமலிங்கம்
அதிலிருக்கும்மர்மமெல்லாம் அறிந்தாரேதருமலிங்கம்
நம்மைமதித்தாளோ நாடாளும்ராஜாத்தி
ஐயோமகனேயென்று அழுதுபுலம்புகிறார்
சம்போசிவனேயென்று தரையிற்புறண்டழுதார்
தம்பிதனஞ்சயற்குத் தனயனெனவந்தவனே
மதுரைநகராளுகைக்கு மைந்தனென்றுதானிருந்தே
தீர்ந்துதோஉன்னுசை சிவலோகம்போகிறாயோ
சிவனுருடபாதம் சேருகைக்குநாளாச்சோ
ஐக்கியமாப்போகவே ஆச்சுதோஉன்சீவன்
பொன்மணியே புலந்திரராஜாவே
அல்லிமகனே அழகுபுலந்திரனே
கட்டிமகனே கயிலாயம்போகிறாயோ
பொன்னுங்குடமேநீ புஷ்பமேபோனாயோ
ஐயாகோவென்று அலறிப்புலம்பலுற்றார்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்கேட்டு
தானுமழுதானே தருமருடனுகை

நகுலசகாதேவ ராஜர்புலம்பலுற்ருர்
தோராவடிவழகி துரோபதைபுலம்பலுற்ருள்
மந்தாரக்குந்தியரும் மாதுபுலம்பலுற்ருள்
சங்கோதியாள்கூடத் தானும்புலம்பலுற்ருள்
அந்நகரும்நாடும் அரசும்மிகத்தயங்க
தக்கபுகழுடைய தருமராவரே துசொல்வார்
வில்லாளிபார்த்தன் விசயனெங்கேசென்ருனே
அருச்சுனனைக்கண்டுநான் ஐந்தாறுநாளாச்சே
எங்கேயிருப்பிடமோ என்றுமறியோமே
ஆரடாதூதுவரே ஆழையுங்கள்தோட்டிதன்னை
தழுக்கடியுந்தோட்டியை தானழைத்துவாருமென்ருர்
என்றசொற்ருன்கேட்டு எழுந்தோடிதூதுவர்கள்
பறையறையுஞ்சாம்புவனை பார்த்தழைத்துவந்தார்கள்
தருமரண்டைவந்தவனும் சாஷ்டாங்கத்தெண்டனிட் [டான்
என்னையழைத்தது ஏதுகருமமென்ருன்
அப்போதுதருமலிங்கம் ஆணழகரேதுசொல்வார்
பாராளுந்தருமருக்கு பாக்கதுசொக்கிற்றென்று
மெத்தவேபள்ளிக்கை காணுதுவேந்தருக்கு
விசயர்முகத்திலே விழிக்கவென்ருரிப்போது
களைதாங்கிப்போச்சுது கட்டழகர்தருமருக்கு
விஜயர்பெருமானை வைத்திருந்தால்விட்டிடுங்கள்
தருமாபுரமெல்லாந் தழுக்கடித்துவாருமென்ருர்
வீதிபதினாயிரமும் வீரமுரசடியுமென்ருர்
இவ்வார்த்தைகேட்டவனும் எழுந்தானேசாம்புவனும்
ஆனையேறிமாலைசூட்டி அடித்தான்பறையோசை
தாமாபுரவீதியெல்லாந் தழுக்கடித்துவாராணும்
என்னசொல்லித்தழுக்கடித்தான் இயலானசாம்புவனு [ம்
பாராளுந்தருமருக்கு பாக்கதுசொக்கியதால்
களைதாங்கிப்போச்சுது கட்டழகர்தருமருக்கு
பேச்சுமூச்சில்லாமற் பிணம்போல்விழுந்துவிட்டார்
அனைவோருமங்கே அழுதுபுலம்புகிருர்
அருச்சுனராஜாவை யார்வைத்திருந்தாலும்
கண்டவர்கள்விட்டிடுங்கள் கடுகியெழுப்பிடுங்கள்
என்றுஅடித்தானே இயலானதழுக்கோசை
செப்பியடித்தானே தேர்விஜயன்தான்கேட்க
தேவதாசிதெருவுகளும் தெருவுபதினாயிரமும்

அத்தெருவுபெண்களெல்லாம் அனைவருமேதுசொல்
காளையருச்சுனரைக் கண்ணாலேகண்டதில்லை [வார்
எங்களுடவீதியிலே எழில்விஜயன்வாரதில்லை
மாயாசுபத்திரையாள் மச்சினியாள்வீதியிலே
அங்கேயிருப்பார்காண் அருச்சுனவீரியனார்
அவர்-தனஞ்சயரென்றுசொல்லி சாமத்திற்கண்டது
உத்தமரென்றுசொல்லி ஓமத்திற்கண்டதுண்டு [ண்டு
ஓமப்புகையிலேதான் உடனிருந்தபாவமுண்டு
கலியாணப்பந்தலுக்குள் கைகோர்த்துநின்றதுண்டு
அம்மிமிதித்ததுண்டு அருந்ததிபார்த்ததுண்டு
ஆளனிவரென்று அனைவோருஞ்சொல்வார்கள்
இவ்விடம்வாராரே எழில்விஜயனர்ச்சுனரும்
இடச்சியுடமாளிகையில் இருப்பாரெனக்கேட்டு
அவன்-அந்தத்தெருகடந்து அப்பாலேபோகலுற்றான்
சுபத்திரையாள்வீதியிலே சொல்லிதமுக்கடித்தான்
தர்மருக்குவந்ததொரு தாழ்வெல்லாஞ்சொல்லலுற்றான்
அடித்ததமுக்கோசை யர்ச்சுனனுங்கேட்டுவிட்டார்
தேர்விசயன்கோமானுந் திடுக்கிட்டுத்தானெழுந்தார்
பஞ்சணையைவிட்டுமவர் பதறியெழுந்திருந்தார்
சுபத்திரையாள்கண்விழித் தவளுமேதுசொல்வாள்
ஆசாரவாசல்செல்ல எழுந்தீர்காணழகா
எவளுடையவாசல்செல்ல எழுந்தீர்காணெழில்விசயா
தீயில்பிறந்தவளை சிந்தையில் நினைத்தீரோ
மின்னொளியாள்வாசலுக்கு மேவநினைத்தீரோ
போகவதிசிந்தையிலே நினைத்தீரோபோர்விஜயா
நாககன்னிவாசலுக்குப் போகநினைத்தீரோ
மதுரைதுரையல்லியரை மனதில் நினைத்தீரோ
மற்றொருவர்சிந்தை நினைத்தீரோமன்னவனே
ஆர்மேலாசைகொண்டு ஆணழகா நீயெழுந்தாய்
ஏசுவதுகேட்டவுடன் எழில்விசயனேதுசொல்வான்
அல்லகாண்பெண்ணரசே ஆரணங்கே நீகேளாய்
பாராளுந்தருமருக்குப் பாக்கதுசொக்கினதாம்
மெத்தவும்பள்ளிக்கை காணுதாம்வேந்தருக்கு
அதிகயிளைப்பாக யிருக்கிறதாமண்ணனுக்கு
முகத்தில்விழிக்கவென்னை மொய்குழலேதேடுகிறார்
அதுவென்னகருமமென் றறிந்தோடி நான்வாரேன்

துழாய்மவுலிதங்கையவள் சுபத்திரையாளேதுசொல்
தர்மருடவாசலல்லால் தையல்மார்வீடுசென்றால்[வாள்
மற்றொருத்திவீடுநீ சென்றாலேவாள்விசயா
ஒருகவளமன்னமது உண்ணேனேபாலமிர்தம்
திரும்பிவருமளவுந் தின்னேனிலையடக்காய்
என்றதுதான்கேட்டு எழில்விசயனேதுசொல்வான்
உன்னைத்தவிரவிட்டு உலகளந்தான்தங்கையரே
பின்னொருத்திவாசலுக்குப் போவேனென்றெண்ணாதே
அண்ணனைத்தான்பார்த்து அரைக்ஷணத்தில்வாரனடி
பாலடிசிலுண்டுநீ பாங்காயமுதுசெய்து
வாசங்களுண்டுநீ மகிழ்ந்திருங்காண்மங்கையரே
வாடாதேநீயிருங்காண் மாதரிளங்கொடியே
போகச்சிலவருளும் போய்வாரேன்பெண்ணேஎன்றார்
மாயாசுபத்திரையாள் வாய்திறந்தேதுரைப்பாள்
ஆகிலும்உம்மைநா னடையாளஞ்செய்திடுவேன்
அடையாளங்குறையாம லர்ச்சுனரேவாருமென்றாள்
வைத்தவடையாளம் மாறாமல்வாருமென்றாள்
சந்தனமுங்குங்குமமும் சவ்வாதுந்தான்குழைத்து
அருச்சுனன்மார்பிலே யள்ளியறைந்தாளே
சந்தனத்தாலே சதுராய்ப்படமெழுதி
குங்குமத்தாலே குறிப்பாய்ப்படமெழுதி [ள்
முத்திரைமோதிரத்தால் முன்மார்பிற்குறியும்வைத்தா
குறியுங்குறையாமல் கொப்பெனவேவாருமென்றாள்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனனேதுசொல்வான்
மாதரதுவாசலுக்கு மயிலணையேபோனக்கால்
மற்றொருத்திவாசலுக்கு மங்கையரேநான்போனால்
உன்-குறிவந்துகூப்பிடுமோ கொம்பேரிடையாளே
உன்-ஆணைவந்துகூப்பிடுமோ ஆனந்தவாழ்மாரி [ன்
இருமிருமென்றுசொல்லி எழில்விசயன்போய்நடந்தா
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெருஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சந்திரகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
சிங்காணிவில்பிடித்து தேர்விசயன்போய்நடந்தான்
பொன்னிழைத்ததுப்பட்டா புவியிற்புரண்டுவர

பூங்காவனம்புகுந்து புஷ்பமலரெடுத்து
தருமரைப்பூசைபண்ணச் சம்பங்கிப்பூபறித்து
வாய்வேகமாகவே வந்துவிட்டானருச்சுனனும்
அங்காடிவீதிகளும் அரசர்தெருவுந்தான் தாண்டி
தருமரிருக்கின்ற சாதிலிங்கமேடையிலே
சாந்தணிந்தமேடையிலே தருமரைத்தான்பார்த்து
தர்மருடபாதத்தில் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டா [ன்
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்தா
அண்ணாசரணமென்று யடிபணிந்துதெண்டனிட்டா
கைகட்டிநின்றானே கட்டழகனர்ச்சுனனும் [ன்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
வாழ்வாய்வளர்ந்திடுவாய் வையகத்திலென்னாளும்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நிலையரசாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வாய்
பதினாறுகலையுடைய பார்த்தீபா நீகேளாய்
மதுராபுரித்துரையாள் வாழ்வரசியல்லிமகன்
பார்த்தீபாஉன்மகன்தான் பாலன்புலந்திரனார்
செண்டடித்துப்பந்தடித்துத் தெருவில்விளையாடி
கோட்டிவிளையாடி வீட்டில்வந்துபாலகனும்
களைத்தாற்போல்விழுந்தானும் காளைபுலந்திரனும்
காய்ச்சலாய்க்காய்கிறதும் கண்ணைச்சொருகுவதும்
வெம்பலாய்க்காய்கிறதும் மெத்தவாய்ப்பினத்துவதும்
நயனங்கள்பஞ்சடைந்து நாக்கைவறட்டுவதும்
தோஷித்துப்போனதாய்த் தோணுதாம்மைந்தனுக்கு
பண்டிதர்பணிக்கர்களும் பார்த்தவயித்தியரும்
கைவிட்டுப்போனாராங் கட்டழகாவுன்மகனை
முகத்தில்விழிக்கவென்று முடிபுனைந்தராசாத்தி
ஓலையெழுதியே வரவிட்டாளுத்தமனே
தூரத்துச்செய்தி சுருளோலைவந்திருக்க
போகாதிருந்தாக்கால் பிழைவந்துநேர்ந்துவிடும்
ஆகையினால்தம்பியரே யருச்சுனரேபோய்வாரும்
அச்சுதானந்த ஐயரை நீர்கூட்டிப்போம் [தை
அவள்-ஆங்காரககன்னியென அறிவோமவள்குணத்
மண்ணாளும்ராசாத்தி வலக்காரமுள்ளவள்காண்
அவள்-வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாமல்
பாலன்புலந்திரற்குப் பள்ளிக்கைதீரளவும்

உடம்புதெளிந்து உலாவித்திரியளவும்
வாழ்மதுரைராச்சியத்தில் மன்னுகலந்திருந்து
மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவரவழைத்து
குமாரனைக்கூட்டிவந்து குருநாடுசேருமென்றூர்
என்வார்த்தைதள்ளாமல் இப்போதேநடவுமென்றார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் புத்திமிகவுரைத்தார்
அப்போதருச்சுனனு மப்படியேநல்லதென்றான்
குந்தியம்மாள்தன்பாதம் கொப்பெனவேதெண்டனிட்
தாயாருடபாதம் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான் [டான்
மதுரைக்குப்போய்வாரேன் மாதாசெலவருளும்
போய்வாருமருச்சுனரே யென்றாளேபொற்கொடியாள்
வெற்றிமதயானை வீமாசெலவருளும்
அத்தண்டபேரு மணவோருஞ்செலவருள
மூகத்திலேசேலையிட்டு முடிமன்னன்தானெழுந்தான்
ஏதுக்கழுகிறீர் ஈஸ்வரன்துணையிருப்பான்
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டமொருக்காலுமில்லை
மாயன்துணையிருப்பார் மன்னவரேபோய்வாரும்
சொக்கர்துணையிருப்பார் சுந்தரரேபோய்வாரும்
என்றதுகேட்டு எழுந்தாரருச்சுனனும்
அச்சுதானந்த ரையருந்தானுமாய்
தோழனுந்தானுமாய்த் துரிதமாய்த்தானடந்தார்
கோட்டைகடந்து கொத்தளமுந்தான்கடந்து
தருமாபுரங்கடந்து தானடந்தானருச்சுனனும்
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுகடந்து அரியசுனைகடந்து
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனங்கடந்து
வைகைக்கரையேறி மதுராபுரித்தேடி
தோழனுந்தானுமாய்த் துரிதமுடன்தானடந்தார்
மதுரையிலுள்ளவரைக் கண்டானேவாள்விசயன்
அச்சுதானந்த ரையர்முகம்நோக்கி
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்களுண்டானல்
கம்மாநேரநாடு கலங்காதோராச்சியங்கள்
என்னைக்கண்டபோதே யெல்லாம்புலம்பாதோ
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்களொன்றுமில்லை
எத்தைநினைத்தாளோ இராஜாத்தியல்லியரும்
முன்னதுபூசல் மூதலை நினைத்தாளோ

ஆங்காரக்கன்னியென்று அறிவோமவள்குணத்தை
அச்சுதானந்த ரையருங்கூறிடுவார்
அவள்-வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாதே
சொல்லுக்குச்சொல்லு வில்லங்கம்பேசாதே
நீர்-முன்னே நடவுமென்று முகப்பணியிலுட்கார்ந்தார்
வாள்விசயனாச்சுன னும் வந்தானரண்மனேக்கு [தார்
அங்கிருக்குந்தாதுவர்கள் அருச்சுனரைக்கைதொழு
உங்கள் துரையெங்கேயென்ருர் உலகாளும்ராசாத்தி
ஆயிரங்கால்மண்டபத்தில் அங்கேயிருக்கின்ருர்கள்
என்றதுகேட்டவுடன் எழில்விசயன்போய்நடந்தான்
மாணிக்கமண்டபத்தில் வாள்விஜயன்போய்நடந்தான்
கொம்பனேக்குமுன்புவந்து கும்பிட்டான்வாள்விஜயன்
கையெடுத்துககும்பிட்டான் காளேயந்தஅர்ச்சுன னும்
வணங்கியஅருச்சுனனே வாவென்றுதானழையாள்
என்னென்றுகேளாளாம் ஏரமுகம்பாராளாம்
நின்ருரேயருச்சுனரும் நெடுங்கால்கடுத்துவிழ
இருகால்கடுத்துவிழ ஈரிரண்டுநாழிநின்ருர்
ஆணுலழகுமன்னன் அருச்சுன னுமேதுசொல்வான்
ஒரு-ஆளடிமையென்ருலும் அரசுதுரைநாயகமே
வந்தவராரென்று வாய்திறந்துபேசாரோ
எங்குவந்தீரென்ருரோ இராஜகுலப்பெண்பெருமாள்
என்றதுதான்கேட்டு இளங்கொடியாளல்லியரும்
பிறவாமுடிதரித்த பெணபெருமாள்தான்கேட்டு
மன்னனருச்சுனர்மேல் மர்மந்தொடுத்தோமென்ருல்
மைந்த னுக்குப்பவளத்தேர் வாராதுயென்றுசொல்லி
அண்ணுந்துபார்த்தாளே அர்ச்சுனராஜாவை
கண்டாளருச்சுனரை கனதியுள்ளமன்னவரை
முகத்தில்விழிக்கவென்று விதித்ததோயெந்த னுக்கு
உன்னேக்-கண்ணுலேகாண ஒப்புமோயெந்த னுக்கு
தம்பிபுலந்திர னுந் தங்கத்தேர்கேளாமல்
மாணிக்கத்தேர்வேண்டி கேளாமல்மன்னவரே
பாண்டிவளநாட்டா னும் பவளத்தேர்கேட்டதினுல்
உன்னே-கண்ணிலேகாணக் கிடைத்ததோயெந்த னுக்கு
கண்ணுனமைந்த னுக்குத் திருஷ்டிகழித்துவிட்டேன்
என்றதுகேட்டானே எழில்விஜயனருச்சுன னும்
வில்லாளிபார்த்தனவன் விஜயனவனேதுசொல்வான்

பாண்டிவள நாட்டார்க்கு பவளத்தேர்வேணுமென்று
ஒரு-ஆளோடே சொல்லி அனுப்பிவைத்திராஞலே
பவளத்தேர்செப்பனிட்டு அனுப்புவனேபத்தினியே
மைந்தன்புலந்திரர்க்கு வாட்டங்கள்வந்ததென்றும்
தோஷித்துப்போச்சுதென்றும்சொல்லியனுப்பலாமோ
தருமருந்தான்கேட்டு தயங்கியழுதாரே
வீமரதைக்கேட்டு மெத்தவழுதாரே
ஈரல்புகுந்ததொரு இரட்டையர்கள்தானழுதார்
மந்தாரக்குந்தியரும் மாதுபுலம்பிவிட்டாள்
தீயிற்பிறந்தவளுந் திகைத்துப்புலம்பிவிட்டாள்
அந்தநகரும்நாடும் அரசுந்தளும்பினது
தருமாபுரத்திலுள்ளார் தவித்துப்புலம்பலுற்ருர்
இப்படிக்குஓலை யெழுதுவதுஞாயமாமோ
பூமியரசாண்டவர்கள் பொய்யோலையெழுதலாமோ
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவள் அல்லியர்யேதுரைப்பாள்
பாராளும்வேந்தனவன் பவளத்தேர்வேணுமென்று
உண்ணேன்குளியேன் உறங்கேனேபஞ்சணையில்
சாவேன்மடிவேனென்ருன் சமர்த்துள்ளபுத்திரனும்
பாலமுதமுண்ணேனென்ருன் பள்ளிக்குபோகேனென்
உண்மைதனைச்சொல்லி ஓலையெழுதினுக்கால் [ருன்
மாலைமுடியானே வருவதொருக்காலுமில்லை
சித்தாயன்றங்கையவள் சிறுக்கிச்சுபத்திரையாள்
சோரவளநங்கை சுபத்திரைநாயகியாள்
அல்லும்பகலும் அறுபதுநாழிகையும்
அவள்மயக்கமெத்தவல்லோ ஆணழகாவுந்தனுக்கு
தேவடியாள்வீதியெல்லாந் திட்டுண்டுதிரிகிறவர்
வருவீரோவாரீரோ யென்றெண்ணிமன்னவனே
இந்த-கூத்திமேலாசையுண்டோபாலன்மேலாசையுண்
உந்தன்மனமறிய யெழுதினேனோலையென்ருள் [டோ
மெய்யென்றுசொல்லியே வந்தீரேவாள்விசயா
பவளத்தேர்கொண்டுவந்து தருவீரோபார்த்தீபா
ஆமென்ருல்சொல்லும் அல்லவென்ருற்றள்ளுமென்
மதுராபுரியாளே மகுடத்துரைச்சியரே [ருள்
தீவாந்தரத்திற்போய் தேடியேகொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இக்ஷணமேகொண்டுவாரேன்
யாங்கானபுத்திரற்குப் பவளத்தேர்கொண்டுவாரேன்

எத்தனை நாளையிலே எனக்குத்தேர் தந்தருள்வீர்
பொய்வசனஞ்சொல்லாமல் போர்விஜயா நீருரையும்
மூன்று நாளைக்குள் முடித்து நான்வாரேனென்றான்
ஒன்பது நாளையிலே உனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
பவளம்வெட்டபோமிடத்தில் பார்த்தீபா அர்ச்சுனரே
தேர்வேண்டிபோமிடத்தில் தேர்விஜயா அர்ச்சுனரே
கானகத்திற்கன்னியரைக் கண்டுமயங்காதே
பல்லைத்திறந்திடுவாய பரியாசஞ்செய்திடுவாய்
மருமங்களாகவே யிருப்பீரோமன்னவரே
இப்படியாகவே யிருந்ததேயுண்டானால்
எமலோகம்போனாலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
பாதாளம்போனாலும் பார்த்துவந்துசங்கரிப்பேன்
வாள்விசயனருச்சுன னு மறுவார்த்தையே துரைப்பார்
ஐந்துபிராயம் அழகுள்ளபுலந்திரனுர்
மைந்தன்மேலாணையது யச்சுரதங்கொண்டுவாரேன்
மைந்தன்மேலாணையிட மனது துணிந்ததோதான்
பிள்ளையின்மேலாணையிடப் பெற்றமனம்வந்ததோ
ஏதாய் துணிந்தது என்மகன்மேலாணையிட
இருவருமாகவே, இருந்தங்கேபேசுகையில்
அச்சுதானந்த ரையரும்வந்துவிட்டார்
குருக்கள்மகனுரைக் கொப்பெனவேதான்பார்த்து
வாருமென்றுதானழைத்தாள் மகுடமுடியல்லியவள்
வைகைவளநாடறிந்து வந்தீரோமாயவரே
வாழ்மதுரை நாட்டுக்கு வழியுந்தெரிந்ததோ
மதுரைக்கொருபயணம் வாராதிருந்ததென்ன
என்னைச்சிறைவைத்தாரே எழில்வஜபக்கோமானும்
என்னைமறந்து இருந்தானெழில்விஜயன்
அவர்தான்வாராமற் போனாலுமச்சுதரே
நீர்தானொருபயணம் எண்ணிவரலாகாதோ
வாள்விசயனில்லாதே வரவுஞ்செலவுமில்லை
நல்விசயனில்லாமல் நான்தான்வருவேனோ
ஆனாற்கேளாயாவே அச்சுதானந்தரே
பாலன்புலந்திரனும் பவளத்தேர்கேட்டதினால்
ஆகையினாலே அழைப்பித்தேனர்ச்சுனரை
மாலையிட்டநாள்முதலாய் வணங்காதகன்னிகைநான்
மைந்தனுக்காகவே வணங்கினேனர்ச்சுனரை

பாண்டிவள நாட்டுக்குப் பவளத்தேர்செப்பனிட்டு
மூன்று நாளைக்குள் முடித்து நான் வாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு மன்னவனும்வாரார்காண்
அண்ணாவே நீரும் அறிந்திரு மிதனையென்றாள்
அம்மா-எந்தெந்த ஆணை மறந்தாலும்வாள்விசயன்
மைந்தன்மேலாணை மறப்பாரோவாள்விசயன்
எப்படியுங்கொண்டு வருவாரெழில்விஜயன்
இப்படியாகவே யிருக்கின்றவேளையிலே

பாண்டியர்கள் அர்ச்சுனரைக் காணவருதல்

அர்ச்சுனர்வந்தசேதி யறிந்தந்தப்பாண்டியர்கள்
மருமகனைக்காணுகைக்கு வாரார்கள்பாண்டியர்கள்
மகமேருபருவதம்போல் மகிட்சியுடன்வந்தார்கள்
பொன்னுமலை நாடாளும் போவழுதியார்கூட
அல்லியம்மாள்தன்னருகே அனைவோரும்வந்தமர்ந் [தார்
மகுடத்துரையாளும் வணங்கினளப்போது
வாருமிருங்களென்று மரியாதைபண்ணினாள்
அர்ச்சுனரைத்தான்பார்த்து ஆறாயிரம்பாண்டியர்கள்
மதுரைக்குவரவுமக்கு வழியுந்தெரிந்ததோ
வைகைவள நாட்டுக்கு வழியுந்தெரிந்ததோ
மதுரைக்கொருபயணம் வாராதிருந்ததென்ன
வாராமல் நீரிருக்க வயிராக்கியங்களுண்டோ
அத்திமரம்பூத்ததுபோல் அதிசயமாய்த்தோணுது
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
பாண்டிவள நாட்டானும் பவளத்தேர்கேட்டதினால்
ஆகையினாலே அழைத்தேனிவரையிங்கு
சீக்கிரமாய்த்தீவுக்குப் போங்காணுந்தேர்விஜயா
ஆறாயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
வந்தகாலாறவில்லை மாதுகுலப்பெண்பெருமாள்
இன்றொருநாள்போக்கி யினியொருநாளாகாதோ
பசியோடிருக்கிறார் பாலமுதஞ்செய்யுமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
பாண்டிவள நாட்டார்க்குப் பவளத்தேர்வந்தபின்பு
விருந்துசமைக்கிறதும் வெகுமானம்பண்ணுவதும்
சீக்கிரமாய்த்தீவுக்குச் சென்றுநடவுமென்றாள்

காண்டாவனமெரித்த காளையவர்தான்கேட்டு
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டமுண்டாச்சுதென்று
மாதினிடவுத்தாரம் வந்தவுடனே நான்
சிவபூஜைபண்ணவில்லை சலபானஞ்செய்யவில்லை
நான்-காலால் நடவாமல் காற்றுய்ப்பறந்துவந்தேன்
இன்றுபகலுக்கு இருந்துநான்போகிறேனென்றான்

அர்ச்சுனனுக்கு விருந்திடல்

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
தனக்குத்தொழில்செய்யுந் தாதிமுகம்நோக்கி
அடிசில்சமையுமென்றாள் ஆனந்தவாழ்மாரி
அப்போது தாதியர்கள் எல்லோருந்தானெழுந்து
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
நல்லபொரிக்கறியும் ராஜாக்கள்போஜனமும்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்பருப்புகளும்
பச்செனறகீரையும் பவளம்போல்நற்கறியும்
போதச்சமைத்தார்கள் பொற்கொடிமாதரெல்லாம்
அடிசில்சமைத்தோமென் றல்லியர்க்குத்தெண்டனிட்டு
அரண்மனையைப்பெருக்கி அனைவர்க்குமணைபோட
அமுதுண்ணுஞ்சாலையிலே அல்லியரும்அர்ச்சுனரும்
மாயன்பெருமாளும் வந்தஅரசர்களும்
போஜனங்களுண்டு புண்ணியருங்கையலம்பி
சிங்காதனத்திலே சேரவேவந்திருந்தார்
அப்போது அல்லியரும் அநதப்புரந்தானெழுந்து
காச்சாக்களிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிப்பாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
வாகாயிலைசசுருளும் வர்ணத்துவர்பாக்கும்
கோவையிலைச்சுருளும் கொந்துத்துவர்பாக்கும்
அள்ளிக்கொடுத்தாளே ஆணலழகனுக்கு
அந்தச்சமயத்திலே அர்ச்சுனராஜாவும்
வம்புபரியாசஞ் செய்தானேவாள்விஜயன்
அப்போது அல்லியம்மா ளாரணங்கேதுசொல்வாள்
ஐந்துவருஷமாக அயர்ந்திருந்தகாமமதை
இன்றெழுந்தநாழிகையில் நினைத்திருக்க
என்னாலேயாகாது என்றாளே அல்லியம்மாள்
அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்

பன்னிருகாதவழி பவளவனம்போறேனென்
மனஸதாபம்பண்ணாதே மாலைமுடியாளே
மனஸ்தாபமென்னலுமே மாதுதலைகுனிந்தாள்
தலைகுனிந்தசாடைதனைக் கண்டநத்தாதியர்கள்
தென்புறம்பள்ளியறை தேன்மொழிக்குத்தான்திறந்து
வடபுறம்பள்ளியறை மயிலணைக்குத்தான்திறந்து
கட்டிலின்மெத்தைகளைக் கனக்கவிரித்துதறி
காம்பறிந்தமல்லிகைப்பூ கட்டிலின்மேல்பரப்பி
பன்னீருகச்சாயம் பைங்கிளிக்குவைத்தாரே
கண்டநத்தஅல்லியருங் கடுகநடந்தாளே
மஞ்சத்தின்மேலாக மாதுகுதித்தேற
அருச்சுனன்பின்தொடர்ந்து அல்லிபக்கந்தானிருந்து
தக்கோலந்தின்று தனித்துவிளையாடி
வெற்றிலைத்தின்று விரும்பிவிளையாடி
கச்சாயந்தின்று கலந்துவிளையாடி
காமக்கடலிலவர் கலந்துதெளிந்தார்கள்
மோகக்கடலிலவர் முழுகித்தெளிந்தார்கள்
தீராஆசையெல்லாம் தீர்த்தானேதேர்விஜயன்
ஆராதஆசையெல்லாம் ஆறினனருச்சுனனும்
மஞ்சத்தைவிட்டிறங்கி வந்தாரிருவருமாய்
மஞ்சநீர்சாலையிலே வந்துபுகுந்தார்கள்
காலோடுங்கையுங் கனிவாயுசுத்திசெய்து
மார்போடுதோளும் மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
அலங்காரமண்டபத்தில் அமர்ந்தாரிருவருமாய்
தாமமுடியார்கள் சதுரங்கமாடலுற்றார்
அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனார்

புலந்திரனார் தகப்பனிடத்தில் வருதல்

வீதிவிலாசமது விளையாடிவேல்வேந்தன்
பந்தடித்துச்செண்டடித்துப் பாலன்விளையாடி
தாயாரருகாகத் தார்வேந்தனோடிவந்தான்
மகனாரைக்காணவே வாரியெடுத்தணைத்து
உச்சிமுகந்தாளே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டாள்
உங்கள்-ஐயர்மடிமேலே செல்லுமென்றாளாரணங்கு
அப்போபுலந்திரனும் அருச்சுனற்குமுன்னேவந்தான்
வாரியெடுத்தாரே மகனார்புலந்திரனை

அப்பாவருகவென் அழகுள்ளபுத்திரனே
பொன்னுங்குடமே புலந்திரனேவாருமென்றான்
தார்விஜயனர்ச்சுனரும் தன்மடியில்வைத்திருந்தார்
அப்போபுலந்திரனும் அர்ச்சுனருக்கேதுசொல்வான்
ஐயாவே நீர்கேளும் ஆண்மையுள்ளஅருச்சுனரே
தங்கத்தேர்தந்தார்கள் தார்வேந்தரென்பாட்டன்
செம்பொன்தேர்தந்தாரே சீருடையயென்மாமன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தாரே மண்டலத்துராசாக்கள்
முத்துத்தேர்தந்தாரே முடிமன்னராசாக்கள்
சித்திரவீதிகளும் தெருவுபதினாயிரமும்
மட்டில்லாவீதி மதுரைக்குளோட்டிவைக்க
பாண்டிப்பெருமாளைப் பவளத்தேர்நான்கேட்டேன்
தன்னாலேயாகாதென்று உன்னைவரவழைத்தாள் [ளுன்
பார்த்திபாயெந்தனுக்குப் பவளத்தேர்வேண்டுமென்
அப்படியேநான்தருவேன் அஞ்சாதேயென்மகனே
தீவுக்குப்போறேனான் தீவிரமாய்கொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இக்ஷணமேகொண்டுவாரேன்
எத்தனைநாளையிலே எனக்குத்தேர்கொண்டுவாரீர்
மைந்தரவர்கேட்க மனமதுதாளாமல் [னார்
மூன்றுபொழுதிலேநான் முடித்துமேவருவேனென்
ஒன்பதுநாளையிலே உனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
இருமிருமென்றுசொல்லி எழுந்திருந்தார்மன்னவனார்
அச்சுதானந்த ரையனுந்தானுமாய
இருவருமப்போது எழுந்துநடந்தாரே
கூடநடந்தாளே கொம்பனையாளன்னம்போல்
ஆனைசேனைபரிவாரம் அனுப்புவோம்ராஜாவே
சேனைபரிவாரந் திரளணியுங்கூட்டுவேனோ
இருவரும்போரீரோ எந்தனுக்குச்சொல்லுமென
ஆனையுஞ்சேனையும் அனுப்பவும்வேண்டாங்காண்
இருவரும்போய்வாரோம் என்றுவழிநடந்தார்
மன்னரிருவருமாய் மந்திரவாள்கைபிடித்து
வைகைக்கரைகடந்து மதுராபுரிகடந்து
எல்லைகடந்து இளந்தோப்புந்தான்கடந்து
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
எட்டிவேங்கை யிருக்கும்வனங்கடந்து

பத்தடிவேங்கை பருத்தவனங்கடந்து
அண்டரறியாத தண்டகவனங்கடந்து
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்து
சிங்கமுறங்கும்வனம் சிறுபுலிகள் தூங்கும்வனம்
ஆளியுறங்கும்வனம் அன்னப்பட்சிதூங்கும்வனம்
ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தவனங்கடந்தார்
கருநாரைக்கிரைதேடுங் கதலிவனங்கடந்தார்
பவளம்விளைகின்ற பாங்கானகாடுகண்டார்
காடுதீப்பட்டாப்போல் காணுவதைக்கண்டார்கள்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
நான்-போகாதகாடுமில்லை ஆடாததீர்த்தமில்லை
பார்த்தாரிருவருமாய் பவளக்காடுள் நுழைந்தார்
கயிறேறுகொம்பு கலந்தகொழுந்துகளும்
ஓடிப்படர்கிறதும் கூயர்கொம்பாய் நிற்கிறதும்
தாவிப்படர்கிறதும் சன்னல்பின்னலாகிறதும்
வேரிற்பவளமது மின்னுகிறகாந்திகளும்
பார்க்கமுடிகூடாது பவளம்விளைகிறது
பவளப்பதுமைகளைப் பார்த்துதிகைத்துநின்றார்
அக்காட்டில்தானிருக்கும் ஆங்காரக்கதண்டுகளும்
ஆனைத்தலையை அரியுங்கதண்டுகள்தான்
குதிரைத்தலைபோ லிருக்குங்கருங்குளவி
சிங்கத்தலைபோ லிருக்குமாஞ்செங்குளவி
வேகமாய்மூழமளவா வெளிப்பட்டுவந்தது
வாள்விஜயனைக்கொல்ல வந்தகதண்டுகளும்
மன்னனருச்சுனனின் மச்சரேகையைதான்பார்த்து
தேவாதிபிண்டமவன் தேர்விஜயனர்ச்சுனர்காண்
பேரால்புகழ்பெற்ற பெருமாளிவர்காணும்
இவரைக்கொன்றோமேயாமானல்குடிகேடுவந்துவிடும்
நமது-கூட்டமழிந்துவிடும் குலக்கேடுவந்துவிடும்
என்றுபயந்து எழும்பிக்கதண்டுகளும்
அஞ்சிப்பயந்து அடவியிற்சென்றதுகாண்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
நாம்தேவாதிபிண்டமென்று தெரிந்ததுகதண்டுகட்கு
நம்மைக்கண்டபோதே நடுநடுங்கிச்சென்றதுகாண்
என்றவர்கள்சொல்லி இருக்குமந்தவேளையிலே

கானகவேடுவர்கள் கனவேட்டையாடியவர்
அக்காட்டுவேடுவர்கள் அவ்வழியேவாரார்கள்
அர்ச்சுனரைமாயவரை அறிந்தந்தவேடுவர்கள்
மெத்தப்பயந்தார்கள் விடவிடென்றுவேடுவர்கள்
கண்டுபயந்தவர்கள் கடுகிவந்துதெண்டனிட்டார்
வேடுவரோ நீங்களென்று விசயனார்கேட்கலுற்ருர்
ஆமையா நாங்கள் ஆரணியவேடரென்ருர்
இக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்குங்கதண்டுகளும்
உங்களைக்கொல்லாதோ உத்தமரேசொல்லுமென்ருர்
கதண்டுகள்கொட்டாதோ காவலரேயுங்களையும்
தென்னாட்டுப்பேர்களைத் தீண்டாதுகதண்டுகளும்
முகமறியாப்பேர்களை முறித்துக்கிடைத்துவிடும்
பவளம்வெட்டவந்தவரைப் பரலோகஞ்சேர்த்துவிடும்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
எங்கள்துரைபவளக்கொடி யெழுப்பினதனந்தமுண்டு
செத்துமடிந்தவரைச் சீவனோடெழுப்பிடுவாள்
என்றுமவர்சொல்ல ஏதுசொல்வாரருச்சுனரும்
எங்கள்துரையென்றீரே உங்கள்துரைபேருமென்ன
ஆருடையராச்சியங்கள் அறியவுரையுமென்ருர்
பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடிராச்சியங்கள்
பெண்ணரசுதானேடா புண்ணியனேசொல்லுமென்
அந்தவரலாற்றை அன்பாகச்சொல்லுமென்ருர் [ருர்
ஆனாற்கேளையாவே அடியேனுரைத்திடுவேன்
சோராம்பூராசாக்கள் செகமெய்த்தோரைம்பதுபேர்
ஐம்பதுராசருக்கு ஆணுமில்லைபெண்ணுமில்லை
பவளக்கொடிராச்சியத்தை ஆளுகைக்குப்பாலனில்லை
கண்கண்டகோவிலெல்லாம் கையெடுத்துக்கும்பிடுவார்
காணாதகோவிலுக்கு காணிக்கைபனுப்பிவைத்தார்
இலைபிலேசாதமுண்டால் என்னதவமென்றுசொல்லி
தரையையவர்மெழுகிச் சாதங்களுண்டார்கள்
பாலருக்குப்பால்கொடுப்பார் பசித்தார்முகம்பார்ப்பார்
தவித்துவந்தபேர்களுக்கு தண்ணீர்கொடுப்பார்கள்
சாலைகள்போட்டுவைத்தார் சத்திரங்கட்டிவைத்தார்
நல்லதண்ணீர்கிணறுகளும் நடபாவிகட்டிவைத்தார்
அந்தணர்பிராமணர்க்கு அக்ராரங்கட்டிவைத்தார்
தேசபரதேசிகட்குத் திருமகுடங்கட்டிவைத்தார்

குளங்களைவெட்டிவைத்தார் கோபுரங்கட்டிவைத்தார்
என்னதவம்பண்ணிஞலும் எதனுலும்பிள்ளையில்லை
பெருமையாய்பத்தாண்டு பேய்ந்தபெருமழைக்கு
தெப்பலாய்நின்று மிதந்துதவம்பண்ணிஞர்கள்
மைந்தனைவேண்டியல்லோ மாளிகைமறந்தார்கள்
புத்திரனைவேண்டியல்லோ பூமிதனைமறந்தார்கள்
அவர்மேல்-ஆலம்விழுதோடி அறுகுமுளைத்திடவும்
அரகராவென்றுசொல்லி அகோரதவம்செய்தார்கள்
அரகராவென்றசத்தம் அலைகடலொப்பனைபோல்
சிவசிவாவென்றசத்தம் தெய்வலோகந்தான்கேட்கும்
அவர்செய்யும்தவத்தை யறிந்துமல்லோஈஸ்வரனும்
ஈஸ்வரனும்பார்வதியும் இடபத்திலேறிவந்து
சேராம்பூராசரிடம் சிவன்வந்துயேதுசொல்வார்
நீங்கள்-கூலிகுறைத்தவர்கள் குறைமரக்காலளந்தவர்
அங்காடிகூடையை அதிரவிலையிட்டவர்கள்
பட்டரைநெல்லுதன்னிற் பதரைக்கலந்தவர்கள்
குளமடைத்துமேகுருவிக் கூண்டைக்கலைத்தவர்கள்
நந்தவனமழித்தவர்கள் நற்பெண்டைக்கெடுத்தவர்கள்
பாலடைக்குப்பால்வாருர் பசித்தார்முகம்பாருர்
நீங்கள்எதுதவம்பண்ணுலும் எதிலும்பிள்ளையில்லை
இந்தப்பிறப்பிலேயும் ஏழுபிறப்பும்பிள்ளையில்லை
என்றதுகேட்டு இராஜர்களேதுசொல்வார்
என்னபாவம்பண்ணுலும் ஏதுதோஷஞ்செய்தாலும்
பாவத்தைத்தீர்த்துவிட்டுப் பாலகனைத்தாருமையா
என்றவர்துதிக்கையிலே யீசர்மனமிரங்கி
பவளத்தின்கொடிமேலே பாலகியையுண்டாக்கி
குவ்வாகுவ்வாவென்று குழந்தையழுகுதடா
ஆணுமதுபெண்ணுமது அழகாய்வளர்த்திடுங்கள்
செம்மையாயிருங்களென்று செப்பிநடந்தார்கள்
பெண்ணையெடுத்துவந்து பிரியமாய்வளர்த்தார்கள்
கவழ்ந்தாள்தவழ்ந்தாளே கன்னியிளமயிலும்
ஒருவயதுமிருவயது ஒன்றிரண்டுமூன்ருச்சு
ஐந்தாம்பிராயத்திலே அறிந்தாள்பலகலைகள்
பவளக்கொடியாளென்று பார்லோகமாளுகிருள்
பட்டந்தரித்தலவோ அவனிமுழுதாளுகிருர்
ஆணரசாண்டாலே அழிந்துபோஞ்சீமையென்று

பெண்ணரசாளுகிறாள் பேடைமயிலணங்கு
என்றதுகேட்டானே இளவிஜயனருச்சுனரும்
வாலைப்பிராயமோ வயதுமெத்தச்சென்றவளோ
பதினாறுவயதாச்சு பைங்கொடிமாதருக்கு
கொஞ்சம்பிராயம் கொழுந்தெல்லாம்பிஞ்சலவோ
பாதிப்பிராயம் பக்கமெல்லாம்பிஞ்சலவோ
காய்க்கும்பிராயமையா கனியுதிருந்தற்காலம்
பூக்கும்பிராயமையா பிஞ்சுவிடுங்காலமிது
தன்வயதுதானறியாள் தையலிளங்கொடியாள்
ஆனாலும்வேடுவனே அவளழகைச்சொல்லுமென்றான்

வேடன் பவளக்கோடியாளழகைச் சோல்வது

ஏதென்றுசொல்வேனையா இளங்கொடியாள்தன்னழகை
பார்க்கமுடியாதே பத்தினியாள்தன்னழகை
நீர்முட்டைபோலிருக்கும் நேரிழையாள்தன்னழகு
சேற்கெண்டைபோலிருக்குந்தேன்மொழியாள்விழிகள்
மேற்புருவந்தன்னழகோ வேப்பிலைச்சாயலைப்போல்
மயிரழகும்பாவனையும் வண்டுமூதுகதுபோல்
ஈச்சம்பழத்திலே இருண்டகருப்புமுண்டு
நாவற்பழத்திலே நல்லகருப்புமுண்டு
அவள்-மயிரேகருப்பொழிய மற்றக்கருப்புமில்லை!
அவள்புருவங்கருப்பொழிய பின்னேகருப்புமில்லை
தேய்பிறைச்சாயலைப்போல் திருநெற்றிதன்னழகும்
சீரியமூக்கழகும் சிவந்தமுகத்தழகும்
முத்துபோல்பல்வரிசை முருக்கிதழ்போல்செவ்வுதடும்
வள்ளைத்தண்டுபோலே வளர்காதிரண்டழகும்
கமுத்தழகும்பாவனையும் கமுகுகுலைசாய்ந்தாற்போல்
அகண்டபுஜமழகும் ஆலிலைபோல்தன்வயிறும்
மூளைத்தெழுந்தமூங்கிலைபோல்மொய்குழலாள்புஜமும்
பத்துவிரலழகும் பயிற்றங்காய்நெற்றதுபோல்
சிங்கத்திடைபோல சீரானயிடையழகும்
இருதுடையிரண்டழகும் யிளவாழைத்தண்டதுபோல்
முத்துசிப்பிதைத்தாற்போல் முழங்காலிரண்டழகும்
பாம்பின்படம்போலே பாதத்திரண்டழகும்
புத்தகஞ்சேர்ந்தாற்போல் புறங்காலின்பின்னழகும்
அவளுக்குஒப்பானோர் ஆருமில்லைவையகத்தில்

சுவரிலெழுதலாம் சித்திரம்போல்பார்க்கலாம்
படத்திலெழுதலாம் பதுமைபோற்பார்க்கலாம்
சந்திரனைப்போலே துலங்குகிறாள்தோகையரும்
சூரியனைப்போலே துலங்குகிறாள் தோகையரும்
ஈயத்தைக்காய்ச்சி இலையிலேவிட்டாற்போல்
பொன்னையுருக்கி பூமியிலேவிட்டாற்போல்
தங்கத்தைக்காய்ச்சி தரையில்கவிழ்த்தாற்போல்
நீறுபூத்ததீயதனை ஊதிபார்த்த நிறம்போல
ஆயிரம்மின்னலிலே சோதிமின்னற்பிறந்தாற்போல்
பார்க்கமுடியாது பத்தினியாள் தன்னழகை
அவ்வார்த்தைகேட்டு அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
அவளை-மண்டலத்துராஜாக்கள் மாலைதரித்தாரோ
கன்னியிளங்கொடிக்கு கலியாணஞ்செய்தாரோ
வஜயனவன்கேட்கையிலே வேடுவனேதுசொல்வான்
நாலுலட்சங்கோடியுண்டு நாயகியைநாடிவந்தோர்
பத்துலட்சங்கோடியுண்டு பத்தினியைக்கேட்டவர்கள்
வண்ணலட்சங்கோடியுண்டு மாதரைக்கேட்டவர்கள்
கைநீட்டிமாலையிட்டா ரில்லையேகன்னியரை
நித்தியகன்னியாக இருக்கிறாள்நேரிழையும்
நல்லதுவேடுவனே நாயகிமாதவளும்
கன்னியிளங்கொடியும் கனவேட்டையாடுவாளோ
வேண்டைக்குவாரதுண்டோ வேடுவனேசொல்லுமெ
மாதரந்தகன்னியரும் வாராளோவேட்டைக்கு [ன்றார்
ஆனாற்கேளையாவே அடியேனொருவார்த்தை
மாதமொருபபணம் வருவாளேதேன்மொழியாள்
திங்களொருபபணம் வருவாளேதேன்மொழியாள்
மற்றொருநாளையிலே வருகிறதில்லையென்றார்
ஆனாற்கேள்வேடுவனே அரியவொருவார்த்தை
காட்டுக்குவந்தாலே கன்னியிளங்கொடியும்
பவளக்கொடியாளும் பரிவேட்டைவந்தாலே
இந்தவனத்திலே யிருக்குமிருகங்களில்
எந்தமிருகத்தின்மேல் இச்சையுண்டுமாதருக்கு
ஆசைகொண்டமிருகமேது ஆணழகாசொல்லுமென
ஆனாற்கேளையாவே அடியேனொருவிண்ணப்பம்
எந்தமிருகமது எதிர்பட்டுவந்தாலும்
கண்டமிருகமதை கண்டிப்பாள்தப்பாமல்

அன்னத்தைக்கண்டாலே ஆசையாய்விட்டிடுவாள்
மற்றமிருகமெல்லாம் வாரியேபோட்டிடுவாள்
ஏந்திழையாள்கோட்டையது எத்தனைதூரமுண்டு
பன்னிருகாதவழி பவளம்விளைகிறது
நடுவாயிருக்கிறது நாயகியாள்கோட்டையது
புகழாயிருக்கிறது பொற்கொடியாள்கோட்டையது
ஆனால்நீபோய்வாரும் அன்புள்ளவேடுவனே

அருச்சுனன் பவளக்கொடியாள்மேல் மோகித்தது

வேடுவனும்போனபின்பு விஜயனுமேதுரைப்பான்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
ஆரணங்குவார்த்தைகளை அன்பாகக்கேட்கையிலே
மன்மதபாணமது மார்புருகிப்போகிறதே
சித்தசன்விட்டகணை சிறுமார்புருகிறதே
மாரனவனெய்தகணை மார்பைப்பிளக்கிறதே
அவளை-கண்ணாலேகண்டாலே காமக்களைதீரும்
பார்த்தேனேயாமாகில் பசித்தாகந்தீருமென்றான்
என்றைக்குக்காண்பேனோ ஏலப்பசுங்கிளியை
மாலைதரியாமல் வருவதில்லையென்தோழா
பாவையைக்கலியாணம் பண்ணாமல்வருவதில்லை
அவளழகைப்பார்ப்பதெப்போ ஆசைதெளிவதெப்போ
கொம்பனையாள்தன் குரலோசைகேட்பதெப்போ
பவளக்கொடிமாதை பார்த்துமகிழ்வதெப்போ
அச்சுதானந்த ஐயருமேதுசொல்வார்
என்காணும்வாள்விஜயா இந்தமதியுந்தனுக்கு
மகுடத்துதுரைச்சிபவள் வாழ்வரசியல்லியற்கு
போய்மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு வந்தீரேமன்னவனே
மைந்தன்மேலாணை மறந்தீரோவாள்விஜயா
மற்றொருகன்னியரை மணமாலைசூட்டினால்
மகுடதுரையல்லியரும் மங்கைபவள்பொல்லாதவள்
வாழ்பாண்டிநாடுடையாள் வருவாளேபடைகூட்டி
சொல்லுக்குமஞ்சாளே தொடர்ந்துபடையெடுப்பாள்
வெட்டித்துணித்திடுவாள் வீரமணிவாளாலே
வேண்டாங்காணென்தோழா வெறுத்துவிடுமிக்கருமம்
ஆனைலழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்

நீர்-என்ன தான்சொன்னாலும் என்செவியிலேறுது
மாதந்தகன்னியரை மணமாலைசூட்டினக்கால்
சித்தசன்விகாரமது தெளியுங்காணென்தோழா
நான்-செத்துமடிந்து செலவழிந்துபோனாலும்
மாண்டுமடிந்து வைகுண்டம்போனாலும்
செத்தவிடந்தனிலே செங்கழுநீர்பூப்பேன்
குடமல்லிபாய்ப்பிறந்துகொண்டையில்போயிருப்பேன்
கொண்டைக்குபூவாவேன் கொய்வனத்திற்மையாவேன்
கண்ணுர்குமையாவேன் காலுக்குமெட்டாவேன்
நாயகியாள்நெற்றியிலே நற்சாந்துபொட்டாவேன்
அவள்-முந்தாணிதொங்கலில் தொத்தியமுள்ளாவேன்
என்றுதெளியுமோ எல்காலஞ்செல்லுமோ
கைசோர்த்துமெய்சோர்ந்து கனத்தமுடிசோர்ந்து
கலகலத்துகிலுகிலுத்து காமம்வந்துமேலோடி
நேயங்கெட்டுமதிகுலைந்து நினைவுதடுமாறி
மயங்கிவிழுந்தானே மாதர்மேல்நினைவாகி

பவளக்கொடியாள்
வேட்டைக்குச் செல்லுதல்

அன்றையப்போதிலே ஆனந்தவாழ்மாரி
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
வேல்பொருதுங்கண்ணாள் வெளியேபுறப்பட்டாள்
ஈட்டிபிடிமன்னவர்கள் ஏழுலட்சம்பத்துலட்சம்
கத்திபிடிமன்னவர்கள் கணக்குபிதங்களில்லை
பட்டயநேரிசமும் பாரியவில்சமுதாடு
நிமிசாபெரியலகு நேரிசமாம்பெரியகத்தி
கூலிசமுஞ்சூலிசமும் குண்டுகுழல்துப்பாக்கி
எண்ணான்கு ஆயுதமும் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
பாராசாரிபுரவியின்மேல் பவளகன்னியேறினாள்
சுற்றிக்குடைபிடித்தார் சூரியனைத்தான்மறைக்க
ஆள்படைசேவகரும் அனந்தங்கோடிசேனைகளும்
தாதிகளும்மூப்பிகளுந் தையல்மார்சூழ்ந்துவர
பத்துலட்சம்சேனையுடன் பரிவேட்டைவாராளே
ஆனையின்மேல்பேரிகையும்குதிரையின்மேல்டங்காவும்
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைகிளம்புது
பேய்த்தாரையூதவே பெரியடமாரயடிக்க

சின்னம்முழங்கவே திருச்சின்னந்தான்முழங்க
ஐங்காதவழி தூரம் அலருது பேப்த்தாரை
பயணப்பயணமென்று பயணபேரியடிபடுது
அந்தவனங்களெல்லாம் அதிரவருகிறார்கள்
பொங்குங்கடல்போலே போய்புகுந்தார்கானகத்தில்
மான்வேட்டையாடியே மயில்வேட்டை தானாடி
குயில்வேட்டையாடியே கொக்குவேட்டை தானாடி
வக்காவும்கொக்குகளும் வருங்குருவிதாராவும்
அம்புகொருகுருவி ஆரணங்குஎய்துவிட்டாள்
தப்பாமற்கொன்று தள்ளிவிட்டாள்கானகத்தில்
வேட்டைகளாடியே விடாய்த்துத் தளர்ந்தாளாம்
கானகத்துமண்டபத்தில் கடுகிவந்திறங்கினார்கள்
பஞ்சணைமெத்தையிலே பதியக்கொலுவிருந்தாள்
தாம்பூலமுண்டு தனியக்கொலுவிருந்தாள்
வாசங்கள்பூசி மகிழக்கொலுவிருந்தாள்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கெம்பீர நாயகியாள்
சங்கீதங்கேட்டு இருக்கிறாள்தையனல்லாள்
அப்போவிஜயன் அருச்சுனனுந்தானெழுந்து
அச்சுதானந்த ஐயர்முகம்பார்த்து
வந்தாள்வந்தாள்காண் மாதரிளங்கொடியாள்
பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாள்வந்தாள்காண்
கானகத்துமண்டபத்தில் வந்தமர்ந்தாள்கன்னியரும்
மத்தளவோசையது கேட்கிறதுமாயவரே
என்னவடிவெடுப்பேன்காணென்றே தோழா கூறுவீர்
என்னவடிவானாலும் எடுத்துக்கொள்ளுப்போர்விஜயா
அருச்சுனாவுன்னடக்கை அறிந்திருந்து நான்வந்தேன்
அலைச்சல்படும்படியாய் அறியாமலுன்பின்வந்தேன்
கதண்டுகொட்டியடிந்தாற்போ லிருக்கிறேன்கானகத்தி
நீ-கால்வேறுகைவேறாய் கட்டிக்கிடத்திவைத்து [ல்
மாயவரேசுற்றிவந்து மாரடித்து நீரழுங்காண்
என்னை நீர்சுற்றிவந்து யிழவுகொடுத்திடுங்காண்
பெண்ணாய்வடிவெடுத்து போதவழுதிடுங்காண்
மாரிழவுகொடுத்தெனக்கு மயிரிழவுநீர்கொடுங்காண்
குரலோசைநீரெடுத்துக் கூவியழுதாலே
பெண்குரலைக்கேட்டு பொற்கொடியும்வந்திடுவாள்
ஆரென்றுபார்க்கவே வருவாள்காணாரணங்கு

ஆரணங்குயிங்குவந்து ஆரென்றுகேட்டாக்கால்
மாலையிட்டகணவனென்று மயிலணைக்குநீருரையும்
தீர்த்தயாத்திரைவந்தோமென்று செப்புவீர்தேன்மொ
மங்கிலியப்பிச்சைகேளு மாதுமெழுப்பிடுவாள் [ழிக்கு
ஆனந்தவாழ்மாரி அவளழகைநான்பார்ப்பேன்
கண்ணுக்குநன்றானால் கனமாலைசூட்டுகிறேன்
அழகாயிருந்தாலே அவ்வைமணஞ்செய்திடுவேன்
வடிவுகள்பட்டானால் மதுரைக்குபோய்விடுவோம்
என்றுசொல்லியருச்சுனரும் எம்பெருமாளை நினைத்து
பார்த்திபனருச்சுனரும் பரமனைத்தான் நினைத்து

அருச்சுனன் கதண்டுகொட்டி செத்தவன் போலிருத்தல்

பொந்திலைத்தானடக்கி பொட்டெனவேபூமியிலே
மூர்ச்சையடக்கியே முடிசோர்ந்துகீழ்விழுந்தான்
செத்தவனைப்போலாக சோபித்துகீழ்விழுந்தான்
மாண்டவன்போலாக மன்னவன்கீழவிழுந்தான்
அச்சுதானந்த ஐயாவரேதுசொல்வார்
கால்கைகள்வேறாகக் கட்டிக்கிடத்திவைத்து

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் பெண்வடிவெடுத்து புலம்பல்

பெண்ணுவடிவுகொண்டு போதப்புலப்புகிறாள்
தன்னுடையதலைமயிரை தானுவ்விரித்துக்கொண்டு
மன்னவனைச்சுற்றிவந்து மாரடித்துதான்விழுந்தாள்
கொற்றவனைச்சுற்றிவந்து கோவென்றழுகலுச்ருள்
மலையேபருவதமே வாட்டமில்லையென்றிருந்தேன்
செய்மலையேபருவதமே சேதமில்லையென்றிருந்தேன்
செத்துமடிந்தாயோ சிவலோகம்போனாயோ
மாளவோயிங்குவந்தாய் பாபாவிபட்டணத்தில்
சாகவோயிங்குவந்தீர் சண்டாளன்சீமையிலே
உன்னைப்பறிகொடுத்து ஒருத்தியாய்ப்போவேனோ
மைத்துனருக்கென்சொல்வேன் மாமனுருக்கென்சொல்
மன்னவனைசுற்றிவந்து மாதுபுலம்பலுற்றாள் [வேன்
அழுகும்குரலோசை ஆரணங்குகேட்டுவிட்டாள்
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாள்கேட்டுவிட்டாள்
ஆடலும்பாடலும் அத்தனையுங்கையமர்த்தி

ஆரடா தூதுவரே அடர்ந்தவனந்தனிலே
அழுகும்குரலேது ஆராய்ந்துபார்த்துவாரும்
பெண்குரலாய்கேட்கிறது போய்பார்த்துவாருமென்று
மாதர்செலவருள வனத்திலொருதூதுவனும் [ள்
ஓடினன் தூதுவனும் ஒருநொடியில்போய் நுழைந்தான்
கதண்டுகள்கொண்டியே கானகத்தில்மாண்டவனை
கண்டொருத்திபுலம்புவதை கண்ணாலேதான்பார்த்து
ஓட்டம்நடையுடனே ஓடிவந்தான் தூதுவனும்
பவளக்கொடி மாதே பத்தினியேயென்னாச்சி
ஆரோவொருத்தியவள் ஆளனுந்தேவியுமாம்
புருஷன்மடிந்துவிட்டான் பெண்ணாள்புலம்புகிறாள்
கதண்டுகொட்டிமாண்டுவிட்டான் கதறிப்புலம்புகிறாள்
அவனையெழுப்பிவிட்டால் அனேகமானபுண்யமுண்டு

பவளக்கொடியாள் வந்து காண்பது

இந்தமொழிகேட்டு எழுந்தாள்பவளகன்னி
மூத்துநிறைபல்லக்கில் மொய்குழலுமேறினாள்
மாண்டவன் றன்னருகே வந்துஇறங்கினாள்காண்
அச்சுதானந்தரொன்னு மையர்புலம்புகிறார்
நான்-பாராதநாடுமில்லை பணியாதகோயிலில்லை
மிதியாவனங்களில்லை மூழ்காததீர்த்தமில்லை
தேசம்பலபலவாய் தீர்த்தங்களாடிவந்தேன்
பூமிபலபலவாய் பிரதட்சணஞ்செய்துவந்தேன்
பவளப்புதுமையிங்கே பார்க்கவந்தேன்மாதாவே
யானையின்மத்தகத்தை யரியும்கதண்டுமிங்கே
குதிரைசிரசரியும் குளவியுண்டிவ்வனத்தில்
சிங்கத்தலைபிளக்கும் செங்குளவிகொன் றதுவே
அறியாமலிங்குவந்தோம் அருப்பாவிபட்டணத்தில்
தெரியாமலிங்குவந்தோம் செனத்துரோகிதேசமதில்
இப்படிவருங்கருமம் யாதொன்றும்நானறியேன்
மலையேபருவதமே வாட்டமில்லாக்குஞ்சரமே
செம்மலையேபருவதமே சேதமில்லாசுந்தரமே
கல்லானதூணைக் கரையானரித்ததுவோ
இரும்பானதூணையுன்னை உளுவானரித்ததுவோ
செம்பருந்துவந்துவுன்னை சிறகாலடித்ததுவோ
மோதிரக்கைபதனை முகத்தோடறைந்துகொண்டாள்

குளங்களைவெட்டிவைத்தார் கோபுரங்கட்டிவைத்தார்
என்னதவம்பண்ணினாலும் எதனாலும்பிள்ளையில்லை
பெருமையாய்பத்தாண்டு பேய்ந்தபெருமழைக்கு
தெப்பலாய் நின்று மிதந்துதவம்பண்ணினார்கள்
மைந்தனைவேண்டியல்லோ மாளிகைமறந்தார்கள்
புத்திரனைவேண்டியல்லோ பூமிதனைமறந்தார்கள்
அவர்மேல்-ஆலம்விழுதோடி அறுகுமுளைத்திடவும்
அரகராவென்றுசொல்லி அகோரதவம்செய்தார்கள்
அரகராவென்றசத்தம் அலைகடலொப்பனைபோல்
சிவசிவாவென்றசத்தம் தெய்வலோகந்தான்கேட்கும்
அவர்செய்யும்தவத்தை யறிந்துமல்லோஈஸ்வரனும்
ஈஸ்வரனும்பார்வதியும் இடபத்திலேறிவந்து
சேராம்பூராசரிடம் சிவன்வந்துயேதுசொல்வார்
நீங்கள்-கூலிகுறைத்தவர்கள் குறைமரக்காலளந்தவர்
அங்காடிகூடையை அதிரவிலையிட்டவர்கள்
பட்டரைநெல்லுதன்னிற் பதரைக்கலந்தவர்கள்
குளமடைத்துமேகுருவிக் கூண்டைக்கலைத்தவர்கள்
நந்தவனமழித்தவர்கள் நற்பெண்டைக்கெடுத்தவர்கள்
பாலடைக்குப்பால்வாரார் பசித்தார்முகம்பாரார்
நீங்கள்எதுதவம்பண்ணாலும் எதிலும்பிள்ளையில்லை
இந்தப்பிறப்பிலேயும் ஏழுபிறப்பும்பிள்ளையில்லை
என்றதுகேட்டு இராஜர்களேதுசொல்வார்
என்னபாவம்பண்ணாலும் எதுதோஷஞ்செய்தாலும்
பாவத்தைத்தீர்த்துவிட்டுப் பாலகனைத்தாருமையா
என்றவர் துதிக்கையிலே யீசர்மனமிரங்கி
பவளத்தின்கொடிமேலே பாலகியையுண்டாக்கி
குவ்வாகுவ்வாவென்று குழந்தையழுகுதடா
ஆணுமதுபெண்ணுமது அழகாய்வளர்த்திடுங்கள்
செம்மையாயிருங்களென்று செப்பிநடந்தார்கள்
பெண்ணையெடுத்துவந்து பிரியமாய்வளர்த்தார்கள்
தவழ்ந்தாள்தவழ்ந்தாளே கன்னியிளமயிலும்
ஒருவயதுமிருவயது ஒன்றிரண்டுமூன்றுச்சு
ஐந்தாம்பிராயத்திலே அறிந்தாள்பலகலைகள்
பவளக்கொடியாளென்று பார்லோகமாளுகிறாள்
பட்டந்தரித்தலவோ அவனிமுழுதாளுகிறார்
ஆணரசாண்டாலே அழிந்துபோஞ்சீமையென்று

அவனையெழுப்பினால் ஆச்சியரே புண்ணியமுண்டு
வாலைபிராயமம்மா வயதுபதினாறளவே [வே
அந்தவிளக்கேற்றிவைத்தால் அனேகதர்மமுண்டெனு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாள்கேட்டு
பாசாங்குகள்ளியைப் பிடித்துமேதள்ளுங்கடி
என்று-மேகபாலைபோலே மெள்ள நடந்துவந்து
அவன்-காலைப்பிடித்துக் கரியமுடியசக்கி
பார்த்தன்திருமுகத்தைப் பார்த்தாள்பலகாலும்
மேலேயிருக்கிற முக்காடை வாங்கியல்லோ
உற்றுற்றுப்பார்த்தாளே ஒளிபிறத்தகண்ணாலே
வானவர்கள்பெண்டுகளை வலதழிக்குங்கள்ளனடி
மட்டிலாப்பெண்டுகளை வகைமோசஞ்செய்தவனடி
தேசத்துமாதர்களைச் சிறையெடுக்குங்கள்ளனடி
பிரட்டுங்கள்தாதிகளே பின்னழகைப்பார்ப்போமென்று
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிபுரட்டலுற்றாள் [ள்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகில்மச்சரேகைகளும்
தோளில்துளபமாலை தொப்புளிலேயமுர்தகலசம்
பல்லிற்பரசவீணை பாதத்திற்செந்தாமரை
மீசைமுறுக்கழகும் விழியின்கிருவழகும்
நாவிலேநட்சத்திரம் நயனவிழிப்பாவனையும்
பதினெட்டுலட்சணமும் பார்த்தாளேபத்தினியாள்
தேவாதிபிண்டமடி சுவாமிச்சுமைத்துனண்டி
பேராற்பெரிய பெருமாளவர்மைத்துனண்டி
இவனையெழுப்பினால் எனக்குவருமோசமென்று
பவளக்கொடியறுத்து பார்த்திபனைக்கட்டுமென்றாள்
பவளக்கொடியறுத்து பாங்கிமார்கட்டலுற்றார்
அப்போதருச்சுனனும் ஆயனைத்தானினைத்து
வாள்விஜயனருச்சுனனும் மாயனைத்தானினைந்து
எப்படியோவுன்தயவு எம்பெருமாள்மேகவர்ணா
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
அரிராமாமாயவரே அருகிருந்துகாருமென்றார்
கட்டினதேயுண்டானால் கழற்றவேபாருமென்றார்
மனதில்நினைத்தானே வாள்விஜயனருச்சுனனும்
பவளக்கொடியாலே பாங்கிமார்கட்டினார்கள்
கட்டுங்கொடிகளது சடுகவேபிற்றுதங்கே
ஆனைகட்டுஞ்சங்கிலியால் அர்ச்சுனனைக்கட்டினார்கள்

ஆபன்தயவாலே அரிராமர்கிருபையினால்
அதையும்விம்மி அறுத்தானருச்சுனனும்
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கியவள்கொடுத்து
கெட்டியாய்க்கட்டுமென்று கிட்டவந்துநின்றாளே
மாணிக்கச்சரப்பளியால் வலுத்திருக்கிக்கட்டினார்கள்
அவன்-காலையசக்குகிற கால்சேஷ்டைமெத்தவுண்டு
கையையசக்குகிற கைசேஷ்டைமெத்தவுண்டு
இங்கேயிருந்தாலே யெனக்குவருமோசமென்று
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பல்லக்கின்மீதேறிப் பாங்கியர்கள்சூழ்ந்துவர
வந்திழைமார்சூழவேவந் திறங்கினார்மண்டபத்தில்
வாள்விஜயனர்ச்சுனனும்-மாணிக்கச்சங்கிலியின்
கட்டையவிழ்த்தவனுங் கடுகவெழுந்தானே
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
ஆயிரந்தோழருக்கு அரியசிகாமணியே
கண்டீரோதோழா நீ கன்னியின்லட்சணத்தை
பார்த்தீரோயென்தோழா பவளக்கொடிலட்சணத்தை
இவளுக்குஒப்பானார் யாருமில்லைவையகத்தில்
ஈஸ்வரன்தேவி ஈஸ்வரியுமீடுமல்ல
இராமருடதேவி லட்சுமியுமீடுமல்ல
சதுர்முகனுடதேவி சரஸ்வதியுமீடுமல்ல
எமனுடதேவி மோககன்னியீடுமல்ல
இந்திரனார்தன்தேவி இந்திராணியீடுமல்ல
சந்திரனார்தேவி ரோகணியுமீடுமல்ல
சூரியனார்தேவி சாயாதேவியீடுமல்ல
கந்தருடதேவி கனவள்ளியீடுமல்ல
மன்மதன்தேவி ரதிமாதுமீடுமல்ல
ஆருடைய அழகுக்கு ஒப்பிடுவேன் ஆரணங்கை
வேரிற்பவழமது மின்னுகிறகாந்திகண்டாய்
ஆயிரம்மின்னலிலே சோதிமின்னல்தன்னொளியாம்
கண்ணாலேபார்க்க முடியவில்லைகன்னியரை
எப்படிதான்மறந்து இவளைவிட்டுநான்போவேன்
இறப்புக்குப்பிறப்புக்கு மினிபொருபெண்வேணுமோ
இவளை-மாலைதரியாமல் வருவதொருநாளுமில்லை
இவளாலேஎன் னுயிரை இழக்கிறேன்தப்பாது
அச்சுதானந்த ஐயருந்தான்கேட்டு

என்காணும்வாள்விஜயா இந்தமதியுந்தனுக்கு
தோண்மாலைபோட்டதொரு தோழிமார்தங்களிலும்
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணை பத்தினியைமாலையிட்டீர்
அவளிலும்மெத்த ஆரணங்கிவளழகோ
அகத்தியனார்பெற்றெடுத்த அருங்கிளியாள்போகவதி
அவளிலும்மெத்த ஆரணங்கிவளழகோ
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியைமாலையிட்டீர்
அவளிலுமிவளழகோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
மதுரை துரையல்லியரை மாலையிட்டீர்வாள்விஜயா
அவளிலுமிவளழகோ ஆரணங்குபெண்கொடியாள்
மெல்லியரைப்பார்க்கிலும் மிச்சமுண்டோயிவளழகு
வேண்டாங்காண்வாள்விசயாவெறுத்துவிடுமிவளாசை
ஏழுபேர்தேவிமா ரெல்லோரும்தானிருக்க
மாதொருத்திக்காகவே மயங்கியழுவானேன்
காண்டாவனமெரித்த காளையவன் கூறுவான்
நீர்-என்ன தான்சொன்னாலு மென்செவியிலேறாது
மாதந்தக்கன்னியரை மணமாலைசூட்டினால்
என்னுடையசீவன் இருக்குங்காணென்தோழா
எண்ணப்படிமுடிக்க வேண்டுங்காணீஸ்வரரே
இருவருமாகவே யிருக்கின்றவேளையிலே
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிநாயகமும்
பொழுதுசரிந்தது போகவேண்டும்மாளிகைக்கு
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கிவாதாதியென்றாள்
அப்போதுதாதிமார் அதிதுரிதமாகவந்து
ஆர்காணும்மன்னவனே அழகானஐயாவே
ஆச்சிமார்கட்டிவைத்த அழகுசரப்பளியை
கட்டிவைத்துப்போனதை கடுகவேதாருமென்றாள்
பொழுதுசரிந்தது போறாளரண்மனைக்கு
மார்பின்சரப்பளியை மன்னாகொடுத்திடென்றாள்
திட்டென்றெழுந்து தேர்விஜயனேதுரைப்பான்
உங்கள் - கோட்டைகளேறி குதித்தேனேடிகொம்பனை
ஆரண்மனையேறி குதித்தோனேடிஆரணங்கே [யே
மதிலேறிதுறித்தேனேடி மாதுநல்லாள்கோட்டையில்
பெட்டியெடுத்தேனே பொக்கிஷந்திருடினேனோ
மாதவள்கையை வலியவந்துதொட்டேனோ
கள்ளன் திருடனைப்போல் கன்னமிட்டுப்போனேனோ

என்னகுற்றஞ்செய்தேனுன் என்னையவள்தானும்
கட்டழகிமாதவளும் கட்டிவைத்துப்போனாளே
கள்ளனைப்போலாக கட்டவும்நியாயமுண்டோ
திருடனைப்போலாக சேர்த்துக்கட்ட நியாயமுண்டோ
கட்டினால்தீருமோ கன்னியவளாசை
கட்டிப்மாதுயென்னைக் காட்டில்விட்டுப்போகலாமோ
கூடவழைத்தல்லவோ போகவேணுங்கொம்பனையாள்
அரண்மனைக்குஎன்னை அழைத்துப்போகலாகாதோ
என்னசுதந்திரத்தால் என்னையவள்கட்டிவைத்தாள்
அம்மான்மகனென்று சைகையாய்க்கட்டினாளோ
அத்தைமகனென்று அன்பாகக்கட்டினாளோ
வாகானகன்னியென்று மணமாலைசூட்டினேனோ
வடிவானகன்னியென்று வாழ்மணஞ்செய்தேனோ
என்னசுதந்தரத்தால் என்னையவள்கட்டிவைத்தாள்
கையிலகப்பட்டதை விடுவேனோகன்னிபரை
மார்பின்சரப்பளியை மாதேகொடுக்கேனடி
வலியவந்தபாக்கியத்தை விடுவேனோமாதரசே
சண்டைக்குவேண்டுமென்றால் சரியாகவாரேனடி
அவளுக்குஅஞ்சுவேனோ ஆனந்தவாழ்மாரி
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வாள்தாதியவள்
உந்தனுக்குச்செய்த உபகாரமத்தனையும்
வேங்கைக்குச்செய்த விஷதாரியாச்சுதடா
செத்தவிடத்தில்செத்து செல்லுளுத்துப்போகாமல்
மாண்டவிடத்தில்மாண்டு மண்ணுளுத்துப்போகாமல்
எழுப்பிவிட்டதோஷமோ இத்தனையும்பேசுகிறாய
ஆகடியம்பேசுதற்கு அடுக்குமோவுந்தனுக்கு
என்றதுசொல்லியே நடந்தாளிளங்கொடியாள்
வாயுவேகமாகவே வந்தாளேமண்டபத்தில்
பவளக்கொடிமாதுக்குப் பாதத்தில்தெண்டனிட்டாள்
கைகட்டிவாய்புதைத்து கன்னியருமேதுரைப்பாள்
மார்பின்சரப்பளியை மன்னவனைப்போய்கேட்டேன்
என்னென்றுசொல்வேன் இடிவிழுவான்சொன்னசொ
பொழுதுசரிந்தது போகிறோமரண்மனைக்கு [ல்லை
மார்பின்சரப்பளியை மன்னவரேதாருமென்றேன்
அவன்-வம்பானவார்த்தைகளு மிடும்பானபேச்சுகளும்
மூக்கரிவான்சொன்னதை மொய்குழற்குசொன்னார்கள்

அப்போதேசொன்னேனே தப்புவருமென்றுசொல்லி
அவனையெழுப்புவது ஆகாதுஎன்றுசொன்னேன்
நமக்குவினையாச்சே யென்றுநான்சொன்னேனே
பொன்னுஞ்சரப்பளியும் போனாலும்போகட்டும்
மாளிகைக்குநாம்போவோம் மாதேபயணமிடு
என்றதுசொன்னவுடன் இளவிசயனருக்சுனனும்
அச்சுதானந்த ரையர்முகம்நோக்கி
என்னவடிவு எடுக்கலாமென்தோழா
அன்னத்தின்மேலே ஆசையுண்டுமாதருக்கு
வேடனைப்போலாக வேஷமெடுங்காணும்
என்னைவிலைகூறி எடுத்துப்போம்வந்திழைமுன்
பார்த்தாசைப்பட்டல்லோ பரிந்துவிலைகேட்பாள்
ஆயிரம்பொன்னென்று அவளிடம்நீர்சொல்லி
ஊருக்குநேர்கிழக்கே விநாயகர்கோவிலண்டை
அங்கேபோய்நீரிருங்காண் அச்சுதாநான்வாரேன்
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்து
ஆயன்பெருமாளை அப்போநினைத்தானே
எம்பெருமாள்மேகவர்ணா ஏழுலகமளந்தமாயா
முட்டையின்குஞ்சை முகமறியாப்பாலகனை
பிட்டுவளர்த்தீரே பிரபலியயமாகவென்று
மூக்காலேமுள்பொறுக்கி முழுமரத்திற்கூண்டுகட்டி
காக்கையின்குஞ்சுகளை கருதிவளர்த்தீரே
உன்னையேநம்பி உயிர்கொண்டுலாவுகிறேன்
மாதுபவளக்கொடியை மணமாலைசூட்டுகிறேன்
அன்னவடிவாக ஆண்டவனேநீர்கொடென்றார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அருச்சுனனுக்கு
அன்ன வடிவு கொடுத்தல்

அருச்சுனன் தானினைக்க மாயனதுவறிந்து
அன்னவடிவாக மாயன்வரங்கொடுத்தார்
ஆனலழகுமன்னன் அன்னத்தைப்போலானான்
செட்டியழகென்ன சீருடையநெற்றியென்ன
காலினழகென்ன கழுத்தினழகென்ன
கண்ணினழகென்ன சீருடையநெற்றியென்ன
மூக்கினழகென்ன மூனைமயிரும்பாவனையும்
கூவுங்குரலழகன் குலுங்கும்நடையழகன்
அருச்சுனராஜனவன் அன்னவடிவானான்

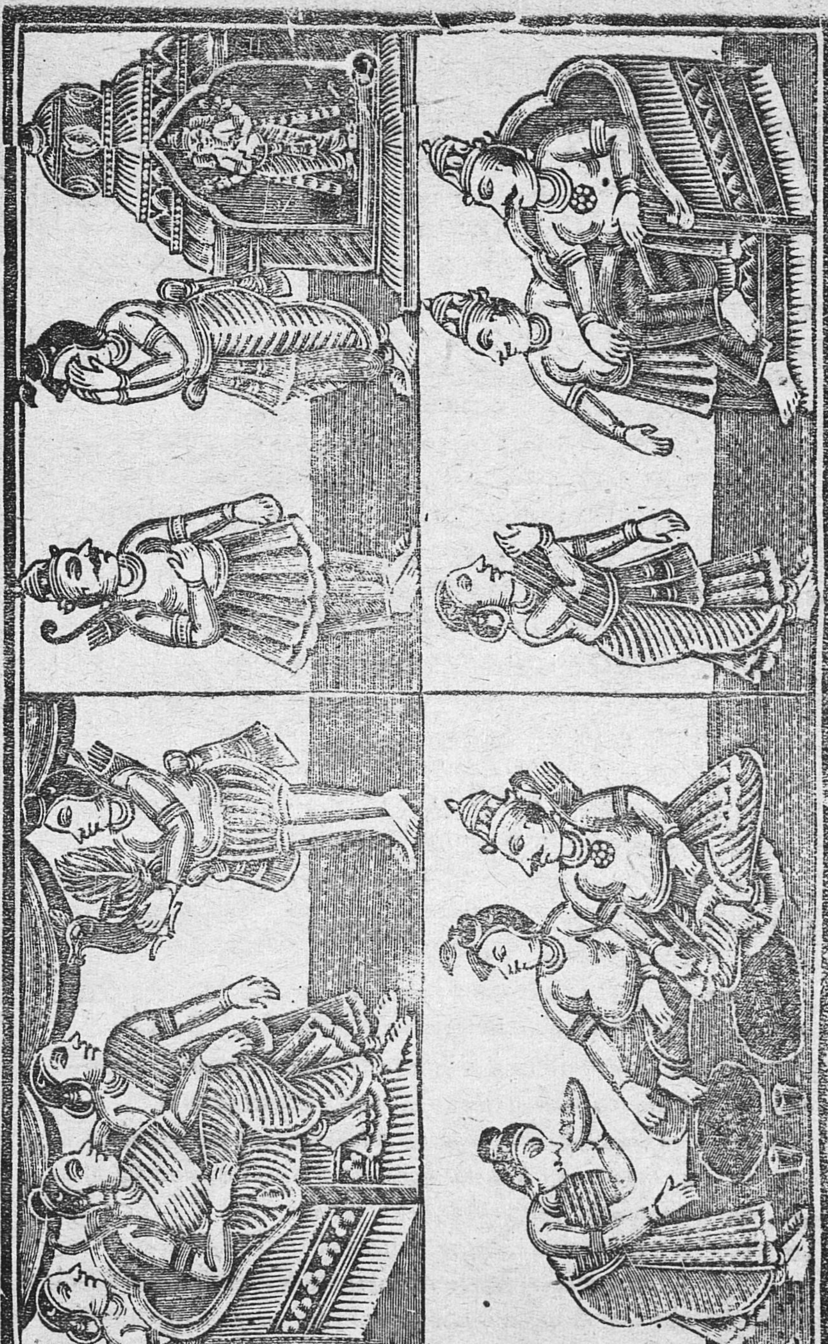

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் வேடவுருவெடுத்தல்

அச்சுதானந்த ரையர்பெருமாளும்
காட்டுக்கிழங்கெடுக்கும் கனவேடன்போலானார்
கால்செருப்புதோல்குல்லாவுங் கைதனில்மான்தலையும்
பன்றிகுத்தும்பல்லயமும் பாலாவுங்கைபிடித்து
கோட்டையிட்ட துப்பாக்கி குண்டுகுழல்கைபிடித்து
கருநாயுஞ்சங்கிலியுங் கைதனிலேதான்பிடித்து
அன்னத்தையேந்திக்கொண்டு அவன்வாரான்கானகத் [தில்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்தானிருக்கும்
மண்டபத்துவழியாக வருகிறான்வேடனவன்
ஆரணங்குதோழிமார் அன்னத்தைத்தான்பார்த்து
ஆரடாவேடுவனே அன்னத்தைவிற்கிறவன்
விற்றீரேயாமாகில் வேண்டியபொன்தாரோமென்றார்
அப்பவேநல்லதென்றான் அழகுள்ளவேடனவன்
ஓடியேவந்தார்கள் உத்தமிமூன்தாதியர்கள்
பவளக்கொடியாளின் பாதத்திற்போய்பணிந்து
ஆரோவொருவேடன் அன்னத்தைவிற்கலுற்றான்
அன்னத்தைப்பார்த்தால் அழகாயிருக்குதம்மா
கண்ணிட்டுப்பார்க்கவே காணமுடியாது
நான்-எங்கிலும்பார்க்கவில்லை இயலானஅன்னமது
வைத்துவளர்க்கலாம் வாங்குமம்மா ஆச்சியென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்னநடைமாது
அந்தநல்லவேடுவனை அழைத்தோடிவாருமென்றாள்
ஓடினாள்தாதியரும் ஒருநொடியில்வேடனண்டை
ஆரடாவேடுவனே ஆச்சியழைக்கின்றாள்
அன்னத்தைகொண்டுவாடா அழகுள்ளவேடுவனே
என்றதுசொல்லையிலே இசைந்துவழிநடந்தான்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்முன்னேவந்தான்
கண்டாள்பவளக்கொடி கட்டழகியன்னமதை
என்னப்பாவேடுவனே யென்னவிலையன்னமென்றாள்
ஆயிரம்பொன்கொடுத்தா லன்னந்தருவேனென்றான்
ஆராடிதாதிகளே அளந்துபொன்கொடுத்திடென்றாள்
அன்னத்தைவாங்கி அழகாய்மடியில்வைத்தாள்
மூக்கினால்அருச்சுனனும் மூன்மார்பில்குத்தலுற்றான்
மார்பில்ஸ்தனத்தையவன் வாயால்பிடித்திழுப்பான்
மூகத்தோடேமுகமணைவான் முத்தங்கொடுத்திடுவரன்

பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளேதுசொல்வாள்
என்னடாவேடுவனே இப்படிமேல்விழுகிறது
ஆயிழையாளென் தங்கை அவள்வளர்த்த அன்னமிது
பெண்களென்ருல் பிரியமாய்மேல்விழுமே
ஆசையாய்முத்தமிட்டு அணைத்துவிளையாடும்
சீராய்வளர்த்திடென்று செப்பிவழிநடந்தான்
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரச்செங்கமலம்
இந்த-அன்னமெப்போது இரைகளெடுத்துதோ
போசனங்கொண்டுவாடி யென்ருளேபொற்கொடியும்
மாம்பழம்பலாப்பழமும் மலைவாழைரஸ்தாளி
சுரிவாழைசெவ்வாழை கட்டிவிளாம்பழமும்
கொண்டுவந்துவைத்தாளே கொம்பனையாள்முன்னே
அன்னமதிற்கூட்டி ஆவல்தெளியவைத்து [தான்
ஆரடிதாதிகளே அழையுங்கள்தச்சனைத்தான்
ஈழத்துதச்சனை இக்ஷணமேயழையுமென்ருள்
ஓடினார்தாதியர்கள் ஒருநொடியிலிட்டுவந்தார்
வந்துபணிந்தானே வரிசையுள்ளதச்சனவன்
என்னையழைத்தது ஏதுகருமமென்ருன்
அன்னமதுத்தானிருக்க அழகுகூண்டுபண்ணுமென
சொன்னளவில்தச்சன் சீக்கிரத்தில்சொப்பனிட்டான்
சோடித்துவைத்தவன் தெண்டனிட்டுபோய்நடந்தான்
அன்னத்தைத்தானெடுத்து ஆவலுடன்முத்தமிட்டு
கூண்டிலடைத்தவளும்சொப்பெனவேதானெழுந்தாள்
ஏறினாள்பல்லக்கில் எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
பக்கம்நிறைந்தார்கள் பாங்கிகளுந்தோழிகளும்
சுற்றிநிறைந்தார்கள் தோழிகளும்மூப்பிகளும்
ஆனையின்மேல்பேரிகை அடிபடுதுகோடிவகை
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைமுழங்குறது
மூழங்கவேமேளதாளம் மொய்குழலும்வாராளே
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
வனமாய்வனங்கடந்து வாழ்மனைக்குவாராளாம்
தெத்துக்கடந்தாள் தெருவீதிதான்கடந்தாள்
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதியது அரண்மனையுந்தான்கடந்து
மாடத்தெருவீதி மயிலணையுந்தான்கடந்து
கோபுரவாசலண்டை கொம்பனையாள்வந்துநின்று

மாளிகையுள் நுழைந்து வந்தாள்கொலுமண்டபத்தில்
சிங்காரமண்டபத்தில் தேன்மொழியாள்போய்சேர்ந்தா
அந்திகாலமாச்சுது ஆதித்தன்போய்மறைந்தான் [ள்
பொழுதுமறைந்தது போதவிருளாச்சு
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரத்தோழிகளே
அன்னத்தைகொண்டவிலை அறிவீர்கள்தாதியரே
மாடத்தில்கூடத்தில் கட்டாதேமங்கையரே
நற்பவளத்தூணு நடுவாகக்கட்டுமென்றாள்
சலவைசப்ரமண்டபத்தில் தான்வைத்துக்கட்டலுற்றார்
பாரித்திருந்தானே பாரமெத்ததோணுகைக்கு
அடி-அக்கமாரே தங்கைமாரே அன்னமெத்தபாரமடி
மஞ்சமலங்கரித்து மண்டபத்துசங்கிலியால்
வைத்திழுத்துக்கட்டினார் மன்னவாருச்சுனரை
பவளக்கொடியாளுடைய பஞ்சணைமேல்ாக
நற்பவளத்தூணிலே நலமாகக்கட்டினார்கள்
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளப்போது
தீர்த்தங்கள்வாங்கியே திருவாயுங்கைகழுவி
போசனங்களுண்டு புனல்வார்த்துக்கைதுவட்டி
பஞ்சணைச்சாலையது படுக்கையறைசோடியென்றாள்
கடுகவெழுந்தார்கள் கட்டழகிதாதியரும்
கண்மூன்றுடைய கனவயிரக்கட்டிலிட்டு
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி
காம்பரிந்தஜங்கலப்பூ கட்டிலின்மேல்பரப்பி
கால்கோட்டைகைகோட்டை கட்டியந்தகாரிழைக்கு
ஒருகுதலையணையா மொய்யாரப்பஞ்சணையாம்
அன்னவூஞ்சல்மேலே அழகாகசோடித்தார்
அத்தர்புனுகுகளை அள்ளித்தெளித்தார்கள்
கதம்பகஸ்தூரிகளை கரைத்துத்தெளித்தார்கள்
சந்தனமுங்குங்குமமும் சவ்வாதுந்தான்தெளித்து
சாம்பிராணிவாடைகளும் சந்தனப்புகைகொடுத்தார்
பஞ்சணைமெத்தையண்டை தம்பலவட்டில்வைத்தார்
காச்சாகளிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிபாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
வாகாயிலைச்சுருளும் வர்னத்துவர்பாக்கும்
கொத்துதுவர்பாக்கும் கோவையிலைச்சுருளும்
முத்துசுட்டசுண்ணும்பும் மொய்குழற்குவைத்தரர்கள்

கெண்டியில்தீர்த்தமும் கொண்டுவந்துவைத்தார்கள்
குத்துவிளக்கும் குடவிளக்குமேற்றிவைத்தார்
மாட.விளக்கும் மயில்விளக்குமேற்றிவைத்தார்
ஆயிரம்பெருவிளக்கவ் வாசலிலேற்றிவைத்தார்
சோடித்தோமம்யாவென்று கூறியேதெண்டனிட்டார்
அப்போது-பவளக்கொடியாளும் பத்தினியுமெழுந்து
காவல்பதினெட்டுவாசல் காக்கிறதாதியர்கள்
பத்திரம்காவலென்று பஞ்சணையில்போயிருந்தாள்
பள்ளியறைச்சாலையிலே பைங்கிளியும்போயிருந்தாள்
காயாரக்காய்த்த கமுகினிளம்பாக்கும்
வாயாரத்தின்றவளும் மலரணையிற்பள்ளிகொண்டாள்
நிமிசாபெரியலகு நேரிசமாம்பெரியகத்தி
மந்திரவாளுருவி மார்மேலேசாற்றிக்கொண்டாள்
பவளக்கொடியாளும் பள்ளிகொடாளப்போது
அங்கங்கேதாதிமார் ஆனவோரும்பள்ளிகொண்டார்

அருச்சுனராஜன் அன்னவடிவை விட்டு
மனித ரூபமாகுதல்

அனந்தல்நெடுநாழி சென்றபிறகாக
ஆணழகனருச்சுனனும் ஆயனைத்தானினைந்து
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்து
கூண்டைத்திறந்தவனும் கொப்பெனவேரூபமானான்
அன்னவடிவுவிட்டு ஆள்ரூபமானானே
பொல்லகதகாதல் புலம்புதுகௌளியது
வன்குரலில்பல்லியது வலப்புறமாய்ச்சொல்லுகுது
எழும்பியகாதலை எண்ணியவள்பார்ப்பளவில்
ஆள்வரத்தாகவே அக்கௌளிசொல்லுகுது
அடுத்தடுத்துகூறுவதும் ஆள்வாத்தாய்காணுவதும்
இத்தனைநாளாக இல்லாதகௌளியது
ஒருநாளுஞ்சொல்லாதே உச்சிதமாய்ச்சொல்லுதிப்போ
காட்டிலிருந்தவர்கள் கள்ளரோநானறியேன்
ஆரம்பப்பண்ணுமல் அழுதாற்போலேயிருந்தாள்
பின்னுமரைநாழி பொறுத்தபிறகாக
பொல்லாதகாதல் எழும்பிற்றுபொற்கொடிக்கு
எழும்பியகாதலை எண்ணியவள்பார்ப்பளவில்
அடுத்தடுத்துச்சொல்லுவதும் ஆள்வரவுகாணுவதும்
எண்ணிகலங்கி இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்

ஆரடிதாதிகளே அலங்காரச்செங்கமலம்
பஞ்சணைமேலாகப் பாங்கியரேபள்ளிகொண்டேன்
கூருநாளுஞ்சொல்லாத உச்சிதகெவுளியது
வலப்புறத்துப்பல்லி வடபுறமாய்ச்சொல்லுதடி
கெவுளியின்சாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்துபாரடிநீ
என்றதுகேட்டவுடன் இளங்கொடியாள்தாதியர்கள்
அவளறிந்தசாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்க்கலுற்ருள்
ஆரோதெரியாது ஆள்வருத்தாய்காணுதென்ருள்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவள் ஆரணங்குஏதுரைப்பாள்
காவல்பதினெட்டுவாசல் காக்கிறமங்கையர்கள்
பத்திரமாகவே காத்திடுங்கள் பைங்கொடியை
எச்சரிக்கையாகவே இருங்களடிகாவலிலே
தப்பிதமுண்டானல் தலையைத்தரித்திடுவேன்
காவலுடையவற்கு கட்டுதிட்டம்பண்ணிவைத்தாள்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்சொற்படிக்கு
பதினெட்டுவாசலுள்ளார் பத்திரமாய்க்காவலுற்ருர்
அன்னவூஞ்சல்மேலாக ஆரணங்குபள்ளிகொண்டாள்
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
பொல்லாக்கெவுளியும் சொல்லுதே அடுத்தடுத்து
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
காண்டவனமெரித்த காளையெழுந்திருந்து
எப்படிக்குயிவளுடனே இணங்கிமருவிடுவேன்
மூச்சைபிடித்தவனும் விளக்கையணைத்துவிட்டான்
கொம்பனையாள்மெத்தையை கொப்பெனஅமுக்கிஞனே
பஞ்சணைமெத்தையிலே மணிகளசைந்ததுகாண்
பொட்டெனவிழித்து பொற்கொடியும்பார்த்தாளே
மந்திரவாளாலே வீசிஞள்மாதுகன்னி
முன்லாகையாகாமல் பின்லாகையால்குதித்தாள்
நற்பவளத்தூணு நடுவாகயிற்றதுகாண்
வெட்டவிழுந்தது வீரமணிவாளாலே
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளேதுசொல்வாள்
வானவர்கள்தேவர்களும் வந்தாரோவாசலுக்கு
வானவர்களாளுக்கால் வாள்முனைக்குத்தப்பிடுவார்
மனுஷரூபமாளுக்கால் மாண்டுமடிந்திடுவார்
என்றதுசொல்லி இளங்கொடியாள்தான்படுத்தாள்
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக

ஆனந்தமார்பனவன் அருச்சுனராஜதுரை
மஞ்சத்தைத்தான்பிடித்து மன்னனசக்கிவிட்டான்
அரைவடமுங்கிண்கிணியு மசைந்ததுகிடுகிடென
அன்னமும்பொன்மயிலும் ஆடிற்றுவோசையுடன்
மஞ்சம்பிரண்டது மணிகளசைந்ததுகாண்
வேல்பொருதுங்கண்ணுளும் வீசலுற்ருளந்நேரம்
வீசனவாளும் வேந்தரவரருச்சுனரும்
முன்லாகையாகாமல் பின்லாகையால்குதித்தார்
நற்பவளத்தாணு நடுவாகயிற்றதுகாண்
கண்விழித்துப்பார்த்தாளே கட்டழகிமாதுகன்னி
காட்டிலிருந்ததொரு கள்ளன்திருடனே
வானவர்கள்தேவர்கள் வந்தாரோநானறியேன்
மஞ்சம்புரளுவதேன் மணிகளசைவானேன்
வானவர்களென்ருலென் வாள்முனைக்குத்தப்பிடுவார்
ஆள்ரூபமாஞல் அவர்பிழைக்கப்போறதில்லே
ஏறெடுத்துப்பார்த்தாளே யிளங்கொடியாளருச்சுனரை
மன்னன்முதுகிலே மச்சரேகைகண்டாளே
அப்போவிஜயன் அருச்சுனனுமேதுரைப்பான்
உன்-வாசலுக்குவானவர்கள் தேவர்களும்வாராரோ
நான்-தேவாதிபிண்டமடி தேர்விஜயனருச்சுனன்நான்
மாயனெம்பெருமானுக்கு மைத்துனன்நான்தாண்டி
பல்லொளியைக்காட்டினுன் பவளக்கொடியாட்கு [ன்
பலலொளியைத்தான்காட்டி பார்த்துநகைத்துவிட்டா
பல்லொளியைக்கண்டதும் பவளக்கொடிசோர்ந்தாள்
சொர்ந்துமயங்கியவள் சொரணைதப்பிகீழ்விழுந்தாள்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனன்தானெழுந்து
சாயமணிக்கவுரி சந்தனத்தாலூதுவத்தி
வீசினகளேதெளிய வெண்சாமரைகவுரி
வீசக்களேதெளிந்து மெல்லியருங்கண்விழித்து
கற்பழியாக்கன்னியரும் கற்பழிந்துபோனுளே
கற்பழிந்துபோனேனென்று கன்னிபுலம்புகிருள்
அப்போவிஜயன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
நீதானேகற்பழிந்தாய் நேரிழைநாயகமே
கற்பழிந்தமாதர்களே கன்னியரேசொல்கிறேன்கேள்
தீயிற்பிறந்தவளும் தென்னுடன்பாவையரும்
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளிநாயகியும்

நாகம்பயின்றெடுத்த நறுநுதலாள்கன்னியரும்
அச்சுதன்தங்கையவள் ஆரணங்குசுபத்திரையாள்
மகுடத்துரைசியவள் வாழ்வரசியல்லியரும்
நான்-கற்பழித்தமாதர்கள் கணக்குமிதங்கனில்லை
என்றதுகேட்டு இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
எத்தேசகாலமும் இதுவேதொழில்தானோ
எப்போதுமெந்தனுக்கு இதுவேதொழில்தாண்டி
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திவயிற்றிலே
ஐவருடன்பிறந்த ஆனந்தவாழ்மாரி
அவனிமுழுவதும் ஆளுகிறார் தர்மலிங்கம்
நான்தேவிமைக்கொள்கிறதுஞ் செல்வரையீனுறதும்
இதுவேதொழிலாக இருக்கின்றேனேந்திழையே
மன்னவருந்தேவியரும் மனதுறவானபின்பு
உன்மேல்மையலாகி உந்தனைச்சேரவென்று
அன்னவடிவதுநான் கொண்டேனே ஆரணங்கே
வேடனூர்கைதனிலே விலையாகக்கொண்டாயே
அத்தானுஞ்சாடை அறியாமற்போனாயடி
என்-மூக்கினால்உன்மார்பை குத்தினேன்மங்கையரே
உன்மார்சதையைக்குத்தி வலித்தேனடிமங்கையரே
அத்தானுஞ்சாடை அறியாமற்போனாயடி
ஆளனுந்தேவியுமாய் அக்காட்டில்நானிருந்தேன்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவனைப் போலாகநானிருந்தேன்
பவளக்கொடியறுத்துக் கட்டிவைத்தாய்பத்தினியே
கட்டுக்கொடியை அறுத்தேனடிகன்னியரே
அத்தானுஞ்சாடை அறியாமற்போனாயடி
யானைகட்டுஞ்சங்கிலியால் ஆரணங்கேகட்டிவைத்தாய்
சங்கிலியைநானறுத்துப் போட்டேனடிதையலரே
அத்தானுஞ்சாடை அறியாமற்போனாயடி
உன்மார்பின்சரப்பளியால் வரிந்தெனைகட்டிவைத்தாய்
உன்-தாதியரை நீயனுப்பி வாங்கிவரச்சொன்னாயே
சொல்லாதவார்த்தையெல்லாஞ்சொல்லியனுபினண்டி
உன்னை-திட்டியனுப்பினண்டி தீங்காகச்சொன்னேனடி
அத்தானுஞ்சாடையறியாமற் போனாயடி
அன்னவடிவுயெடுத்தேனே ஆரணங்கே
வேடனூர்கொண்டுவர விலைகொடுத்துவாங்கினாயே
உன்-மூத்துஸ்தனத்தைநான் குத்திவலித்தேனே

டார்பின்சதையை நான் குத்திவலித்தேனே
அத்தா லுஞ்சாடை யறியாமற்போனயடி
வேடனைப்போலாக வந்தவனுமென்தோழன்
அன்னத்தைதாதியர்க ளரண்மனையிற்கட்டிவைத்தார்
பவளக்கால்மண்டபத்தில் பத்தினியேகட்டிவைத்தாய்
அன்னவடிவைவிட்டு ஆள்ரூபமானேனடி
பஞ்சணைமெத்தையை அசைத்தேன்மணியசைய
உனக்கு-அழகேபெரிதுகண்டாய் ஆண்மைகள்போதா
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லிநல்லாள் [து
அல்லியவளுடைய ஆண்மையுனக்கில்லையடி
இவையெல்லாஞ்சொல்லியே சிரித்தானிளவிஜயன்
பவளக்கொடிமாது பத்தினியுமேதுசொல்வாள்
தோழருநீருமாய் வந்தேனென்றீர்சுந்தரரே
அருகேவந்ததோழரவர் ஆணழகாயெங்கேயென்றாள்
ஊருக்கு அப்பாலே பிள்ளையார்கோயிலண்டை
பிள்ளையார்கோயிலண்டை யிருக்கிறானென்தோழன்
இட்டுவரச்சொன்னாலே இக்ஷணமேநானழைப்பேன்
ஆனாலழைத்துவா ஆணழகா தோழனைத்தான்
பவளக்கொடியாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை

அழைத்துவர அருச்சுனராஜனை அனுப்புதல்

என்றதுகேட்டு இளவிஜயனேதுசொல்வான்
எந்தவழியாக இளங்கொடியெநான்போவேன்
சுரங்கத்துக்குள்ளாக சுருக்காய்நடவுமென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்று அருச்சுனனுந்தானெழுந்து
சுரங்கத்துக்குள்ளாக சுருக்காய்நடந்தானே
கோட்டைகடந்தானே கொத்தளமுந்தான்கடந்தான்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை போறானேவாள்விஜயன்

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி அருச்சுனராஜனை நினைத்துப் புலம்பல்

அச்சுதானந்த ஐயர்புலம்புகிறார்
ஆருயிர்த்தோழனே அருச்சுனனேயென்னசெய்வேன்
உன்-அண்ணன் தருமருமே அனுப்பினுருன்பிறகே

இருவருமாகவே இங்குவந்தோம்தீவுதனில
உன்னையிழந்துநான் ஊர்வழியேபோவேனே
மாதர்மேலாசையாய் மயக்கமெடுத்திரே
அன்னவடிவாக ஆசைகொண்டுபோனவிடத்தே
அவளை-கூடியணையயிலே கொம்பனைமார்கண்டாரோ
பார்த்திபாயுந்தன் பதட்டமறிவேனே
நீ-கட்டியணையயிலே காவலர்கள்கண்டாரோ
அவளை-கூடியெழுந்திருக்கையில்கோடிபேர்வந்தாரோ
உன்னை-கட்டிப்பிடித்தாரோ காவலிலேவைத்தாரோ
வெட்டியெறிந்தாரோ வீரமணிவாளாலே
உத்தமவீரியனை உயிர்கழுவில்வைத்தாரோ
நீ-மாண்டுமடிந்தாயோ வயிரமுடிசிந்திற்றோ
சந்தனவடிவழகா தருமருக்கேதுசொல்வேன்
வெற்றிமதயானை வீமருக்கேதுசொல்வேன்
ஈரல்புகுந்த இரட்டையர்க்கேதுசொல்வேன்
தோராவடிவடிவழகி துரோபதைக்கென்னசொல்வேன்
மந்தாரக்குந்தியற்கு மாதருக்கென்னசொல்வேன்
அவர்-அங்கம்பிழைபாதே ஆணழகாஎன்சொல்வேன்
காணவும்போறேனோ காண்டீபங்கொண்டவனை
பாண்டிப்பெருமானை பார்க்கவும்போறேனோ
என்றுசொல்லிமாயவரும் யேங்கிப்புலம்பலுற்றார்
அந்தச்சமயத்திலே அங்குவந்தான்வாள்விஜயன்
ஏன்காணுமச்சுதரே யேங்கிப்புலம்புகிறீர்
என்-சமர்த்துகளும்சேவகமும் தாழ்வாகப்போறதில்லை
எந்தவிதத்திலும் ஈடழித்துநான்வருவேன்
என்றதுகேட்டுமப்போ ஏதுசொல்வாரச்சுதரும்
என்னவடிவாக யிருந்தாயவளுடனே
அன்னவடிவாக அவளுடனேசேர்ந்தீரோ
ஆள்ரூபமாகி அவளுடனேசேர்ந்தீரோ
மனிதரூபமாகி மாதரைச்சேர்ந்தீரோ
என்னவடிவாக யிருந்தீரவளுடனே

அருச்சுனன் பவளக்கொடியாள் சேதியைச் சொல்லல்

என்றதுகேட்டுமப்போ இளவிஜயனேதுசொல்வான்
அல்லகாணச்சுதரே ஆயர்பெருமாளே
அன்னவடிவாக இருந்தேனவளிடத்தில்

பவளக்கால் தூணிலே பத்தினியாள் கட்டிவைத்தாள்
பஞ்சணைமெத்தையிலே பள்ளிகொண்டாள் பத்தினியும்
அர்த்தராத்திரிவேளையிலே நானெழுந்தேனச்சுதரே
அவள் நித்திரை சோதித்து நினைவறியவேணுமென்று
அன்னவூஞ்சல் தனை நான் அசைத்துவிட்டேனப்போ
அசைத்துவிட்டேனப்போது அவள்கையில் வாளுருவி
வீசினாள் நேரம் வீரமணிவாளாலே
முன்லாகையாகாமல் பின்லாகையால் குதித்தேன்
மனிதரூபமானுக்கால் வாள்முனைக்குத்தப்பார்கள்
தெய்வரூபமானுக்கால் திருப்பிப்பிழைத்திடுவார்
வந்தவாரென்று வாய்மொழியுங்கேட்கலுற்றாள்
நான்-தேவாதிபிண்டமடி தேர்விஜயனருச்சுனண்டி
பேரால்புகழ்பெற்ற பெருமாளவர்மைத்துனண்டி
மாயன்பெருமாளுக்கு மைத்துனன் நான்தாண்டி
இவ்வார்த்தை நானுரைத்தேன் இளங்கொடிமாதருக்கு
பல்லொளியை நான்காட்டி பார்த்து நகைத்துவிட்டேன்
கண்டுமயங்கிவிட்டாள் கட்டழகிகன்னியவள்
கோபித்துக்கண்சிவந்து தோகையிளங்கொடியாள்
கூடிமருவினேன் குங்குமச்சாலையிலே
மருவிப்பிரிந்தேனே மாதருறவானேன்
உம்மையழையுமென்று உத்தாரம்பண்ணிவிட்டாள்
அவள்மாளிகைக்குப்போக வாருங்காணச்சுதரே
அப்படியேயச்சுதரும் ஆணழகரிருவருமாய்
சல்லடந்தானெடுத்து தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிமேலொட்டியாணம் சதுரமாய்வரிந்துகட்டி
முத்தினுருமாலை முகமுங்கைக்கட்டினார்கள்
சட்டைதமானுகளும் தரித்தாரழகுபெற
பொன்முத்துப்பட்டாடை போர்த்தினார்மேலாக
அப்போதருச்சுனரும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென் தோழா
சரப்பளியும்பொன்னுந் தானெடுத்துவாருமென்றாள்
அப்படியேயச்சுதரும் அழகுமூட்டைதானெடுத்து
இருவருமாகவே யிசைந்துவழிநடந்தார்
சுரங்கத்துவழியாகத் துரிதமாய்போய்புகுந்தார்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள் கோட்டையிலே
உள்வாசல்போய்நுழைந்தார் உத்தமவீரியர்கள்

அவள்-சிங்காதனத்துக்கு முன்பாகவந்து நின்றார்
வந்தவரைக்கண்டாளே மாதுயிளங்கொடியாள்
வாரும்வாருமென்று வணங்கினாள்மாதவளும்
பத்தியுடன்புத்தியுடன் பாதஞ்சரணமென்றாள்
கொண்டுவந்தமூட்டையை கொற்றவர்கள்கீழேவைத்து
கொம்பனைக்கெதிரில்வந்து கொற்றவர் தானமர்ந்தார்
பங்கயஞ்சீர் கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
வேல்பொரு துங்கண்ணாளும் வேந்தர்களைப்பார்த்து
உங்களிருவருக்கும் இதுவேதொழிலோவென்றாள்
எங்களிருவருக்கும் இதுவேதொழில்களென்றார்
மூட்டைஎன்னவென்றுகூறிக் கேட்டாளிளங்கொடியும்
அப்போ-அச்சுதானந்த ஐயருமேதுசொல்வார்
அர்ச்சுனருமுன்னாலே அன்னவடிவெடுக்க
அவர்-ஆடலும்பாடலும் அதிசயித்து நீ பார்க்க
உன்-கொலுமுகசாவடியிற் கொண்டுவந்தேன்முன்பாக
அன்னமென்றுசொல்லி ஆரணங்கே நான்பிடித்து
வேடனுயாக விலைகூறிவந்தேனே
என்னவிலையென்று இளங்கொடியே நீகேட்க
ஆயிரம்பொன்னென்று ஆரணங்கேசொன்னேனே
நீ-அன்னமொருதட்டும் பொன்னுமொருதட்டுமாக
பொற்கொடியே நீகொடுத்த பொன்மூட்டையம்மாவிது
காண்டீபனருச்சுனரை கானகத்தில்கட்டிவைத்த
உன்-மார்பின்சரப்பளி மாதேயிந்தாவென்று
கருநீலப்பூங்குழலாள் கையிலேதானகொடுத்தார்
அப்போதுபெண்மயிலும் அவள்கையில்தான்வாங்கி
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடியாளப்போது
மெத்தயிளைப்பா யிருக்கிறீர்வேந்தர்களே
எங்கேயுண்டபோஜனமோ யென்றாளிளங்கொடியும்
அப்போ-ஆயன்பெருமாளும் அரிராமர்தான்கேட்டு
அல்லியிடத்தில் அங்கேபுசித்ததுதான்
மூன்றுநாளாச்சுது மெல்லியரே நான்புசித்து

பவளக்கொடியாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் அருச்சுனராஜனுக்கும் விருந்திடல்

இவ்வார்த்தைகேட்டு இளங்கொடியாள்தானெழுந்து
அவள்-ஆக்கபதமறியாள் அரிசிபதந்தானறியாள்

அப்படிப்பட்ட ஆரணங்குமப்போது
பட்டாடைதான்வாங்கிப் பவாடையுள்ளுடுத்தி
அடிசில்சமைக்க ஆரணங்குதானினைந்து
பாண்டத்தைக்கழுவி பனிநீருலைவார்த்து
சின்னசம்பாதன்னரிசி தீட்டியுலையிலிட்டாள்
முத்துபோல்சாதம் வடித்தாளிளங்கொடியாள்
நந்தியென்னும்பூசனிக்காய் நாலுவிதக்கறிசமைத்தாள்
வாழைக்காய்பொரியலிட்டாள்வழுதலங்காதான்குழம்பு
பீர்க்கங்காபொரியலிட்டாள் புடலங்காதான்குழம்பு
கத்தரிக்காய்தான்பொரியல் கருணைபுளிக்குழம்பு
கொத்தவரைக்காய்கள் கூலையோடேபொரியலிட்டாள்
பாவற்காய்பச்சடியும் பயிற்றங்காய்தான்பொரியல்
அத்திவிறகொடித்து தித்திக்கப்பால்காய்ச்சி
புத்துருக்கு நல்லநெய்யாம் பொன்போல்பருப்புகளும்
அதிரசமும்தேன்குழலும் அறுசுவைபதார்த்தங்களும்
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
எட்டுவிதக்கறியும் இயலானபோசனமும்
ஆயிரத்தெட்டு அரிக்கறியும்பொரிக்கறியும்
கடுகசமையலிட்டாள் கன்னியிளமயிலும்
ஆச்சுதுபோஜனங்கள் அமுதுண்ணவாங்களென்று
பாளையுமோலையும் பக்குவமாய்கைகொடுத்தாள்
பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
தீர்த்தநீர்வாங்கி திருமுகஞ்சுத்திபண்ணி
வசந்தநீர்வாங்கி மதிமுகஞ்சுத்திபண்ணி
பூசைபண்ணுமண்டபத்தில் புண்ணியர்கள்வந்துநின்
வாழையிலைமேலே வழித்திட்டார்வெண்ணீறு [று
கோவையிலைபோல குழைத்திட்டார்திருநீறு
பூசைமுடித்து புகழ்வேந்தர்வீரியரும்
போஜனமண்டபத்தில் புண்ணியர்கள்வந்தமர்ந்தார்
வட்டமணைபோட்டாள் வந்தவர்களிருவருக்கும்
வட்டமணைமீது வந்தமர்ந்தாரிருவருமாய்
வாழையிலைபோட்டு வட்டித்தாள்சாதமது
சுத்திக்கறியைவைத்தாள் தோகையிளங்கொடியாள்
அள்ளிப்பருப்புமிட்டாளதுகொண்டநெய்வார்த்தாள்
குளிர்ந்தசலம்வெந்நீரும் கொண்டுவந்துவைத்தாளே
கனிவர்க்கமுஞ்சிலது கச்சாயமுஞ்சிலது

இத்தனையும்தான்படைத்தாள் ஏந்திழைபாளப்போது
உண்ணுங்களென்று உபசாரணைசெய்யலுற்ருள்
போசனங்களுண்டு புண்ணியருங்கையலம்பி
சிங்காதனத்திலே தேர்விஜயன்வீற்றிருந்தான்
மாயன்பெருமாளும் வந்தாசனத்திருந்தார்
காச்சாக்களிப்பாக்குகளும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிப்பாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
அள்ளிக்கொடுத்தாளே ஆரணங்குஇருவருக்கும்
பவளக்கொடிமாது பத்தினியாளேதுரைப்பாள்
அச்சுதானந்தரே அண்ணாவே நீர்கேளும்
சேராம்பூராஜாக்கள் செய்தபெருந்தவத்தால்
பவளக்கொடிமேலே பத்தினியாள்பெண்பிறந்தேன்
பதினாறுவருஷமாய் பட்டமரசாண்டேன்
கொள்ளவருவார்கள் கோடானகோடியுண்டு
மாலையிடவந்தவர்கள் வண்ணலட்சங்கோடியுண்டு
நான்-மாலைதரியாமல் மணமாலைசூட்டாமல்
நித்யகன்னியாகவே இருந்தேனின்னாள்வரைக்கும்
அருச்சுனன்தன்னாலே அழிந்துதேயென்தவங்கள்
பத்தினிதாபமது பாழாய்முடிந்துதே
எந்தன்விதிப்பயனை ஏதென்றுரைப்பேனே
கதியைத்துலைக்கவல்லேன் காவேரிநீந்தவல்லேன்
என்-விதியைத்துலைப்பதற்கு வெல்லவகையறியேன்
சேராம்பூராசருக்கு தேன்மொழிநானென்சொல்வேன்
இப்படியாக இளங்கொடியாள்தான்புலம்ப
அச்சுதானந்தரும் ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து
ஏன்னென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பார்மங்கையர்க்கு

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி பவளக்கொடியாளுக்கு கனவு சொல்லுதல்

பவளக்கொடிமாதே பத்தினியேசொல்வதைக்கேள்
என்னைப்பிறப்பித்த ஈஸ்வரனுமீஸ்வரியும்
அக்கினியாற்றுக்கு அருகாகத்தான்வந்து
சூலமொருகையிலே கபாலமொருகையிலே
மானுமொருகையிலே மழுவுமொருகையிலே
விரித்தசடையும் வெண்புலித்தோலாசனமும்
பக்கங்கொலுவிருக்கும் பார்வதிநாயகமும்

கங்காபவானியரும் கவுரிதரித்தவரும்
திருக்கண்ணுடையவருந் திருநீறுதானணிந்து
வெள்ளேரிஷபமேறி வித்தகரும்வந்தார்காண்
நான்-கண்டுபயந்து கடுகசயணமிட்டேன்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுளே பவளக்கொடிமாதே
சேராம்பூராசாக்கள் செய்ததவத்தாலே
பவளக்கொடிமேலே பாலகியையுண்டுபண்ணேன்
பதினுறுபிராயமட்டும் பட்டந்தரித்தாளுமென்றேன்
மாலைதரியாமல் மணமாலை சூட்டாமல்
இருந்தீரேயாமாளுல் எரித்திடுவேன்பட்டணத்தை
பட்டணத்தை நீருக்கிப் பதியையெரித்திடுவேன்
மெய்பாகக்கண்டேன் விழித்தேன்கனவாச்சு
இப்படிகனவுகண்டே னென்று நீசொல்லுமென்ருர்
அப்படிக்குச்சம்மதித்தாள் ஆரணங்குமப்போது
போய்வாரோமென்றுசொன்ஞர் புண்யர்களிருவரும்
அப்படியேநல்லதென்ருள் ஆரணங்குபவளக்கொடி
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனனும்மாயவரும்
சுரங்கத்துக்குள்ளாக துரிசாய்நடந்துவந்து
சுரங்கத்தைவிட்டு வடகோடிகானகத்தில்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை போயிருந்தாருத்தமர்கள்
அப்படிக்குதானிருக்க ஆரணங்குமங்கையவள்
சப்ரகூடமஞ்சத்தில் தையல்நித்திரைசெய்தாளே
அந்தச்சமயத்தில் ஆரணங்குதாதியர்கள்
அருகேபுடைசூழும் அரிவையர்கள்வந்துநின்று
தட்டியெழுப்பினுர்கள் தாமக்குழலாளை
அலண்டுயெழுந்திருந்தாள் ஆரணங்குமங்கையவள்
அவள்மஞ்சத்தின்மேலிருந்த மல்லிகைபுஷ்பமெலாம்
காம்பழுகிநிற்கக் கண்டார்கள்தாதியர்கள்
ஒருநாளுங்கருகாத மல்லிகைபுஷ்பமெல்லாம்
காம்பழுகிநிற்பதென்ன காரணமோகூறுமென்ருள்

பவளக்கொடியாள் கண்ட கனவை தாதிகளுக்கு சொல்லுதல்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடிசொல்லுகிருள்
மஞ்சத்தின்மேலே மாதர்களே நித்திரைசெய்தேன்
அந்தநல்லவேளையிலே ஆதிசிவனிங்கேவந்து

என்னை-தட்டியெழுப்பினார் தாமக்குழலாளே
அலண்டெழுந்திருந்து ஆரென்று நான்கேட்டேன்
உன்னைபிறப்பித்த உம்பர்பிரான்வந்தேனென்றார்
எங்கேவந்தீரென்று இளங்கொடியும் நான்கேட்டேன்
பதினாறுவயதளவும் பட்டமரசாண்டாய்
கேட்டவரம்நான்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேயிப்போ
மணமாலைசூடுமென்று வாழ்த்திமறைந்தாரே [து
மாலையிட்டுக்கொண்டதாக மங்கையரே கனவுகண்டேன்
மஞ்சத்தின்மேலே நான் மருவியிருந்தேனடி
நான்-கண்டகனவாலே சருகிற்றுபுட்பமெல்லாம்
மாதர்களே என்கனவு மற்றொன்றும் நானறியேன்
என்று இளங்கொடியாள் எடுத்துரைக்கவப்போது
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியர்கள் தான்கேட்டு
மணமாலைசூட்டுதற்கு மனமுண்டோ மங்கையரே
அப்படியேசம்மதந்தான் அரிவையிளங்கொடியே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தாரே தாதியர்கள்

பவளக்கொடி கண்ட கனவைக் கேட்டு தாதிகள் போய்
சேராம்பூ இராஜாக்களுக்குச் சொல்லல்

சேராம்புராஜரண்டை தீவிரமாயோடிவந்து
முக்காலடிவணங்கி மூவிருகால்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமாதர்களைக் கண்டார்கள்ராஜாக்கள்
என்னைபணிந்ததென்ன எந்திழையேகூறுமென்றார்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கன்னியர்கள்சொல்லுகிறார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிநாயகியாள்
பதினாறுவயதளவும் பட்டங்கட்டியாண்டிருந்தாள்
பட்டங்கட்டியாண்டிருந்தாள் பாருலகமத்தனையும்
இன்றையதினத்தில் இளங்கொடியாள்கோட்டையில்
கண்டவதிசயத்தைக் கன்னியர்கள்சொல்லுகிறோம்
பார்த்தவதிசயத்தைப் பாவையர்கள்சொல்லுகிறோம்
என்னவென்றுகூறி எடுத்துரைப்போம்மன்னர்களே
மஞ்சத்தின்மேலிருந்த மலர்கள்கருகிற்று
இது-என்னென்றுகேட்டோம் இளங்கொடிநாயகியை
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிசொன்னது
என்னைப்பிறப்பித்த ஈஸ்வரரும்வந்துநின்று
சொற்பனஞ்சாதித்தார் தோகையிளங்கொடிக்கு

பதினாறுவயதளவும் பட்டமரசாண்டாய்
கேட்டவரங்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேயுந்தனுக்கு
இனி-மணமாலைசூடிக்கொண்டு வாழ்ந்திருவையகத்தில்
என்றுவுரைத்தாராம் ஈஸ்வரனாரப்போது
இப்படிக்கண்டேனென்று ஏந்திழைதானுரைத்தாள்
மணமாலைசூட்டுதற்கு மனதாச்சுமங்கையற்கு
என்றுவுரைத்தார்கள் ஏந்திழைமார் தாதியர்கள்
இவ்வசனங்கேட்டார்கள் இன்பமுடன்ராஜாக்கள்
சந்தோஷமானார்கள் சரீரங்கள்பூரித்தார்
இன்பங்குளிர்ந்தாரே இருதோளும்பூரித்தார்
வற்றிக்கிடந்ததொரு மாபெரியகாவேரி
முட்டபெருகி மழுஆறுவந்ததுபோல்
சந்தோஷப்பட்டார்கள் தரணியாளும்ராஜாக்கள்
சேராம்பூராஜாக்கள் துரைகளவரேதுசொல்வார்
எங்கள்மனதி லிருந்தபடியாச்சுதம்மா
பாலைபிடவல்லவோ வருந்தினோம்காலமெல்லாம்
எங்கள்தவசுபலன் ஈடேறிப்போச்சுதம்மா
நாங்கள்-பண்ணும்தவசுபலன் பலித்ததம்மாபத்தினி
கன்னிதுலையாதார் காசினியிலாருமில்லை
அப்படியே நீயும் அழகுமணமாலையிடும்
சிந்தைகுளிர்ந்தாரே சேராம்புராஜாக்கள்

சேராம்பூராஜர்கள் மந்திரிகளையனுப்பி தமுக்கடிக்கும் பறையனை அழைத்துவரச் சொல்லல்

ஆடாமந்திரியே அறிவுள்ளவீரியனே
இன்றையப்போதையிலே என்றன்மகள்தனக்கு
மணமாலைசூட்டவேணும் மங்கையிளங்கொடிக்கு
தோட்டியையழைத்து தமுக்கோசைபோடவேணும்
வெட்டியானைத்தானழைத்து வீரமுரசறையவிடும்
மண்டலத்துராசர்களைவரவழைக்கச்சொல்லுமென்றார்
ஆடாதூதுவனே அழைபடாசாம்புவனே
ஓடியழைத்தவனே ஒருநொடியில் வாருமென்று
சொன்னதைக்கேட்டுத் துரிதமாய்த் தூதுவனும்
ஓடியழைத்தவனே ஒருநொடியில்வாங்களென்றான்
என்னையழைத்தவகை ஏதுகருமமென்றான்

அப்போ-ஐம்பதுபேர்ராசர்கள் ஐயமாறே துசொல்வார்
பவளக்கொடிமாது பணிமாலைசூட்டுகிறாள்
பட்டத்துராசாக்கள் பலபேருந்தானறிய
முரசறைந்துவாருமென்றார் முடிமன்னர்மந்திரியும்
நல்லதென அப்படியே நடந்தானேசாம்புவனும்
வெள்ளானைமேலாக விருதுகளைக்கட்டினான்
வெள்ளிதமுக்கெடுத்தான்வெண்கலக்கொம்பெடுத்தான்
ஆனையேறிமாலைசூடி அடித்தான்பறையோசை
என்னசொல்லிதானடிப்பான் ராஜாக்கள்தான்கேட்க
சேராம்புராஜாக்கள் செய்ததவத்தாலே
பவளக்கொடிமேலே பிறந்தபதிவிரதை
பதினாறுவருஷமாப் பட்டமரசாண்டாள்
மணமாலைசூட்டுதற்கு மாதுநினைவானாள்
கொம்பனையைக்கேட்டவர்கள் கோடானகோடியுண்டு
மாலையிடவந்தவர்கள் வையகத்தில்கோடியுண்டு
மாதிதுநாள்வரைக்கும் மணமாலைசூடாமல்
நித்யகன்னியாகவே நீணிலத்தையாண்டிருந்தாள்
இப்போ-மணமாலைசூட்டுதற்கு மாதுநினைவானாள்
திங்கட்கிழமையிலே திகழ்புனர்பூசத்தில்
இருபதுநாழிகையில் எழில்மாலைசூட்டுகிறாள்
மனதுள்ளராஜாக்கள் வந்திடுங்கள்பந்தலுக்கு
மண்டலத்துராஜாக்கள் வந்திடுங்கள்பந்தலுக்கு
அனைவோருமறியவென்று அடித்தான்பறையோசை
அடித்தபறையோசை அந்நகரந்தான்கேட்டு
மண்டலத்ராசாக்கள் மந்திரிதான்கேட்டு
திக்கிலுள்ளராசாக்கள் துரைகளெல்லாம்கேட்டார்கள்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை இருந்தொருபோர்விசயன்
அடித்தபறையோசை ஆணழகன்கேட்டுவிட்டான்
சந்தோஷப்பட்டலவோ சரீரங்கள்பூரித்து
என்னவடிவாகப் போவோமவள்பந்தலுக்கு
ஆரைநினைக்கலுற்றான் அளவற்றசிந்தையிலே
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்து
அடியளந்தமாயவனே ஐயாசரணமையா
காக்குங்குலதெய்வமே கரியமால்மைத்துனரே
வெண்ணையுண்டசெவ்வாயா வெற்றிகொடுக்குந்தூயா
கண்ணுக்குமைபோல காக்கின்றேனென்றுசொன்னீர்

இதுவேளையிதுசமயம் ஏழையைக்காருமையா
பவளக்கொடியாளை பணிமாலைசூட்டுதற்கு
மாலைவந்துமார்பில்விழ வரந்தாருமெந்தனுக்கு
மூக்காலேமுள்பொறுக்கி மூனைமரத்தில்கூண்டுகட்டி
காக்கையின்குஞ்சுபோலே கடுகிவளர்த்தவரே
மூட்டையின்குஞ்சுகளை முகமறியாப்பாலகரை
பிட்டுவளர்த்தீரே பிரபலயங்காணவென்று
உந்தன்தயவாலே உயிர்கொண்டுலாவுகின்றேன்
பஞ்சபஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
மணமாலைசூட்டுதற்கு வடிவெனக்குத்தாருமென்முன்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர் அருச்சுன இராஜனுக்கு
கிழப்பிராமண வடிவங் கொடுத்தல்

அந்தச்சமயத்தில் அருச்சுனராஜதுரை
பிராமணரூபமது எடுத்தாரேபுண்ணியரும்
தொண்ணூறும்பத்துஞ்சென்ற துவண்டகிழவனுனர்
நாற்பதும்பத்துஞ்சென்ற நரைத்தகிழவனுனர்
தும்பைப்பூப்போலே துவண்டகிழவனுனர்
நாணற்பூப்போலே நரைத்தகிழவனுனர்
பண்ணைப்பூப்போலே பழுத்தகிழவனுனர்
பரந்தமுகத்துடனே திரைந்தநரையானுர்
குஷ்டரோகிபிராமணன்போல்கொற்றவரும்ரூபமதாய்
வெள்ளரிப்பழம்போலே வெடித்ததுதிரேகமெல்லாம்
வெடித்தரணத்திலே புழுக்கள்நெளிகிறது
சீழுஞ்சலமுஞ் சிந்துதேதேகமெல்லாம்
ஒருகண்ணுபொட்டை ஒருகாலுநொண்டியானுர்
ஒட்டைத்தலையொன்று ஒடிந்ததண்டாயுதமும்
செல்லரித்தபுத்தகத்தை சேரவேகைகொடுத்தார்
பட்டயம்மேலாக பரந்ததிருநாமமிட்டார்
அச்சுதானந்தரவர் அறியாதபிள்ளையானுர்
பிராமணரூபமது எடுத்தாரேபுண்ணியரும்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை இருந்தாரிருவருமாய்

சேராம்பூ இராஜாக்கள் கலியாணம் செய்வதற்குப்
பந்தல் அலங்கரித்தல்

அந்தச்சமயத்தில் சேராம்பூராஜாக்கள்
வாசலலங்கரிப்பார் மணமாலைசூட்டுதற்கு

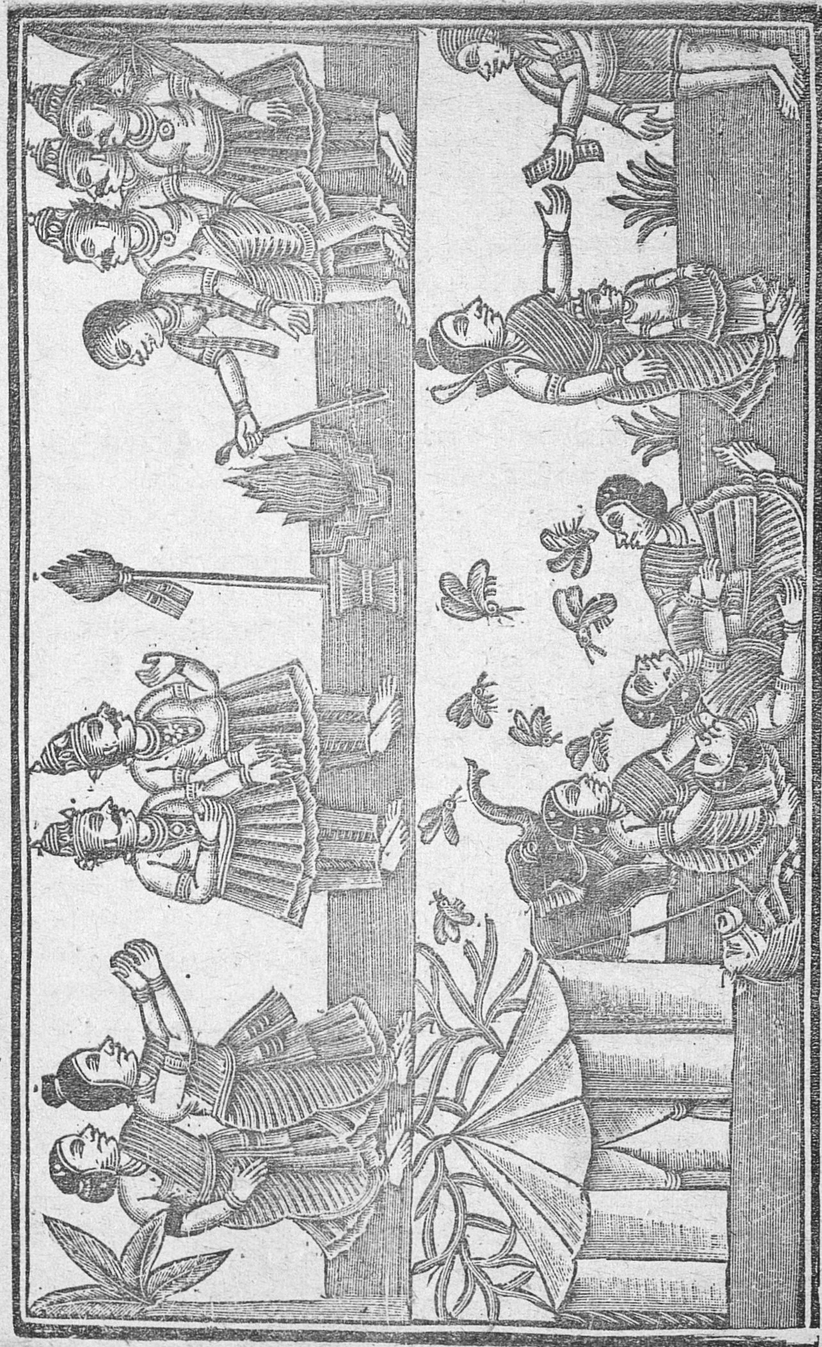

முத்தைப்பிளந்தார்கள் மூன்றுங்கால் நட்டார்கள்
பவளம்பிளந்தார்கள் பந்தக்கால் நட்டார்கள்
வெள்ளிபால்கால் நிறுத்தி வெற்றிலைபால்பந்தலிட்டார்
கரும்பாலேகால் நிறுத்தி அரும்பாலேபந்தலிட்டார்
ஈர்க்குப்பிளந்தார்கள் இருகாதம்பந்தலிட்டார்
மூங்கில்பிளந்தார்கள் முக்காதம்பந்தலிட்டார்
நாணல்பிளந்தார்கள் நாற்காதம்பந்தலிட்டார்
வன்னிமரம்பிளந்து வாசலலங்கரித்தார்
மாவிலைத்தோரணமும் மகுடநல்லதோரணமும்
அரசிலைத்தோரணமும் அலங்காரம்பண்ணினார்கள்
பண்ணுடிசல்லிகட்டி கவரிமான்சுங்குவிட்டார்
பச்சைகிளிகளைப் பந்தலிலே தூக்கிவிட்டார்
வெட்டிவேர் குருவேரும் விதவிதமாய்த் தூக்கினார்
கட்டாலலங்கரித்து பாலைபாலொப்பமிட்டார் [டார்
கோத்தமுத்தைத்தூக்கி கொலுமுகத்தைத்தொங்கவிட்
மற்றமுத்தைப்பந்தலிலேயாணிகமாய்வைத்திழைத்து
வாழைமரப்கமுகுமரம் வாசலெங்குங்கட்டினார்கள்
தென்னைபலாக்காயும் தெருக்களெங்கும்கட்டினார்கள்
எங்கெங்குந்தோரணமும் எங்கெங்கும் திருவிளக்கு
ஜன்னல்கள்தோறுஞ் சரங்கள்மிகக்கட்டினார்கள்
அத்தர்புனுகுகளை அள்ளித்தெளித்தார்கள்
சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சவ்வாதுதான்தெளித்தார்
நிலகோலமிட்டார்கள் நிலத்தின்மேல்பூதெளித்தார்
பந்தலலங்கரித்து பட்டுரத்னப்பாய்போட்டார்
தங்கப்பாய்போட்டார்கள் சரிகைதலையணைகளிட்டார்
ஆயிரமணங்குபெற்ற ஆராச்சிமணியெடுத்து
கற்பகப்பந்தலிலே கட்டியே தூக்கினார்கள்
இருப்புநல்லசங்கிலியால் இயல்பெறவேகட்டினார்கள்
ஆராட்சிமணியை அடித்தார்களோசைபெற
ஆராட்சிமணிசத்தம் அந்நகரில்கேட்டிடுமாம்

ஐம்பத்தாறு தேசத்து இராஜாக்கள் வருதல்

அடித்தபறையோசை எல்லோருங்கேள்வியுற்று
ஐம்பத்தாறுதேசத்து அரசர்களும்வாரார்கள்
ஓரணியாய்ப்பச்சைவில்லு ஒன்றுநூறாயிரமாம்
இரண்டணியாய்ப்பச்சைவில் இரண்டாயிரஞ்சேனைதம்

யானையேறுந்துரைகளெலாம் யானையேறிவந்தார்கள்
குதிரையேறுந்துரைகளெலாம் குதிரைகளேறிவந்தார்
ஒட்டையேறுந்துரைகளெல்லாம் ஒருகோடிவாரார்கள்
கண்டவிடங்களெல்லாம் கருமலைபோல்யானைகளாம்
பார்த்தவிடங்களெல்லாம் பருவதம்போல்தேரணிகள்
கண்கொள்ளாகடுஞ்சேனை மண்கொள்ளாமாதளங்கள்
ஏகமாய்த்திரண்டு யெல்லோரும்வாரார்கள்
பூமியதிருதங்கே பூலோகம்நெக்கிடவே
வாரார்கள்ராஜாக்கள் மகபேருகுலுங்கிடவே
பிள்ளையார்கோவில் ஓரமாய்வாரார்கள்
காளையவனருச்சுனனும் கண்டானே துரைகள்தன்னை
அக்சுதானந்த ரையரே நீர்கேளும்
இத்தண்டராஜாக்கள் இச்சையுடன் வாரார்கள்
மாயன் தயவாலே நான் மணமாலைசூட்டினால்
இத்தண்டராஜாக்கள் இஞ்சிதின்றகுரங்காவார்கள்
ஏக்கத்துப்போவாரே இருந்தவிடஞ்சொல்லாதே
என்று நகைத்தவரும் எல்லோருடன் நடந்தார்
பார்ப்பான்வருகிறதைப் பார்த்தார் துரைகளெல்லாம்
ஈழக்கிழவனிவன் ஏதுக்குவாரான்காண்
தோலும்நரம்புகளும் தொங்குதுகிழவனுக்கு
அங்கம்சதைகளெல்லாம் ஆடுதுகிழவனுக்கு
இந்தக்கிழவன் ஏதுக்குவாரான்காண்
என்றுசிரித்தார்கள் இபலானராஜாக்கள்
கோவிந்தாவென்று கொற்றவனுங்கீழ்விழுந்தான்
தள்ளாடிதடியூன்றித் தான்வருவான்மெள்ளமெள்ள
கொக்கென்றிரும்புவான் கோழைவந்துமாரடைக்க
வப்புவாய்கோட்டிவர வாய்நீருசொள்ளொழுக
கண்ணிரண்டுங்கிரைவிரை காதிரண்டுங்கேளாது
தூக்கியடிவைப்பாராஞ் சுழன்றுவிழுவாராம்
எடுத்துஅடிவைப்பாராம் இடறிவிழுவாராம்
அறுகம்புல்தட்டினால் அறுபதிடம்விழுவார்
மூங்கில்வேர்தட்டினால் முப்பதிடம்விழுவார்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
இவனைக்காணுதல்லவோ கலங்குகிறாள்பவளக்கன்னி
நெடுநாள்ததவமிருந்து நித்திரையும்வாராமல்
கண்கெட்டபார்ப்பானைக் கலியாணம்பண்டவென்று

மாலையிடத்தேடியே மயங்குகிருள்மங்கைபரும்
காணுதேதேடியல்லோ கலங்குகிருளென்றுசொல்லி
இவனை-பரியாசம்பண்ணியேபலபேரும்போய்நடந்தார்
சேராம்பூராஜாக்கள் துரைகளிடபந்தலிலே
வாகனங்கள்விட்டிறங்கி வந்தமர்ந்தார்மன்னர்களும்
மணக்கோலப்பந்தலிலே மன்னவரும்வந்தமர்ந்தார்
ஆரியகிழவனும் அருச்சுனனும்வந்தமர்ந்தார்

பவளக்கொடியாளை ஸ்நானஞ்செய்வித்து ஆபரணங்களை அலங்கரித்தல்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளை
ஆயிரந்தாதிமார் ஆரணங்குவோடிவந்து
சலவைக்கல்மண்டபத்தில் தையலருமோடிவந்து
பூந்திண்ணைமண்டபத்தில்பொற்கொடியைக்கூட்டிவந்
தண்டைப்பசைய சதங்கைதகுதிகென்ன [தார்
கொண்டையசைய குயில்வந்துகூத்தாட
வட்டமணையேலே மாதரையிருக்கவைத்து
நல்லெண்ணைகொண்டுவந்து நலங்கிட்டார்தையலுக்கு
சம்பங்கியெண்ணைகொண்டு தடவிநலங்கிட்டார்கள்
குங்குமப்பூஎண்ணைகொண்டு கூந்தல்தனக்கிட்டார்கள்
மூந்நூறுசுமங்கலிகள் மூன்றுநலங்கிட்டார்கள்
ஐந்நூறுசுமங்கிலிகள் ஐந்துதலங்கிட்டார்கள்
மங்களம்பாடியே மாதர்நலங்கிட்டார்கள்
சோபனங்கள்பாடியே தோழியர்நலங்குமிட்டார்
ஆலாத்திசுத்தியே அபிஷேகமாட்டலுற்ருர்
மஞ்சனச்சாலையிலே மஞ்சநீராட்டிவைத்தார்
ஓட்டுமஞ்சள்பூசியே ஒளிபவளநீராட்டி
ஸ்நானங்கள்பண்ணியே தாமக்கருங்குழலாள்
நீர்காட்டிவூதியே நெருப்பில்தலைசாய்த்து
ஈரத்துகில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
நனைத்ததுகில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
பாவாடைவுள்ளுடுத்தி பட்டாடைமேல்சாத்தி
ஆனந்தமாரியரை அலங்காரம்பண்ணலுற்ருர்
பூவாழைஎண்ணைதொட்டு போதமயிர்கோதி
சீவியேசிக்கறுத்து சிமிழ்போலேகொண்டையிட்டு
வாரிமுடித்தார்கள் மாணிக்கக்கொண்டையிட்டார்

ஒவ்வொருமயிர்களுக்கு எவ்வேழுபொன்னிதழாம்
பொன்னிதழும்பூவிதழும் போதமுடித்தகொண்டை
சுற்றிமுடித்துவைத்த கொண்டைவந்துதோளசைய
தட்டிமுடித்துவைத்த கொண்டைவந்துதானசைய
ஆயிரம்பொன்பெற்ற அன்பானசவுரிவைத்து
கொண்டைசடைபில்லை குப்பியலங்கரித்து
ஆண்மயிலும்பெண்மயிலும் அணிந்தாரழகுபெற
சந்த்ரபிறைசூர்யபிறை சடைநாகந்தானணிந்தார்
நெற்றிக்குச்சுட்டிகட்டி நேர்விழிக்குமையெழுதி
கண்ணுக்குமையெழுதி கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டார்
முத்தானபொட்டுமிட்டு முன்னாலேதொங்கவிட்டார்
அன்னகொப்புவன்னகொப்பு அருகுவாளிசொருகுவா
மாணிக்கவாளி மயிற்கீழேசோதிவிட [ளி
கமலக்கம்மல்வைடூரியங் காதிலணிந்தார்கள்
இருதலைப்பட்சிகளும் இசைந்தபட்டுப்பூச்சிகளும்
பக்கம்புகடிகளும் பச்சைக்கல்முருகுகளும்
முத்தணிந்தமூக்குத்தி நத்துமணிந்தார்கள்
ஒற்றைச்சரடுகளும் ஒருபுறமாம்பொற்சரிகை
முத்துச்சரப்பளியாம் மோகனமாலைகளாம்
வட்டச்சரப்பளியாம் வராகன்பூமாலைகளாம்
கொத்துச்சரப்பளியாம் கோர்த்தமணித்தாவடமும்
சந்திராரங்கிள்ளட்டிக்கை தரித்தார்களப்போது
ரவைபட்டிகைதனையும் நடுக்கழுத்திற்றான்தரித்து
தோள்வந்திகைவந்தி தொடுத்தார்கள்கைவளையல்
கடகஞ்சரிபவளங் கைநிறைந்தபொன்வளையல்
உத்திரசஞ்சமது போட்டார்களுத்தமிக்கு
எட்டுவிரலுக்கும் இசைந்தகணையாழி
பத்துவிரலுக்கும் பதிந்தகணையாழி
அரைக்கிசைந்தஒட்டியாணம்அணிந்தாரிடைதனிலே
தண்டைகொலுசுடனே சதங்கையும்பாடகமாம்
காலாழிகல்லணையாம் பீலாழிபில்லணையாம்
அஷ்டாபரணமெல்லாம் அலங்கரித்தாரன்னேரம்
பட்டுப்பளபளென்ன பாடகக்காலசைய
முத்துமினுமினென்ன முந்தாணிபொன்னுதிர
திருநீற்றுககாப்பு திருச்சாந்துபொட்டுமிட்டார்
அஞ்சனத்துக்கண்ணுக்கு அழகாகமையுமிட்டார்

மல்லிகைமாலை மாதவளின்கழுத்திலிட்டார்
சந்தனமும்பன்னீருஞ் சாந்துசவ்வாதுகளும்
குங்குமமும்பன்னீரும் குழைத்தல்லோபூசினார்கள்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
அப்போ-ஆரை நினைத்தாள் அளவற்றசிந்தையிலே
ஆலவாய்சொக்கரை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைத்தாள்
சுவாமிபெருமாளே துணைவாருமெந்தனுக்கு
பரமசிவனருளால் பார்வதிகிருபையினால்
பவளக்கொடி மேல்பிறந்த பதிவிரதைமெய்யானால்
ஆதிசிவன்பூமாலை அனுப்புங்களெந்தனுக்கு
ஈஸ்வரியாள்பூமாலை வரவேணுமெந்தனுக்கு
கோதைபவளக்கொடியும் கும்பிட்டு நின்றாளே
சிவனார்மனமகிழ்ந்து சிந்தைமிகக்குளிர்ந்து
ஆலவாய்ச்சொக்கரும் அம்மன்மீனாட்சியும்
திருமாலைச்சந்தனமும் திருநீறுந்தானெடுத்து
ஆரணங்குஅரண்மனைக்கு அந்தரமாயனுப்பிவிட்டார்
வந்தபூமாலையை மாதவளுங்கைபிடித்தாள்
மாணிக்கத்தேர்தனிலே வந்துமெல்லஏறினாள்
ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
சுத்திக்குடைபிடித்தார் சூரியனைக்காணாமல்
பக்கங்குடைபிடித்தார் பகவானைக்காணாமல்
கவிந்துகுடைபிடித்தார் கதிரோனைக்காணாமல்
மூந்நூறுதேங்காயை முடியோடேசூரையிட்டார்
ஐந்நூறுதேங்காயை அடித்தொடைத்துசூரையிட்டார்
முழங்குதுவாத்தியங்கள் பூமண்டலமசைய
அடிபடுதுபேரிகை அந்தநகர்தத்தளிக்க
பேரிகைசத்தம் பெரிதாய்முழங்குதங்கே
ஐங்காதவழிதூரம் அடிபடுதுபேரிகையும்
நாற்காதவழிதூரம் நாகசின்னந்தான்கேட்க
முக்காதவழிதூரம் முரசுமுழக்கிவர
மச்சுரதமேறி வாராளாம்மாதுகன்னி
அங்கிருந்தராஜாக்கள் அனைவோரும்பார்த்துரைப்பார்
ஒருவர்க்கொருவர் உகந்துகந்துபேசுகிறார்
நீறுபூத்ததோர்நெருப்பை ஊதிப்பார்த்தநிறம்போல
ஆயிரமின்னலிலே ஜோதிமின்னல்மின்னினாற்போல்

தங்கத்தைக்காய்ச்சியே தரையிலேவிட்டாற்போல்
ஈயத்தைக்காய்ச்சியே இலையிலேவிட்டாற்போல்
பொன்னையுருக்கி பூமியிலேவிட்டாற்போல்
சந்திரனைப்போலாக தளும்புகிறாள்தையலரும்
சூரியனைப்போலாகத் துலங்குகிறாள்தையலரும்
யார்க்கிவள்கிட்டுவாளோ அண்ணமாரே நாமறியோம்
எவர்க்குக்கிடைக்குமோ இந்தநல்லபாக்கியங்கள்
தாங்களேசொல்லியே தலையெடுத்துப்பார்த்திருந்தார்
ஆனந்தவாழ்மாரி அவளுடையதேர்வருது
பார்மன்னர்சபைநடுவே பவளக்கொடிதேர்வருது
அரசர்சபைநடுவே ஆரணங்குதேர் நிறுத்தி
எண்ணாதுமெண்ணாகிறாள் ஏலப்பங்கிளியாள்
ஆணாலழகுமன்னன் அருச்சுனராஜாவை
வடிவோடேவாறாயென்று மன்னவனைசொன்னதில்லை
என்னவடிவாக இருக்கிறாரோயென்றறியேன்
இவளைப்போல்மங்கை எங்குங்கிடையாதோ
நாட்டில்அமையாதோ தாயகியாள்தன்போலே
என்றுமனதில் இசைந்துவழிபோனாரோ
தருமாபுரிக்கல்லவோ தானடந்துபோனாரோ
என்னசெய்வேன்ஈஸ்வரனே ஏதுமறியேனே
கிழக்குமுகம்நோக்கிக் கிளிமொழியாள்பார்த்தாளே
பக்கத்தில் நின்றதொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
முத்துமுடிதரித்த மூடிமன்னராஜாக்கள்
பவளமுடிதரித்த பாராளும்ராசாக்கள்
அங்கவங்கங்கலிங்கம் அவந்தியராசரம்மா
செல்வமாய்ப்பெண்பிறந்து சீரழியநாளாச்சோ
அருமையாய்ப்பெண்பிறந்து அம்பலமானீரோ
சிங்களங்கொங்கணம் தெங்கணராசரம்மா
மாளவம்சாலவம் மகதமச்சராசரம்மா
இப்படிக்குதாதிசொல்ல இளங்கொடியாள்தான்கேட்டு
நெற்குமுகமாகத் திரும்பினாள்ராசாத்தி
பக்கமிருந்ததொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
வச்சிரமுடிதரித்த மந்திரிகள்ராஜரம்மா
அருணங்கிராடம் யவனங்குருசவ்வீரம்
குருகுகொல்லம்சூரசேனம் கோசலஞ்சிந்துசீனம்
மண்டலத்தையாளுகின்ற மகதராஜரம்மா

மாலைசுழற்றியே மன்னர்மேல்போடுமென்ருர்
மேற்குமுகமாக மெல்லித்திரும்பிப்பார்த்தாள்
பக்கத்திலிருக்கின்ற பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
பல்லவம்பாஞ்சாலம் பப்பரங்காந்தாரம்
தேசத்தையாளுகின்ற தீரரிவர்களம்மா
மாலையைச்சுழற்றியே மன்னவர்மேல்போடுமம்மா
வடக்குமுகமாகத் திரும்பிஞள்மாதுகன்னி
பக்கத்திலிருந்ததொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
துஷ்டர்தனையடக்குந் துரைகளிவர்களம்மா
வடதேசராஜாக்கள் மன்னரிவர்களம்மா
ஏந்திழையேஉன்னழகுக் கேற்றபுருஷரம்மா
உன்-மனதுக்கிசைந்த மணவாளன்தானிருப்பான்
மாலைச்சுழட்டுமென்ருர் மாதரிளங்கொடியை

பவளக்கொடியாள் அருச்சுனனை மாலை தரித்தல்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
அப்போ-ஆரை நினைத்தாளே அளவற்றசிந்தையிலே
எவரை நினைத்தாளே எண்ணமற்றசிந்தையிலே
ஆகாயவாணிதுர்க்கை யம்மன்பிடாரிகளே
மஞ்சளழகிகளே மடிச்சேலைகாரிகளே
பொங்கநயினுரே பொற்கொடியாண்டவனே
இல்லறத்துதேவதைகள் எல்லோருந்துணையிருங்கள்
ஆலவாய்ச்சொக்கரே அங்கயற்கண்மீனுட்சி
மதுரைமீனுட்சியம்மாள் வந்துதுணையிருங்கள்
என்னைப்பிறப்பித்த யீஸ்வரரேதுணையிருங்கள்
மாயன்பெருமாள் மங்கைநல்லாள்லட்சுமியே
ஆயன்பெருமாளென் அருகேதுணையிருங்கள்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவரெல்லாம்காத்திடுங்கள்
வசிஷ்டாருந்துதியும் மணிமாலைகாத்திருங்கள்
நான்-ஆகாயம்விட்ட மாலைஅருச்சுனஞர்தன்கழுத்தில்
சுழற்றிவிட்டமாலையது சுரேந்திரன்மகன்கழுத்தில்
அருச்சுனஞர்தன்கழுத்தில் அழகுமாலைவிழவேணும்
என்னவடிவாக இருக்கிருரோநானறியேன்
சுவாமியைத்தானினைந்து சுழற்றிஞள்மாலைதன்னை
விரலால்சுழற்றியே வீசிஞள்மாலைதன்னை
சுழற்றிவிட்டமாலையது சுரர்லோகம்போகிறது

சூரியமண்டலத்தை சுற்றியுலாவுகுது
எதிர்ப்பட்டதேவர்களெல்லவரைப்பார்த்துவரும்
நாலுபக்கஞ்சூழ்ந்திருக்கும் ராஜர்களைசுற்றிவரும்
தேடியேபார்க்குதே தேர்விஜயனருச்சுனரை
ஆரியனைப்போலாக இருந்ததோரருச்சுனர்மேல்
வாள்விஜயன்தோள்மேலே வந்துவிழுந்தது
வேதியன்தன்கழுத்தில் விழுந்ததுபூமாலை
தேவதுந்துமிமுழங்க தேவர்பூமாரிபெய்ய
ஆகாயபேரிகைதான் அடிபடுதுதிமிதிமென்று
பூவருஷம்பொழிந்தார் பொன்னுலகவேந்தரெல்லாம்
ஆராட்சிமணிகளும் அடித்ததுஓசையுடன்
சேராம்பூசாரர்க்கள் தீர்த்தங்களும்பார்த்துவிட்டார்
அந்தண்டராஜாக்களும் மந்திரிகள்வந்திருக்க
விருதுடனேதோள்மேலே விழுந்ததென்னபாவமிது
வேதியன்கழுத்திலே விழுந்துதென்னபாவமிது
ஆரியனைமாலையிட பிறந்தாளோ ஆரணங்கு
வேதியற்குமாலையிட விதித்ததேயென்மகளே
செல்வமாய்ப்பெண்பிறந்து சீரழியநாளாச்சோ
அருமையாய்ப்பெண்பிறந்து அம்பலமானீரோ
பிச்சையிரந்துண்ணும் பிராமணற்குப்பெண்டாகி
கல்லெடுப்பரிசிக்கு காத்திருக்கநாளாச்சோ
பாத்தாளியரிசிக்கு பார்த்திருக்கநாளாச்சோ
இந்தக்கிழவனுக்கோ இத்தனைநாள்பெண்வளர்த்தேன்
குருட்டுக்கிழவனுக்கோ கோடிநாள்தபசுபண்ணேன்
நொண்டிக்கிழவனுக்கோ நோக்கித்தபசுபண்ணேன்
சண்டிக்கிழவனுக்கோ தனிமாலைசூட்டிவிட்டாள்
இந்தக்கிழவனுக்கு எவர்தான்வழிவிட்டார்கள்
பாவிக்கிழவனிவன் பந்தலுக்குள்ஏன்வந்தான்
ஆர்காணும்பிராமணரே அழகுமாலைதாருமென்றார்
பெண்ணரசிதான்போட்ட பூமாலைதாருமென்றார்
அப்போதுவாள்விஜயன் ஆரியனுமேதுசொல்வான்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாட்கு
பாலைதரிக்கிறார் மன்னவர்களென்றுசொல்லி
பிச்சைக்குவந்திடத்தில் பூமாலைபோட்டுவிட்டாள்
வேணுமென்றுவந்தேனோ மெல்லியரைமாலையிட
பிச்சைக்குவந்திடத்தில் பெரும்பாம்புசுற்றியது

இவளை நான்பெண்வகித்து என்செய்யப்போறேனப்பா
தள்ளாதகிழவனுக்குத் தையலருமேன்காணும்
மாளுங்கிழவனுக்கு மாதர்களேன்காணும்
எனக்கிட்டமாலைதன்னை எடுத்துத்தரித்துக்கொள்ளும்
மாலைதரித்துக்கொண்டு மங்கிலியஞ்சூட்டுகிறேம்
உங்களுக்குப்பெண்டிருக்க உலகத்திலுற்றபடி
வளர்த்துஎடுத்தீர்கள் மாலைதரித்திடுங்கள்
இந்தாருமாலையென்று ஈய்ந்தார்பிராமணரும்
அந்தச்சமயத்தில் ஆரணங்குதான்கேட்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியோடிவந்து
என்னையும்பெற்றெடுத்த இயலானஐயாவே
மாளாக்கிழவனுடன் வார்த்தைகளேனுங்களுக்கு
என்தலைவிதிப்பயனை எவருமறியார்கள்
ஆதிசிவன்தன்னெழுத்தை ஆருமறியார்கள்
எல்லார்தலையிலும் ஈரெழுத்துஒரெழுத்து
பாவிதலையிலிந்தப் பார்ப்பானைஎழுதிவைத்தான்
கதியைத்துலைக்கவல்லேன் காவேரியைநீந்தவல்லேன்
என்-விதியைத்துலைப்பதற்கு வெல்லவகையறியேன்
அன்றெழுதும்ஆதிசிவன் அழித்தெழுதப்போறதில்லை
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைக்கப்போறதில்லை
தலையிலெழுதினது தவருதொருக்காலும்
ஒருவனுக்குமாலையிட்டு உலகத்தார்வாழ்வார்கள்
இருவருக்குப்பெண்டாக இருப்பேனோஎன்தகப்பா
வாருமையாவென்று வலதுகையைத்தான்பிடித்து
மாணிக்கவாசலிலே மறையவனைக்கொண்டுசென்றுள்
அந்தச்சமயத்தில் ஆயன்பெருமாளும்
செந்தும்பிபோலே ஸ்ரீராமர்வடிவெடுத்தார்
ஜிவ்வென்றுபறந்து தேன்மொழியாள்தன்செவியில்
வந்துநுழைந்தார் மயிலனையாள்தன்செவியில்
அஞ்சாதேஅஞ்சாதே அருந்தங்கையஞ்சாதே
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனராஜன்காண்
என்றுவுரைத்தார் இளங்கொடியாள்தன்செவியில்
அருஞ்செவியில்தானுரைத்து ஆயருய்போய்நடந்தார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
வேடத்தைமாற்றி விஜயாவடிவெடென்றுள்
அருச்சுனர்வடிவுகளை அழகாகக்காட்டுமென்றுள்

அருச்சுனராஜன் கிழப்பிராமணன் வடிவைவிட்டு தன் சுயரூபமெடுத்தல்

சேராம்பூராஜாக்கள் சிந்தைகுளிர்ந்துவிட
கண்டோர்பயந்துவிட கால்கைகள்தடுமாற
சிந்தைகுளிர்ந்துவிட தேர்விஜயன்வடிவெடுத்தான்
அங்கங்குளிர்ந்துவிட அர்ச்சுனன்வடிவெடுத்தான்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகிலேமச்சரேகை
பல்லிலேபரசவீணை பாதத்திற்செந்தாமரை
நாவிலேநட்சத்திரம நயனவிழிசோதிவிட
மாயன்தயவாலே-வாள்விஜயன்ரூபமானன்
ஆயன்தயவாலே அருச்சுனன்ரூபமானன்
கண்டவர்கள்தான்மயங்க காண்டீபன்வடிவெடுத்தான்
பார்த்தவர்தான்மயங்கப் பார்த்தீபன்வடிவெடுத்தார்
ஐந்துபிராயம் அறியாப்பிராயமென்றும்
அச்சுதானந்த ரையரும்வந்துவிட்டார்
பவளக்கொகொடிமாது பார்த்துமகிழந்துவிட்டாள்
சேராம்பூராஜாக்கள் தேர்விஜன்தன்னைக்கண்டு
கண்டுமகிந்தார்கள் காண்டீபனர்ச்சுனரை
பார்த்துமகிழ்ந்தார்கள் பார்த்தீபனர்ச்சுனரை
விஜயனழகுகண்டு பெத்தமகிழ்ந்தார்கள்
எங்கள்-மகள்தனக்கேத்ததொரு மணவாளன்வந்தீரே
அருச்சுனரைப்போலாக வாராமல்ஆணழகா
பிராமணவடிவாகப் பெண்கொள்ளவந்தீரே
வந்தென்னைபெண்கேட்டால்தந்திடோமென்றேமோ
சுளைக்கிழவனைப்போல் ஏன்காண்வடிவெடுத்தீர்
என்றுமனமகிழ்ந்தார் இயலானராஜாக்கள்
அந்தச்சமயத்தில் அங்குவந்ததுரைகளெல்லாம்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிமாது
ஆரியனைமாலையிட்டு அழைத்தேகக்கண்டவர்கள்
இஞ்சிதின்றகுரங்கதுபோல் ஏக்கமுற்றார்மன்னர்களும்
விருத்தக்கிழவனுக்கு வேதியற்குவாய்த்ததென்று
இங்கிருந்தென்னபலன் என்றெண்ணிராசாக்கள்
அவரவர்மாளிகைக்கு அனைவோரும்போகலுற்றார்
சேராம்பூராஜாக்கள் தீரரவரோதுசெய்தார்
வில்விசயனருச்சுனனை வேந்தர்வரவழைத்து

நல்லவேளை தப்பாமல் ராகுகாலம்வாராமல்
வர்ச்சியங்கள் தியாச்சியங்கள் வாராதவேளைகண்டு
சேஷமணைபோட்டு சீரானபந்தலிலே
செந்நெல்லரிசிகொண்டு தினகரற்குப்பொங்லிட்டு
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணையும் மணைமேலிருக்கவைத்து
முந்நூறுசுமங்கிலிகள் முகந்துமுளைதெளிக்க
ஐந்நூறுசுமங்கிலிகள் அள்ளிமுளைதெளிக்க
சாலுங்கரகமுஞ் சந்திரற்குமுன்பாக
அம்மிவலமாக அரசாணிமுன்பாக
வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்களோதிவர
ஓமப்புகையெரிய உடனுகவேதஞ்சொல்ல
காப்பரிசிதான்வழங்கி கங்கணமும்கட்டினர்கள்
சேராம்புராஜாக்கள் தீரரெழுந்திருந்து
மாவுங்கனிநூலும் மஞ்சளொடுநெல்விதையும்
தாலியுங்கூரையுந் தான்கொண்டுவந்தார்கள்
குருகுலத்துராஜாவே குந்திமகனுரே
மந்தாரகுந்தியரும் பெற்றமகனுரே
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளை
தந்தேனுனக்கீந்தேன் தாரைநீர்பிடியுமென்ருர்
காலுக்குமிஞ்சியிட்டார் கைக்குகணையாழியிட்டார்
தையலரைத்தான்கொடுத்துத் தாரைநீர்வார்த்தார்கள்
ஏந்திழையைதான்கொடுத்து இஷ்டநீர்வார்த்தவரும்
மாலைதரித்து மணமாலைசூட்டுமென்ருர்
அப்போதருச்சுனனும் ஆயனைத்தானினைந்து
தாலியைக்கட்டினன் தார்விஜயனருச்சுனனும்
பிர்மமுடிமூன்றுமுடி போட்டானேவாள்விஜயன்
காப்பரிசிதான்வழங்கி கங்கணமுந்தானவிழ்த்தார்
அம்மிமிதித்து அரசாணிசுற்றிவந்து
பெரியோர்களெல்லோரும் பெருக்கமனமகிழ்ந்து
மன்னவனுந்தேவியுமாய் மாளிகையுட்புகுந்தார்
தங்கரத்னமேடையிலே தனஞ்செயனும்வீற்றிருந்தான்
ஐம்பதுபேரையமாரும் அவர்களுடனேதேவிமாரும்
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடிமாதரெல்லாம்
தனஞ்செயற்கும்வேதியற்கும் சரசமாகசேஷையிட்டு
பாலும்பழமும் பரிவுடனேதான்கொடுத்தார்
பாலமுதுண்டு பசியாறிதானிருந்தார்

அப்பால்-வந்தமனிதருக்கும் மகாபெரியசேனைகட்கும்
அத்தர்பன்னீரும் அழகாகத்தான்தெளித்து
சந்தனமூங்கெந்தபொடி தாம்பூலம்தான்வழங்கி
பாலித்தார்புட்பம் பரிமளங்கள்தன்னுடனே
கோடிவெகுபூரிதானங் கொடுத்தார்பெரியோர்க்கு
தட்சணையுந்தாம்பூலந் தார்வேந்தர்தான்கொடுத்தார்
வந்தமனிதர் மகாசேனையெல்லவர்க்கும
கைக்குச்சலங்கொடுத்தார் கட்டழகரெல்லவர்க்கும்
பந்தியமர்த்தி பரிமாறிபோஜனங்கள்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்பருப்புகளும்
பத்துவகைபச்சடியும் பரிமாறியாவருக்கும்
புத்துருக்குநெய்பதனை போதமிகப்படைத்து
முப்பழஞ்சர்க்கரையும் அப்பளமுந்தான்படைத்து
ஆயாசந்தீரவே பாயாசந்தான்கொடுத்தார்
போஜனங்களுண்டு புத்ழ்வேந்தர்யாவர்களும்
கைகாலலம்பி கனமிருந்தமன்னரெல்லாம்
வேடிக்கையாக வீற்றிருந்தார்பந்தலிலே
அப்போ-வெட்டியபாக்கும் மிகமணக்கும்வெற்றிலையும்
சொர்ணபுட்பமாலைகளும் சோடிசகலாத்தும்
வைத்துக்கொடுத்தார்கள் வரிசைவெகுமானம்
ஒட்டைகுதிரைகள் உத்தமர்கள்மொய்யெழுதி
உத்தமர்களெல்லோரும் உள்ளங்களிகூர்ந்து
காண்டீபனருச்சுனனும் கன்னிபவள்தேவியுமாய்
ஊர்வலமானபின்பு உத்தமனுந்தேவியுமாய்
பள்ளியறைமண்டபத்தில் பாங்குடனேபோகலுற்றார்
வந்திருந்தராஜாக்கள் மன்னவர்களெல்லோரும்
அவரவர்கள்இராச்சியத்தை ஆளுகைக்குப்போனார்கள்
வாள்விஜயன்கோமானும் மருவுண்டுதானிருந்தான்
பதினொருநாளாச்சு பார்த்தன்வந்துமாலையிட்டு
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
மகுடத்துரைச்சியரும் வாழ்வரசியல்லியரும்
கொச்சிதுரைச்சியரும் கொடியதுரையல்லியரும்
மச்சிதுரைச்சியரும் வடமதுரைபல்லியரும்
காலையில்தானெழுந்து கனிவாயைசுத்திபண்ணி
பாலைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து

பொய்கைதனிலிறங்கி பொற்கொடியும்ஸ்நானம்செய்து
ஈரத்துகில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
நனைந்ததுகில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
சொக்கருளென்று திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
மதுரைமீனுட்சியரை மாதாவைத்தானினைந்து
அரன்பூசையரிபூசை யனுஷ்டானம்பண்ணியவள்
இங்கிதமானதொரு அலங்காரம்பண்ணலுற்ருர்
சல்லடந்தான்கொடுத்து தட்டிபிகுவெடுத்தாள்
தட்டியின்மேலொட்டியாணம் சாதாவரிந்துகட்டி
சல்லடத்தின்மேலேயவள் தாமரைப்பூசுங்குவிட்டாள்
வலப்புறத்துசுங்கிலே மாகாளியட்சரமும்
தென்புறத்துசுங்கிலே தெய்வகன்னியட்சரமும்
முத்துக்கபாயணிந்து முதுகெல்லாமங்கிபோட்டாள்
வச்சிரகபாயணிந்தாள் மார்நிறைந்த அங்கிபோட்டாள்
அங்கிகபாயணிந்தாள் அல்லிமலர்நாயகமும்
கேடயமுபல்லயமும் கிளிமொழியாள்தான்தரித்தாள்
மந்திரவாளெடுத்து வலதுகையில்தான்பிடித்தாள்
பதினெட்டுஆயுதமும் பத்தினியாள்தான்தரித்தாள்
மூத்துமிதியடியை தொட்டுநடந்துவந்து
வசந்தமணிமண்டபத்தில் மாதவளும்வந்தமர்ந்தாள்
கொலுகூடமண்டபத்தில் கொம்பனையும்வந்தமர்ந்தாள்
மந்திரிபவளசேனை மயிலணையும்வந்தமர்ந்தாள்
தாதிகளுந்தோழிகளுந் தையலரைச்சூழ்ந்தார்கள்
செங்கமலத்தாதி சேனுதிபதிபவளசேனை
வெண்சாமரைக்கவுரி வீசியவள்பக்கம்நின்ருள்
ஆலவட்டஞ்சாமரைகள் அருங்கிளிமார்வீசிவர
மல்லிகைவிசிறிகளும் மயில்விசிறிதான்வீச
செண்டாடிப்பந்தாடித் தேன்மொழிமார்சூழ்ந்துவர
ஆடுவார்பாடுவார் அல்லவருஞ்சூழ்ந்தார்கள்
பந்தாடிச்செண்டாடிப் பாங்கிமார்சூழ்ந்துவர
கேளிக்கைபார்த்து இருக்கிருள்கிளிமொழியாள்
சங்கீதம்பார்த்து இருக்கிருள்கிளிமொழியாள்
முத்துவிற்றவர்த்தகரும் மூவிருகணக்கர்களும்
கணக்கருக்குச்சுருளெடுத்து கடுகவேவாருர்கள்
கொம்பனையாள்முன்வந்துகும்பிட்டுதெண்டனிட்டாள்
கைகட்டிநின்ருர்கள் கட்டழகரெல்லோரும்

மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியேதுசொல்வாள்
முத்துகொழித்ததுவும் விற்றகணக்குகளும்
அன்ருடங்கணக்குகளென் அம்பலத்தேவாராமல்
எட்டுநாள்வாராமல் இருந்தவயணமென்ன
ஒருமுத்துகுறைந்தாலே உயிர்கழுவில்போட்டிடுவேன்
இருமுத்துகுறைந்தாலே ஈரல்பிளந்திடுவேன்
எட்டுநாள்கணக்குகளும் எழுதிமுடியுமென்ருள்
கண்கள்பொறிபறக்கக் காந்தாளப்பட்டாளே
செந்தலேநாகம்போல் சீறியெரிபறந்தாள்
கண்ணல்பொறிபறக்கக் காதாலனல்வீச
ஈச்சம்பழம்போலே இருகண்ணுந்தான்சிவக்க
கோவைப்பழப்போலே கொள்ளிகொண்டுவீசுதுபார்
கண்டசதைகளேக் கடித்துமிழ்ந்தாளல்லியரும்
கணக்கரதிகாரி கைகால்நடுங்கிவிட்டார்
எட்டுநாள்கணக்குகளும் எழுதிமுடிக்கலுற்ருர்
கண்ணுக்குமேல்கண்ணய் இருக்கிருள்கன்னியரும்
ஆருலுங்கூடியே ஆற்றவொண்ணக்கோபமப்போ
அந்தச்சமத்தில் அங்குவாரான்புலந்திரனும்
வீதிவிலாசமது விளேயாடிவில்வேந்தன்
தங்கத்தேரோட்டியே தனஞ்செயன்புத்திரனும்
செம்பொன்தேரோட்டியே சித்திரவீதியெல்லாம்
முத்தின்தேரோட்டியே முடிமன்னர்வீதியெல்லாம்
மாணிக்கத்தேரோட்டி மதுரைத்தெருவீதியெல்லாம்
தண்டையசையவே சதங்கைதகுதிகென்ன
அரைவடமுங்கிண்கிணியும் அசைந்துநிழல்காட்ட
கணேயாழிசோரவிட கண்டசரங்கள்மின்ன
வட்டமிட்டநெற்றியிலே வயிரசுட்டி நின்றிலங்க
சர்வாபரணங்களும் தாவடமுந்தானசைய
சிங்காரமிதியடியாம் சிங்காணிவில்லுகளும்
பக்கமிருபுறமும் பட்டாசுழற்றிவர
கத்திபிடிமன்னரெல்லாங் கைகட்டியோடிவர
ஈட்டிபிடிமன்னரெல்லாம் இருபுறமுஞ்சூழ்ந்துவர
பொற்பரிசுமேலாகப் பிள்ளேவருகுதுபார்
வெகுசனங்கள்நெருங்கி வருமிடங்கொள்ளாமல்
அருகேநெருங்கிவந்த அருமகனேக்கண்டுவிட்டாள்
அப்பாவருக ஆணழகாபுத்திரனே

வருகவருகவென வாழ்கவேவருகவென்ருள்
திருவருகபூவருக தேனேவருகவென்ருள்
கண்ணேமணியே கருவிளமேநீவருக
கண்மூன்றுடைய கைலாசநாதரெனும்
சொக்கர்திருவாசலுக்கு தூண்டாமணிவிளக்கே
வைகைக்கரைதனக்கு பண்சுமந்தசொக்கருட
கப்பலுஞ்சோங்குங் கரைதுரையுமுள்ளவனே
சங்கீன்றமுத்துச் சலாபமுடையவனே
அப்பாவருகவென்று ஆவலுடன்முத்தமிட்டாள்
வாரியெடுத்தவளும் மதிமுகத்தில்முத்தமிட்டாள்
மைந்தனைப்புல்கி மடிமேலேவைத்திருந்தாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
போதும்போதுமென்ஞச்சி பிள்ளையைக்கொஞ்சினது
மைந்தனைக்கொஞ்சினது போதுமம்மாமாதாவே
தங்கத்தேர்தந்தாரே தனஞ்செயனுரென்பாட்டன்
செய்பொன்தேர்தந்தாரே திகழ்வேந்தரென்மாமன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தார்கள் வஊநாட்டுராஜாக்கள்
முத்துதேர்தந்தார்கள் முடிபுனைந்தராஜாக்கள்
சித்திரவீதிகள் தெருக்கள்பதிஞயிரமும்
மதுரைப்பெருந்தெருவும் மட்டில்லாவீதிகளும்
பவளத்தேரோட்டவென்றுபத்தினியேநான்கேட்டான்
தாரேனென்றுசொன்னீரே தகப்பனையும்போகவிட்டீர்
பவளத்தேரெங்கேயென்று பாலன்பிணங்கினுன்
அவ்வார்த்தைகேட்டாளே அல்லிப்பெருமாளும்
அருச்சுனன்போனதொரு அந்நாளைப்பார்க்கலுற்ருள்
பதிஞறுநாளாச்சு பாத்திபன்போனதுவும்
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு மாபாவிபோனுனே
மைந்தன்மேலாணை மறந்தானேவாள்விஜயன்
ஆணைமறந்தவனும் ஆர்மேலாசைகொண்டானே
எங்கேஉல்லாசமா யிருக்கிருனேவாள்விஜயன்
அவன்எமலோகம்போனுலுமிட்டுவந்துசங்கரிப்பே
பாதாளம்போனுலும் பார்த்திபனைக்கொன்றிடுவேன்
ஆகாயம்போனுலும் அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவேன்
என்று-சீறியேகண்சிவந்து சிங்கத்தின்குட்டிப்போல்
கையைக்கடித்து கன்னியருந்தானுமிழ்ந்தாள்

உதிரமுஞ்சதையுமாய் உமிழ்ந்தாளேபூமியிலே
காட்டானைபோலாகக் கதறியெழுந்தாளே
கிங்கத்தைப்போலாக தேன்மொழியாளல்லியரும்
உருட்டினாளிருகண்ணை ஒதுங்கினார்மன்னர்களும்
ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து அதட்டியெழுந்தாளே
ஆராலுங்கூடியே ஆற்றவொண்ணாக்கோபமுடன்
பாண்டிவளநாடு பஸ்பமாய்ப்பற்றுகுது
பகல்வத்திபோலாக எரியுதேயிருகண்ணும்
மைத்தனைத்தானிடுக்கி வளநாட்டாள்தான்குதித்தாள்
அறுபதுபேரெழுந்து அன்னேரமோடிவந்து
அம்மா-எந்தெந்தநாடென்று அறிவாயோயிளங்கொடி
எங்கேயிருந்தாலும் இட்டுவாரோமர்ச்சுனரை
நீ-இங்கேயிருமம்மா இராஜகுலநாயகமே
என்றதுகேட்டுடவளேதுசொல்வாளல்லியரும்
எனக்கெதிர்சொல்லாதே யென்னுணையையாவே
அரண்மனைதிறவுகோல் அண்ணருக்குக்கொடுத்தாள்

அல்லிராணி அருச்சுனன்மேல் படையெடுத்தல்

ஆரடாமந்திரியே அறிவுள்ளகாருபாரி
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலும்பயணமென்றாள்
காலாளுஞ்சேவகருங் கடுகப்பயணமென்றாள்
தேர்கொண்டுவாரும் சீக்கிரமாய்ப்போகவென்றாள்
சொன்னபொழுதிலே துரிதமாய்மந்திரிகள்
சித்திரத்தேர்தன்னைச் சீராயலங்கரித்தார்
ஆறுவண்டிநூறுசட்டம் அழகானகுத்துக்கால்
குத்துகால்சொப்பனிட்டு கொடுங்கைதிரைவளைத்து
கும்பகலசமுங் குடைகளாலலங்கரித்தார்
அங்குருச்சீலையது அலங்காரம்பண்ணினார்கள்
பாராசாரிபுரவியொன்று பஞ்சகலியாணியொன்று
தேசியென்னும்புரவிஒன்று தேவகலியாணியொன்று
நாலுபுரவிகளை நலமாயலங்கரித்து
குதிரையலங்கரித்து கொண்டுவந்துதேரிற்கட்டி
அலங்கரித்தோம்தேரைஎன் றடிபணிந்துநின்றார்கள்
பயணம்பயணமென்று பயணபேரிதானடித்தார்
இப்போபயணமென்று இயலாகத்தானடித்தார்
கானலுக்குத்தானெடுத்தார் கருப்புநல்லகூடாரம்

வெய்யலுக்குத்தானெடுத்தார் வெள்ளை நல்லகூடாரம்
பனிகளுக்குத்தானெடுத்தார் பச்சை நல்லகூடாரம்
யானையின்மேல்டேராவும் குதிரையின்மேல்டங்காவும்
கறுப்பு நிஜான்சிகப்பு நிஜான் கலந்துபிடித்தார்கள்
யானைகளாறுகோடி அசுவங்களேழுகோடி
தேவர்களொருகோடி தேரணிகள்முக்கோடி
அமர தருஞ்சமரதரும் ஆஸ்தானமரகதரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியர்மராட்டியரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுசோனகரும்
போட்டசட்டைவாங்காத பொந்திலியரானவரும்
குமபாசம்வாங்காத குலமன்னரானவரும்
மட்டில்லாச்சேனைகளும் மன்னர்பயணமானார்
பட்டயமுஞ்சூரிகளும் பாங்கானவாளுகளும்
நிமிசாபெரியலகு நேரிசமாம்பெரியகத்தி
கூலிசமுஞ்சூலிசமுங் குண்டுதுப்பாக்கிகளும்
சக்கரமும்வேலும் தடியும்பெருவுலக்கை
உண்டைவில்-சுங்குவில்லும் சிங்காணிபச்சைவில்லும்
எண்ணான்கு ஆயுதமும் எடுத்துரையிற்கட்டினார்கள்
பாளையங்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்களாச்சுதப்போ
ஆனையின்மேல்பேரிகை அடிபடுதுகுமுகுமென்று
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைகிளம்புகுது
அண்டங்கிடுகிடென ஆகாயம்நெக்குவிட
பூமிகிடுகிடென பூலோகம்நெக்குவிட
அடங்காதகோபமுடன் அல்லிமலர்நாயகியாள்
அலங்கரித்ததேர்மேலே ஆரணங்குஏறினாள்
மந்திரிபவளசேனை மங்கையவள்தானேறி
தேரைத்திருப்பினாள் சீராகஅக்கணமே
சுற்றிலுங்குடைபிடித்தார் சூரியனைத்தான்மறைக்க
பக்கங்குடைபிடித்தார் பகவானைத்தான்மறைக்க
கவிழ்ந்துகுடைபிடித்தார் கதிரோனைத்தான்மறைக்க
அடிபடுதுபேரிகை அந்நகர்தானதிர
எட்டுத்திசைநடுங்க இளங்கொடியாள்தான்வாராள்
ரதகஜதுரகமுடன் நாலுவர்க்கசேனைகளும்
மாவணியுந்தோவணியும் மற்றுமுள்ளசேனைகளும்
வருகிறார்ஜனங்கள் மண்ணுவிண்ணுங்கொள்ளாமல்
செந்தூளெழும்புகுது தினகரனைக்கப்புதங்கே

கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புதங்கே
அண்டரண்டந்தானதிர அடித்தார்கள்பேரிகை
பூமிகிடுகிடென பேரிகைதா னூத
கடல்நீர்சுவறிடவே காளசின்னந்தான்முழங்க
அஷ்திக்கெங்கும் அரசுசின்னந்தான்முழங்க
அண்டங்கிடுகிடென அடிபடுதேராயபேரி
ஆனையணிநடக்க அரசுமன்னர்பின்னடக்க
குதிரையணிநடக்க கொற்றவர்கள்பின்னடக்க
தெத்துக்கடந்து தெருவீதித்தான்கடந்து
அங்காடிவீதியது ஆயர்தெருருக்கடந்தார்
குச்சிலியர்வீதி குலமன்னர்தான்கடந்தார்
பாங்கானகடைத்தெருவும் பின்னிற்கமுன்னடந்தார்
வைகைக்கரைநடந்து மதுராபுரிநடந்தார்
பட்டணத்தைவிட்டுப் பரிவாய்நடந்தார்கள்
காடிசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அரியவனங்கடந்து
சில்லென்றுபூத்த செடிகன்வனங்கடந்து
புல்லென்றுபூத்த புலியின்வனங்கடந்து
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாபூத்தவனம்
எட்டடிவேங்கை யிருக்கும்வனங்கடந்து
பத்தடிவேங்கை பருத்தவனங்கடந்து
அறுபதடிவேங்கை அடர்ந்தவனங்கடந்தார்
சிங்கமுலாவும்வனம் சிறுபுலிகள்தூங்கும்வனம்
யாளியுலாவும்வனம் அன்னபட்சிதூங்கும்வனம்
கெண்டபேரண்டங்கள் இருக்கும்வனம்கடந்தார்
பாதிரிப்பூமுல்லை பருத்தவனங்கடந்தார்
ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தகொம்பில்தானிருக்கும்
கருநாரைக்கிரைதேடும் கதலிவனங்கடந்தார்
குயிலோசைகேட்கும் குளிர்ந்தவனங்கடந்தார்
மயிலோசைகேட்கும் மாந்தோப்புதான்கடந்தார்
ஈக்கள்நுழையாத இருண்டவனங்கடதநார்
அண்டரறியாத தண்டகவனங்கடந்தார்
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்தார்
சந்திரசூரியர்கள் காணுவனங்கடந்தார்
வெகுதூரம்வருகையில் வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
பவளம்விளைகின்ற பாங்கானகாடுகண்டாள்

தூரத்திற்கண்டவுடன் தோன்றலவனே துரைப்பான்
எங்களையாபோனது இக்காடோ ஆச்சியென்றான்
ஐயாவென்றுசொல்லவே அடித்தாளேவாய்மேலே
அடித்தபொழுதிலே அலறிப்புலம்பிவிட்டான்
பாதகனை நினைக்கவல்லோ பாலனை நானடித்தேன்
என்று-மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேவைத்தாளாம்
அப்போ-மதுரைபரிசனங்கள் மகாசேனை தான்கலந்து
அணியணியாகவேதான் அநேகபடைத்தலைவர்
அணித்தலைவர்யூகத்தலைவர் யாவர்களுஞ்சூழ்ந்துவர
ஐந்துலட்சம்குதிரைகளும் அல்லியரைச்சூழ்ந்துவர
ஆனைக்குழாங்களுமே ஆரணங்கைச்சூழ்ந்துவர
சேனைப்பரிசனங்கள் செப்பமுடிபோகாது
இப்படியாக இவர்களுந்தான் நடக்க
அப்போ-காடுமிருக்கிறதுங் கல்லுமிடறுவதும்
ஆனைமேலம்பாரி அசைந்துகுலுங்குவதும்
குதிரையின்மேல்கூடாரங் கூட அசைகிறதும்
குதிரைப்பிரியாமல் கூடநடக்கலுற்றார்
அப்போது அல்லியரும் ஆரணங்குமேதுரைப்பாள்
ஆனைகளாறுகோடி குதிரைகளேழுகோடி
மதுரைப்படைகளெல்லாம் மன்னுவருகுதடா
என்றுமதுரைவளர் இராசாத்திகேட்கலுற்றாள்
அப்போ-அம்மாவருகவென்றார் ஆனைசேனைபரிவாரம்
பாண்டிவளநாட்டாளும் பவளக்காடுபோய்புகுந்தாள்
வேண்டிவிடாய்த்துவந்து விழுந்ததேசேனையெல்லாம்
காதையடைக்கிறதும் களையாயவருகிறதும்
நாக்கைவரட்டுவதும் நடுநாக்குவரளுவதும்
வாடிமயங்கினார் மயிலனையாள்சேனையெல்லாம்
அந்தச்சமயத்தில் ஆரணங்குதான்கேட்டு
பாளையமிறங்குமென்றாள் பத்தினியாளல்லியரும்
கூடாரம்போட்டுக் கொப்பெனவேயிறங்குமென்றாள்
பஞ்சவர்ணக்கூடாரம் பலதிசையும்போட்டார்கள்
பாணிபாணியென்று பறந்ததுபாளையங்கள்
ஆனைக்குடோராவுங் குதிரைக்குக்கொட்டாயும்
மாட்டுக்குத்தும்புகளும் மனிதருக்குக்கூடாரம்
இத்தண்டபேரும் இருந்தார்கள்கானகத்தில்
பாளையங்கடோறும் படிகொடுத்தாளல்லியரும்

இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
கானகத்தினுள்ளிருக்கும் கனவேடர்வந்தார்கள்
பாளையமிறங்கினதைப் பார்த்தார்கள்வேடுவர்கள்
இத்தனைகாலமாய் இதுநெடுநாள்கண்டதில்லை
இப்படிக்குப்பாளையங்கள் இவ்வுலகிற்கண்டதில்லை
இப்பெரியகானகத்தில் இருக்கின்றோம்வெகுநாளாய்
இந்த-பாளையம்வந்திறங்கப் பார்த்ததில்லைஒருநாளும்
இதுயென்னகாலமோ என்றுமனதிலெண்ணி
என்றல்லோவேடுவர்கள் எல்லோரும்வந்தார்கள்
கண்டார்கள்மந்திரிகள் கானகத்துவேடுவரை
ஆரப்பா நீங்களென்று கேட்டார்களப்போது
இந்தநல்லகானகத்தில் இருக்கின்றவேடுவர்கள்
என்றவர்கள்சொல்ல எஞ்சலிலாமந்திரிகள்
பிடித்துவந்துவிட்டார்கள் பெண்பெருமாளருகினிலே
அவர்கள்கும்பிட்டுநின்றார்கள் கொம்பனைக்குமுன்பாக
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசிகண்டுவிட்டாள்
எந்தவூர்வேடுவரோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
இந்தவனத்திலே இருக்கிறதுநாங்களம்மா
இந்தவனந்தனிலே ஏனம்மாயிங்குவந்தாய்
கதண்டுகுளவிகொட்டி காவலர்கள்தான்மடிவார்
மூகமறியாப்பேரை மொய்க்குங்கதண்டுகள்தான்
இந்த-கானகந்தன்னிலம்மா கதண்டுகுளவிகள்தான்
பவளவேட்டைவந்தவர்கள் பாருலகில்மெத்தவுண்டு
கதண்டுகொட்டிமடிந்தவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
ஆச்சியெழுப்பிடுவாள் அனந்தங்கோடிசேனைகளை
என்றுசொல்லவேடுவர் ஏந்திழைபாளேதுசொல்வாள்
இது-யாருடையராச்சியம் என்றாளே அல்லியரும்
ஆனாற்கேளென்னாச்சி அதுவிபரம்சொல்லுகிறோம்
சோராம்பூராசாக்கள் துரைகளவரைம்பதுபேர்
பிள்ளையில்லையென்று பெருந்தவசுபண்ணார்கள்
மைந்தனில்லையென்று வருந்தித்தபசுபண்ணார்
குமாரனில்லையென்று கோடிதபசுபண்ணார்
ஆருக்குப்பிள்ளையில்லை என்றாரேஈஸ்வரனார்
பரமசிவன்மனமகிழ்ந்து பவளக்கொடியேலே
பாலகியையுண்டுபண்ணார் பரமசிவனப்போது
பவளக்கொடியாளென்று பேரிட்டாரீஸ்வரனும்

அப்போ-சேராம்பூராசர்கள் துரைகளவரெல்லோரும்
பிள்ளைகலியினால் பெண்ணென்றுசொல்லாமல்
மாதையெடுத்துவந்து வளர்த்தார்கள்ராசாக்கள்
பெண்ணெனச்சொல்லாமல் பிள்ளையென்றுவளர்த்தார்
அவள்-மீறிவளர்ந்தாளே மெல்லிருதுவானாளே
பிள்ளையிவளென்றுசொல்லி பொன்மகுடஞ்சூட்டினார்
அந்தமுடிகொண்டு ஆளுகிறாள்ராச்சியத்தை
பதினாறுவருஷமாகப் பட்டமரசாண்டாள்
அவளை-கொள்ளவந்தவர்கள் கோடானகோடியுண்டு
அவளை-மாலையிடவந்தவர்கள் மட்டுமிதங்களில்லை
நித்தியகன்னியாகவே இருந்தாளிந்நாள்வரைக்கும்
குருநாட்டான்குருகுலத்தான் குந்திமகனர்ச்சுனனும்
சந்தனவடிவழகன் தருமராசன்தம்பியவன்
தோழனுந்தானுமாய் தேசத்தில்வந்தவரும்
பவளக்கொடியாளை பத்தினியைமாலையிட்டான்
பதினாறுநாளாச்சு பத்தினியைமாலையிட்டு
அந்த-ஆனந்தமாரியவள் அழகுள்ளராச்சியத்தை
இராசமுடிதரித்து நலமுடனேயாளுகிறாள்
அவ்வார்த்தைகேட்டாளே அல்லிப்பெருமாளும்
சீறியெரிபறந்து சிங்கக்குட்டிப்போலெழும்பி
கொக்கரித்தெழுந்தாளே கொல்லுங்குருவியைப்போல்
ஆரடாதூதுவனே அழையுங்கள்வேடுவரை
காவலிலேவையுமென்றாள் கட்டழகர்வேடுவரை
ஆனைகட்டுங்கூடத்தில் அடைத்தார்கள்வேடுவரை
மூன்றுநாளாறுபொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு வந்தாரேவாள்விஜயன்
மாலையிட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்திருக்கநாளாச்சே
எமலோகப்போனாலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
ஆகாயம்போனாலும் அர்ச்சுனரைக்கொன்றிடுவேன்
பாதாளம்போனாலும் பார்த்தரைக்கொன்றிடுவேன்
அப்போதுமாயவரும் அறிந்தாரேஇவ்வசனம்
மோசங்கள்வந்து முடிந்ததேயருச்சுனர்க்கு
ஒன்பதவதாரம் ஒக்கப்பிறந்தாரே
பத்தவதாரம் பாங்காய்ப்பிறந்தாரே
அப்படிப்பட்டதொரு அருச்சுனராஜாவை
சங்கரிக்கவேணுமென்று நினைத்தாளேதையலரும்

அண்டர்வரத்தையெல்லாம் பெற்றவள்காணுரணங்கு
சொக்கர்வலிமையுண்டு சுந்தரியாளல்லியற்கு
அறிந்துமிருப்போமே அல்லி நல்லாள்தன்சமர்த்தை
ஏமாந்துநாமிருந்தால் இறத்திடுவாரருச்சுனரும்
என்றுமொழுந்தாரே எம்பெருமாள்மேகவண்ணர்
துவாரகையைவிட்டு சுவாமியும்வந்துவிட்டார்
மாயையாய்வந்துவிட்டார் வளமாய்வனந்தனிலே

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அல்லியரசாணியின்
பாளையங்களனைத்தையுங் கொல்லும்படி
கதண்டு குளவிகளை ஏவுதல்

கதண்டுகுளவிகளைக் கடுகவரவழைத்தார்
செங்குளவிகருங்குளவி சேரவரவழைத்தார்
அல்லியரும்புத்திரரும் அவ்விருவர்தன்னைவிட்டு
ஆனைகுதிரைகளை அடங்கவொண்ணச்சேனைகளை
அத்தண்டபேரையும் அல்லவரைக்கொல்லுமென்ருர்
என்றுமேசொன்ஞர் எம்பெருமாள்மேகவண்ணர்

கதண்டு குளவி சேனைகளைக் கொல்லுவது

மாயனுரைகேட்டு வருகுதுகதண்டுகள்தான்
பாளையத்திற்போய்ப்புகுந்து பதைக்கவேகொல்கிறது
கண்டந்துண்டமாய்க் கண்டித்துப்போடுகிறது
ஈரல்பிடுங்கியே யாவரையுங்கொன்றிடுமாம்
குடலைப்பிடுங்கியே குப்பையில்தள்ளிடுமாம்
அம்மாடியாத்தேயென்று அலறிவிழுந்தவரும்
செத்துமடிந்தாரே சிவலோகப்போய்ச்சேர்ந்தார்
அல்லியரும்புத்திரரும் அவ்விருவர்தப்பவிட்டார்
மற்றபேரெல்லாம் மாண்டுமடிந்தார்கள்
கண்டாளே அல்லியரும் கனக்கவிசாரமிட்டு
இதுவென்னபாவமிது ஏதுமறியேனே
அன்னீதமாகவே அனைவோருமாண்டாரே
இவர்களைத்தானெழுப்ப இளங்கொடியும் நினைத்தாள்
ஆலவாய்ச்சொக்கர் ஆண்டவனேவாருமென்ருள்
மதுரைமீனுட்சியம்மாள் வாழ்மதுரைசொக்கரே

ஆபத்தைத்தீர்க்கவே ஆண்டவனேவாருமென்றுள்
தொழுதுவணங்கியே தோத்திரம்பண்ணலுற்றுள்

சொக்கலிங்கரும்-மீனுட்சியம்மையும் வருவது

சொக்கரதுவறிந்து திடுக்கென்றுதானெழுந்து
அங்கயற்கண்மீனுட்சி ஆச்சியருந்தானெழுந்து
அல்லவரைத்தானெழுப்ப ஆண்டவருந்தான்வருவார்
மாயரதுவறிந்து வந்துவிட்டார்சொக்கரண்டை
என்னுடையமைத்துனரே எங்குநீர்போறீர்காண்
புருஷனும்தேவியுமாய் போகிறபயணமென்ன
அல்லியுடபாளையங்கள் அநீதமாய்மடிந்ததுகாண்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்க்கு கன்னிபுலம்புகிருள்
அல்லவரை நானெழுப்ப ஆயரேபோரேனென்றுர்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுரைப்பார்
இதுவொருகாரியமாய் நீர்போகக்காரணமேன்
அடியேனுலாகாதோ அல்லவரைத்தானெழுப்ப
என்னுலேயாகாதோ எழுப்பிவிடமாட்டேனே
மயிர்க்கால்முறியாதே மாதருடசேனையெல்லாம்
எழுப்பிவிடுகிறேன் ஈஸ்வரரேதப்பாது
அரண்மனைக்கேகுமென்று அனுப்பிவிட்டார்மாயரும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அருச்சுனரை அழைப்பது

சேராம்பூராஜாக்கள் சீமையிலேவந்துவிட்டார்
அச்சுதானந்தரும் அந்தநல்லவேளையிலே
காலையில்தாமெழுந்து கால்முகஞ்சுத்திபண்ணி
பூங்காவனத்திற்குப் போகின்றவேளையிலே
மாயன்பெருமாளை கண்டுவணங்கினுர்
ஆயன்பெருமாளை அடிபணிந்தாரெல்லவரும்
வாள்விஜயனெங்கேயென்று மாயவனுர்கேட்கலுற்றுர்
வப்பரவரர்ச்சுனன் எங்கேயென்றுர்மாயவரும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளருகே
சதுரங்கமாடியே யிருக்கிருன்தனஞ்சயனும்
வாள்விசயன்கோமானை வரவழைத்துவாருமென்றுர்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவர் அச்சுதருமோடிவந்தார்
அர்ச்சுனருந்தேவியரும் ஆசாரவாசலிலே
சொக்கட்டாடுகிற வேளையிலேதோழனவன்

கண்காட்டித்தானழைத்தான் காண்டீபனர்ச்சுனரை
சைகையைத்தானறிந்து தேர்விசயன்தானெழுந்தான்
பூசைபண்ணிவாரேனென போய்நடந்தாரர்ச்சுனரும்
அரண்மனைகளேழுகட்டும் அந்தப்புறந்தான்கடந்து
தெத்துக்கடந்து தெருவீதிவந்தபின்பு
ஆணழகா அருச்சுனரே அரிராமர்வந்தார்காண்
மாயன்பெருமாளும் வரவழைத்தாருன்னையென்றார்
எங்கேயிருக்கிறார் எம்பெருமாள்சொல்லுமென்றார்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை யிருக்கிறார்வாருமென்றார்

அருச்சுனன் வருவது

என்றதுகேட்டுமவர் இளவிசயன்தான்பயந்து
பூங்காவனம்புகுந்து புஷ்பமலர்பரித்து
மல்லிகைமுல்லை மலர்பறித்தோடிவந்து
மாயனிடபாதத்தில் வணங்கியேதெண்னிட்டார்
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்தார்
முக்காலடிபணிந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியந்தமாயவரும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சொல்வது

வம்பரவரர்ச்சுனரே மன்னுயெழுந்திரென்றார்
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைத்தன்மேலாணையிட்டு வந்தீரேவாள்விஜயா
மற்றுமொருகன்னியரை மணமாலைசூட்டினுய்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசிபொல்லாதாள்
வெட்டியெறிவாளே வீரமணிவாளாலே
கொல்லநினைத்தாளே கொம்பனையால்மாதுகன்னி
வைகைநதியாளும் வந்தாளேபடைகூட்டி
தண்டெடுத்துவந்தாளே தையலிலங்கொடியாள்
வடகோடிகானகத்தில் வந்துதண்டிறங்கினது
ஆறுயிரம்கூடாரம் அங்குவந்துபோட்டார்கள்
என்னசெய்வீர்வாள்விஜயா என்றார்பெருமாளும்

அருச்சுனன் சொல்வது

ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
மதிமயக்கமாச்சுது மன்னவரேஎன்னசெய்வேன்

எங்கேயொளித்து இருப்பேன்காண் மைத்துனரே
நான்எமலோகம்போவேனு ஏழுலகங்கொண்டவனே
பிரமலோகம்போவேனே பெருமாளேசொல்லுமென
நீ-சிவலோகம்போனாலும் தேர்விசயராஜாவே
நீ-பிரமலோகம்போனாலும் போய்ப்பிடிப்பாளல்லியவள்
நீ-எமலோகம்போனாலும் இழுத்துவந்துசங்கரிப்பாள்
நீ-ஆகாயம்போனாலும் அம்புக்கிறையிடுவாள்
நீ-பாதாளம்போனாலும் பாய்ந்துபிடிப்பாளே
இனியென்னசெய்வீர்காண் என்றார்பெருமாளும்
உன்-பாதாரவிந்தத்தில் பரகதிசேர்ந்திடுவேன்
நான்-செத்துமடிந்திடுவேன் ஸ்ரீராமா நீரறிய
நான்-வல்லபிராணனைக் கல்லோடுமோதிடுவேன்
வேறேகதியில்லையென்று விழுந்தலறிதண்டனிட்டான்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருவரையும் மாண்டவர்போல் செய்வது

ஆயன்பெருமாளும் அருளாளரப்போது
எந்நாளுமுந்தனிடம் இடியோடாயெந்தனுக்கு
உன்னாலேஎன்ன்பாக்யம் உண்டுபதங்கண்டேனடா
என்றந்தமாயவரும் எழில்விசயனர்ச்சுனனை
பவளநல்லகாட்டினிலே பாரளந்தார்கூட்டிவந்து
அருச்சுனன்தன்னுயிரும் அச்சுதன்தன்னுயிரும்
இருவர்உயிர்வாங்கி எமபெருமமளடக்கிவைத்தார்
கதண்டுகொட்டிச்செத்தவர்போல் கரியமாலுண்டுபண்ணார்
குடலைப்பிடுங்கியே குத்திசரித்துவிட்டார்
வயிற்றைக்கிழித்து மணிகுடலைத்தொங்கவிட்டார்
துண்டந்துண்டமாகத் துணித்தாரிருவரையும்
நாய்நரிகள்தீண்டாதே நல்லெறும்புமொய்யாதே
சக்கரத்தைதானெடுத்து சாமியார்காவல்வைத்தார்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி ஓலை யெழுதுதல்

மற்றோர்மரத்தடியில் வந்துபெருமாளும்
சேமக்குருத்தோலை வாரியந்தமாயவரும்
வண்ணக்குருத்தோலை வாரியந்தமாயவரும்
பொன்னினெழுத்தாணி பொருந்தவேகைபிடித்து
உற்பனமதாகவே ஓலையெழுதுகிறார்

சேராம்பூராசாக்கள் சென்றெழுதும்பாவனைபோல்
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமகன்தருமருக்கு
வெற்றிமதயானை வீமனவன்தனக்கும்
நகுலன்சகாதேவன் ராசர்கள்யாவருக்கும்
மந்தாரகுந்தியற்கும் மற்றுமுள்ளமன்னருக்கும்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பதிவிரதைதுரோபதைக்கும்
ஆறுயிரவ ரையன்மார்பாண்டியற்கும்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லியற்கும்
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்ஞெனி நாயகிக்கும்
நாகருமீன்றெடுத்த நாகக்கன்னிமங்கையற்கும்
சோரவள நங்கை சுபத்திரை நாயகிக்கும்
ஊருமதயானை உத்தமர்கள் நூற்றுவர்க்கும்
அட்டத்தார்சுற்றத்தார் அனைவோருந்தானறிய
உறவின்முறையாரும் உள்ளவருந்தானறிய
வெள்ளிக்கிழமையில் விடிந்தைந்து நாழிகையில்
சேராம்பூராஜாக்கள் துரைகளுடபட்டணத்தில்
பவளம்வெட்டபோனவிடத்தே பார்த்தன்விஜயனையும்
அச்சுதானந்தர் அன்பானதோழனையும்
கதண்டுகொட்டிமாண்டார் கட்டழகரென்றுசொல்லி
சாவோலைபோலெழுதி தலைப்புறத்திற்சுட்டாராம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வெட்டியானுய் ஓலை கொண்டு போகுதல்

அப்போ-ஆயன்பெருமாளும்அருளாளரேதுசெய்தார்
வெட்டியானைப்போல வேஷங்கொண்டெம்பெருமாள்
கம்பளியைமேல்போர்த்து கையில்த்தடியெடுத்து
தோட்டியைப்போலாக சாவோலைகைபிடித்து
ஓட்டம்நடையமாய் ஓடுகிருரெம்பெருமாள்
அல்லிநல்லாள்தானிருக்கும் அவ்வழியேவாராராம்
கண்டாளேதோட்டிதன்னை கட்டழகியல்லியரும்
மனிதருமில்லாதே மயங்குகின்றவேளேயிலே
தோட்டியகண்டவளுந் துரைச்சியவளேதுரைப்பாள்
அண்ணேயடாதோட்டி என்றழைத்தாளேயல்லியரும்
எனயமாஎனையழைத்திர்என்றவனுந்தெண்டனிட்டார்
எந்தவூர்தோட்டிநீ எனக்கறியச்சொல்லுமென்ருள்
சேராம்பூராசாக்கள் சீமையின்தோட்டியென்ருன்

எந்தவூர்பூமிக்கு ஓலேகொண்டுபோறீர்காண்
குருநாட்டுசேனேக்கு போறேனம்மாகொம்பனேயே
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமகனருச்சுனனும்
தருமருடதம்பியராம் தனஞ்செயனருச்சுனனும்
வெற்றிமதயானே வீமருக்குத்தம்பியராம்
சேராம்பூராஜாக்கள் துரைகளவர்பெண்ணே
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளே
பதினுறுநாளாச்சு பத்தினியைமாலேயிட்டு
கதண்டுகொட்டிமாண்டுவிட்டார் காண்டீபனருச்சுனரு.
ஆகையினுலே அனுப்பினுரென்னேயம்மா [ம்
ஓலேகொண்டுவந்தேன்காண் உத்தமியேயென்னுச்சி
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லிவயிறெறிந்து
ஓலேயைத்தாரும் உத்தமனேபார்ப்போமென்ருள்
ஏந்திழையாள்முன்னெடுத்து ஈய்ந்தான்மடக்கோலே
மடக்கோலேதானெடுத்து வாசித்துப்பார்த்தாளே [ள்
அதிலிருந்தமார்க்கமெல்லாம் அறிந்துபுலம்பலுற்ரு
விரித்தாள்தலேகூந்தலே விட்டெறிந்தாள்தம்பலத்தை
அப்பிகொண்டுவயிற்றில் அறைந்துகொண்டுமுகத்தில்
கோடையிடித்தாபோல் குத்திகொண்டாளடிவயிற்றில்
பிச்சிகொண்டாள்சதையை பிடுங்கிகொண்டாள்மயிரை
கோவென்றசத்தமுடன் குழறிப்புலம்பலுற்ருன்
ஐயையோதெய்வமே அனியாயம்பண்ணீர்களே
எங்கேயோவானம் இடித்ததுஎன்றிருந்தேன்
தப்பாதேவானம் தலேயிலிடித்ததுவே
தண்டெடுத்துவந்தேனே சண்டையிட்டுபோராட
உயிரோடிருந்தாலே உற்றசண்டைபண்ணவேணும்
மடிந்தவர்கள்தன்னுடனே வார்த்தைகளெந்தனுக்கு
என்-பர்த்தாவைப்பறிகொடுத்து பாரினில்நிற்பேனே
புருஷனே நானிழந்து பூமியிலே நிற்பேனே
கூடமடிந்திடுவேன் குவலயத்தினில்லாதே
மாண்டுமடிந்திடுவேன் வையகத்தினில்லாதே
தீப்பாய்ந்துபோவேனென்று செப்பியெழுந்தாளே
அண்ணுவேதோட்டியடா அழகுமைந்தன்தாரேனடா
எந்தனுடபுத்திரனே ஒந்தி நீமன்னவனே
கொண்டுபோய்மாமியிடம் குருநாட்டிற்சேருமென்ருள்
பாட்டியவள்கையிலே பாலனேவொப்பியென்ருள்

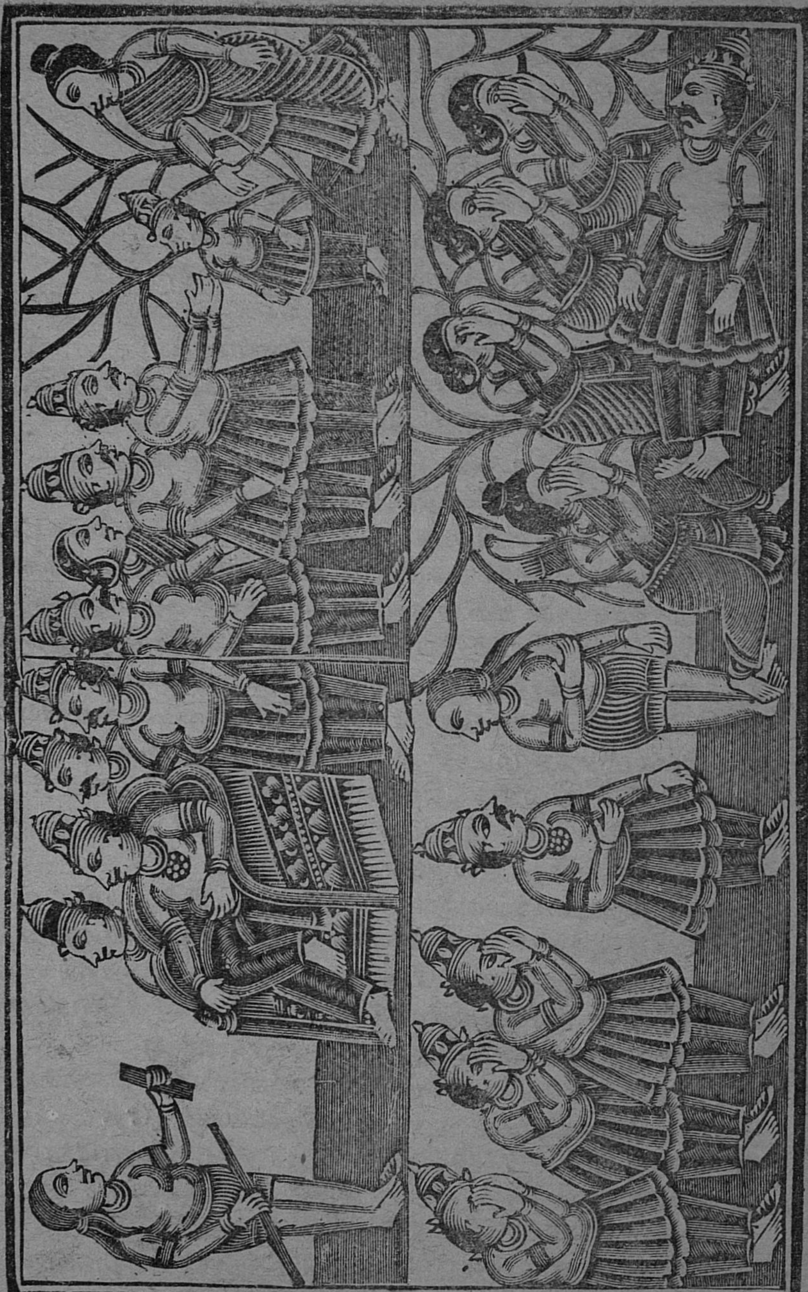

அப்போது தோட்டி ஆரிழைக்குரைதுசொல்வான்
அரண்மனைகளென்றால் அஞ்சுவேம் நாங்களம்மா
நான்-தந்தமடக்கோலை தையலரே தாருமென்றான்
மடக்கோலைதான்கொடுத்து மாது இளங்கொடியும்
ஓலையைகைபிடித்து உத்தமனுந்தானடந்தான்

புலந்திரன் சொல்லுவது

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமப்போது
மாதாவைப்பார்த்து மைந்தனுமேதுசொல்வான்
அம்மா நானையாவென்றால் அடித்தாயேவாய்மேலே
இப்போ-ஆவென்றழுகிறீர் ஆனந்தவாழ்மாரி [யே
புருஷன்மேல்சண்டைக்கு புறப்பட்டாய்பொற்கொடி
புருஷன்மேல்போருக்குப் போவாரோவையகத்தில்
தண்டெடுத்துபோகவே தனஞ்செயன்மாண்டுவிட்டார்
நீ-வாளெடுத்துபோகவே வைகுந்தம்சேர்ந்துவிட்டார்
நான்பவளத்தேர்கேட்ட பாவமல்லோவென்தாயே
கேளாமல் நானிருந்தால் கெடுதியொன்றும்சேராதே
எனக்காகஇங்கேவந்து என்தகப்பன்தான்மடிந்தார்
என்தகப்பன்தன்னுடனே என்னுயிரைமடிப்பேனே
என்தகப்பன்மாண்டு இனியிருக்கேன்பூமியிலே
நான்-இப்பவேஎன்னுயிரை யிழக்கிறேன்மாதாவே
நான்-ஐந்துவயதம்மா அறியாதபாலனுக்கு
இந்தவிதியெந்தனுக்கு ஈஸ்வரனார்கட்டளையோ
என்று-மண்ணில்விழுந்து மைந்தன்புரண்டழுதான்
அப்போ-பாலனழுகிற பரிதாபந்தான்பார்த்து
ஐயோசிவனேயென்று அழுகிறபாலகனை
நல்லதுதம்பியென்று நாயகியாள்சென்றெடுத்து
அப்பாமகனே அரிவுள்ளகண்மணியே
இந்தவயதிலே ஈஸ்வரனார்கட்டளையோ
அறியாதபாலனுக்கு அமைத்தாரேயித்துயரம்
இப்போ-பழிகாரியானேனே பாலன்புலந்திரனே
என்று-ஆரு துக்கமுடனழுதுகொண்டுதானிருந்தாள்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தருமருக்கு ஓலை கொடுத்தது.

அப்பால்தோட்டியமான துவாரகாபுரிவாசன்
சில்லென்றகாடுகள் செடிகள்வனங்கடந்து
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து

எண்ணுமலையி லிசைந்துவருங்காவேரி
மணமாலைரங்கர் வனங்களெல்லாந்தான்கடந்து
துங்கபத்திரிநாடு கடந்தாரேதோட்டியரும்
குருநாடுதேசத்தில் கொற்றவனும்போய்புகுந்து
அன்புடையதருமரவ ராண்மனைக்குள்போய்புகுந்து
கொற்றவனார்தருமரவர் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
கைகட்டி நின்றவனு கடுகெனவேதெண்டனிட்டான்
தயவாகதோட்டிமுகம் தருமருந்தான்பார்த்து
யாருடையதோட்டி நீ யென்றாரே ஆணழகர்
நான்சோராம்பூராஜாக்கள் தேசத்துதோட்டியென்றான்
இங்கேநீவந்ததென்ன எனக்கறியக்கூறுமென்றார்
சொன்னவுடனேயவன் சுருளோலைகொடுத்தான்

தருமர்முதல் யாவரும் புலம்புதல்

மடக்கோலைகட்டவிழ்த்து வாசித்துப்பார்த்தவரும்
அதிலிருக்குசெய்தியெல்லா மறிந்தாரேதர்மலிங்கம்
வாய்மூடிதருமரவர் வயிறெரிந்துபுலம்பலுற்றார்
மாளவோமாயனுடன் உன்னையனுப்பிவைத்தேன்
என்-செல்வந்திருமுகமே தேர்விசயா அர்ச்சுனரே
என்-கண்ணே நவமணியே கற்பகமேஎங்கொளித்தாய்
என்-கட்டிக்கரும்பே நீ கருவிளமேயெங்கொளித்தாய்
தேடக்கிடையாத திரவியமேஎங்கொளித்தாய்
சுவரிலெழுதவொண்ணு சித்திரமேயெங்கொளித்தாய்
படத்திலெழுதவொண்ணு பார்த்திபாஎங்கொளித்தாய்
உன்னைப்பிரிந்துநான் உலகிலிருப்பேனே
நான்-எப்படிமனந்துணிந்துயிருப்பேனோவாள்விஜயா
என்றதுசொல்லியே ஏங்கியழுகலுற்றார்
வெற்றிமதயானை வீமசேனன்கேட்டு
விம்மியழுதானே கொற்றவனுமப்போது
கூவியழுதானே கொற்றவனுமப்போது
நகுலனதுகேட்டு நலமுடனேடிவந்து
மடிந்தீரோ அண்ணுவென்று மண்ணில்புரண்டழுதா [ன்
செத்துமடிந்தீரோ சிவலோகம்போனீரோ
மாண்டுமடிந்தீரோ வைகுண்டம்போனீரோ
உன்னையும்விட்டுநான் உலகிலிருப்பேனே
என்று-தாயிற்புரண்டழுதான் தாக்குடையநகுலனவன்

சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவன்தான்கேட்டு
அண்ணாவேயென்றுசொல்லி அலறியழுதானே
ஐய்யோமுறையோவென்று கூறிப்புலம்பலுற்றான்
குந்தியம்மாள்தான்கேட்டு குஞ்சரமேயென்றழுதாள்
ஐயோமகனேயென்று அழுதுபுலம்பலுற்றாள்
பாஞ்சாலன்றன்மகளும் பத்தினியாள்துரோபதையும்
மாரிழவும்கொண்டு மயிரைவிரித்துக்கொண்டு
ஏந்தியழுதாளே இடைதாவடம்புரள
அந்நகரிலுள்ளோர் அனைவோருந்தானழுதார்
வர்த்தகரும்வாணியரும் வந்துதுக்கம்கொண்டார்கள்
திக்கெட்டுந்தான்தெரிய தேசமெங்குஞ்சீட்டெழுதி
மாரிழவுகொண்டார்கள் மகாசேனையுள்ளவரும்
அங்குமவர்கள்துக்கம் அழுதுவந்துகண்டார்கள்
எல்லாருங்கூடியே இரைந்தழுதுகூச்சலிட்டார்
கட்டியழுதார்கள் கடலிறையும்வெள்ளம்போல்
எல்லையளந்த எம்பெருமாள்தான்பார்த்து
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு குலுங்கமிகநகைத்து
நீங்கள்நடவுங்கள் என்றாரே நீலவண்ணர்

தருமர் முதலிய யாவரும் பவளக் காட்டிற்கு வருவது.

அப்போதுதருமலிங்கர் அவசரமாய்த்தானெழுந்தார்
தம்பிமார்மூவரும் தானும்நடக்கலுற்றார்
குந்தியம்மாள்தானுங் கூடநடக்கலுற்றார்
சங்கவதியம்மாள் தானும்நடக்கலுற்றாள்
மாதினியாள்துரோபதையும் மற்றுமுள்ளதேவியரும்
பல்லக்கின்மீதேறி நடந்தார்பலபேரும்
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
சிங்கமுலாவுவனம் சிறுபுலிகள்தூங்கும்வனம்
யாளிகள்வாழுமந்த அவ்வனத்தைத்தான்கடந்தார்
மயிலோசைகேட்குமந்த மாந்தோப்புதான்கடந்தார்
அண்டாறியாக தண்டகவனங்கடந்து
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்து
சந்திரசூரியர்கள் தான்காணுவனங்கடந்து
அல்லியம்மாதானிருக்கும் அவ்வனத்தில்வந்தார்கள்

தருமர்

புலந்திரனை அழைப்பது

தாரார்புகழுடைய தருமர்பெருமானும்
கண்டார்புலந்திரனை கட்டழகர்தருமலிங்கம்
அப்பாபுலந்திரனே அழகுள்ளகண்மணியே
தேனேபசுங்கிளியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
கண்ணே நவமணியே கற்கண்டேசர்க்கரையே
சோக்கநாதர்கோவிலுக்குத் தூங்காமணிவிளக்கே
என்-தம்பிபுலந்திரனே தனவிஜயன்புத்திரனே
வைகைக்கரையடைக்க மண்சுமந்தசொக்கரருள்
ஆருயிரம்பாண்டியற்கு அரியபேரனாகவந்தாய்
வாராய்மகனேயென்று மன்னனெடுத்துரைப்பார்
தம்பி நீவாடாயென்று தருமரெடுத்துரைப்பார்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுந்தான்பார்த்து
பெரியண்ணாவென்று பிரியமுடன்தெண்டனிட்டான்
அண்ணாவேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாரியெடுத்தணைத்து
வாழ்த்தியெடுத்து மகனைமடியில்வைத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
என்-தங்கக்களஞ்சியமே தார்வேந்தர்பூஷணமே
அரியசிரோமணியே அருச்சுனனெங்கேயென்றார்

புலந்திரன் சொல்லுவது

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
ஐயாவே நீர்கேளும் அதுவிபரஞ்சொல்லுகிறேன்
பாண்டிவளநாட்டாளைப் பவளத்தேர்கேட்டேனையா
பாண்டிவளநாட்டில் பவளங்கிடையாது
எனக்கு-தோஷித்ததென்று சுருளோலைஎழுதிவிட்டா
களைதாங்கிபோச்சுதென்று கன்னிஎழுதிவிட்டாள் [ள்
அப்போதுஐயாவும் அவரிங்கேவந்தாரைய்யா
பார்த்தவுடன்நானும் பவளத்தேர்கேட்டேனையா
எடுத்துமடியில்வைத்து என்கண்ணே நல்லதென்றார்
எப்போதுவருவீரென்று யான்கேட்டேனையாவே
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று

என்பேரிலாணையிட்டு எழுந்தருளிப்போனரையா
சேராம்பூகானகத்தில் சென்றுமடிந்தாரையா
பவளத்தேர்கேட்டு பழிகாரனானேனையா
சும்மாவிருந்தேனுனல் சுகமாய்யிருப்பாரே
ஐயாவேயென்று அலறினன்பாலகனும்
தாரார்புகழுடைய தருமாவர்கேட்டு
பாலன்புலந்திரனைப் பார்த்துப்புலம்பலுற்றார்
அறிவுள்ளஐயாவே ஐயாவேவென்றழுதார்
வெற்றிமதயானை வீமனும்பார்த்தழுதான்
சகுலசகாதேவரென்னும் ராஜர்புலம்பலுற்றார்
ஆங்கவர்களெல்லாரும் அழுதுபுலம்பலுற்றார்
தாரார்புகழுடைய தருமர்பெருமானும்
மதுரைதுரையாளுகின்ற மாதுமுகம்நோக்கி
மைந்தனும்நீருமாய் வந்ததென்னசொல்லுமென்றார்

அல்லியரசாணி சொல்லுவது

பிறவாமுடிதரித்த பெண்ணரசிசொல்லலுற்றார்
வந்தேன்மதிகுலந்தேன் மதியின்விதிவசத்தால்
முன்னேநடந்த முறையெல்லாஞ்சொல்லலுற்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனும்
கேளாக்கருமத்தை கேட்டான்புலந்திரனும்
பவளத்தேர்வேணுமென்று கேட்டானேபாலகனும்
மதுரைப்படைத்தலைவர் மன்னவரைத்தானழைத்து
பவளத்தேர்வேணுமென்று பலபேரைநான்கேட்டே
சேராம்பூகானகத்தில் உண்டென்றார்செம்பவளம்
எங்களாலாகாது எடுத்துவருவதற்கு
அர்ச்சுனராசாவால் ஆகுமென்றாரெல்லவரும்
மைந்தன்புலந்திரற்கு மாசரம்வந்ததென்று
ஓலையெழுதியே உத்தமரேயனுப்பிவைத்தேன்
அதனாலேயருச்சுனரும் அவரிங்கேவந்தாரையா
பாலன்புலந்திரனும் பவளத்தேர்கேட்டானப்போ
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்பேலாணையிட்டு மன்னவரும்போனார்காண்
பதினறுநாளாயும் பார்த்தார்வரவில்லையென்று
பார்த்தரோடுசண்டை பண்ணவேணுமென்றுசொல்லி
தண்டுதளமெடுத்து வந்தேன்தனஞ்சயரே

மதுரைப்படைத்தலைவர் மகாசேனையத்தனையும்
யானைகுதிரைகளும் அண்டவொண்ணாச்சேனைகளும்
சூளவிசதண்டுவந்து கொட்டிமடிந்ததையா
மைந்தனும்நானும் மரம்போலே நின்றுவிட்டோம்
என்றுதருமாது இணையடியிற்றான்விழுந்து
என்னசெய்வேனென்று ஏங்கிமிகவழுதாள்
மன்னர்புலந்திரனை வைத்துவளர்த்திடுங்கள்
எடுத்துவளர்த்திடுங்கள் என்றந்த அல்லியம்மாள்
தீப்பாய்ந்துபோவேனென்று செப்பிபுலம்பலுற்றாள்
பாராளுந்தருமலிங்கம் பார்த்துமிகவழுதார்
மோதிரக்கையை முகத்தோடணைத்துக்கொண்டு
மெத்தப்புலம்பலுற்றார் வேந்தர்தருமலிங்கம்

கிருஷ்ணன் அர்ச்சுனன் இறந்துவிட்டதைக் காட்டுதல்

எல்லையளந்ததொரு எம்பெருமாள்தான்பார்த்து
ஏன்காணழுகின்றீர் இப்பெரியகானகத்தில்
மன்னவரருச்சுனனார் மாண்டவிடங்காட்டுகிறேன்
என்றுசொல்லிமாயவரும் எல்லோரையுமழைத்துவந்
வாள்விஜயன்பிணத்தை வகையாகக்காட்டலுற்றார்[து

தருமர் முதலிய யாவரும் புலம்பல்

தக்கபுகழுடைய தருமர்பெருமானும்
விஜயன்திருமுடியை வேந்தரவரெடுத்து
காண்டீபன்றன்முடியைக் கண்மலரிலொற்றிகொண்டு
தம்பியடாவென்று தருமர்மிகவழுதார்
வீமரவர்பார்த்து மிகவும்புரண்டழுதார்
நகுலசகாதேவ ராஜர்புலம்பலுற்றார்
அண்ணாவேயென்று அழுதுபுலம்புகிறார்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாதுபுலம்பலுற்றார்
சங்கவதியம்மாள் தானும்புலம்பலுற்றார்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பத்தினியாள்துரோபதையும்
எனை-மாலையிட்டமன்னவரே மடிந்தீரோகானகத்தில்
என்றேதுரோபதையும் ஏங்கியழுகலுற்றாள்
மதுரைதுரைச்சி மாதுநல்லாளல்லியரும்

காண்டீபனருச்சுனரைக் கண்டுமனங்கொதித்து
பார்த்துமேமாரடித்துப் பைங்கிளியுந்தானழுதாள்
கூடமடிவேனையா கொற்றவனேயென்றுசொல்லி
மெத்தப்புலம்புகிருள் மெல்லிநல்லாளல்லியரும்
அச்சுதன்தங்கை ஆரணங்குசுபத்திரையும்
என்-கண்ணனைமைத்துனரே காண்டீபனருச்சுனரே
உம்மைவிட்டுநான்பிரிந்து உலகிலிருப்பேனே
மாண்டுயிருக்கிறது மன்னவனே நீதியுண்டோ
இனியிந்தசீவனை இழக்கிறேனென்றழுதாள்
கோவென்றழுதாள் கோபாலன்தங்கையரும்
தேவிமாரெல்லோரும் ஆவிவிடத்தான் துணிந்தார்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமப்போது
அந்த-பாராளுந்தருமரைப் பார்த்தந்தப்பாலகனும்
ஐயருடனேகூட அய்யாவேநான்மடிவேன்
நான்-கூடமடிவேனென்று கோவென்றுபுலம்புகிருன்
பாலனழுகிற பரிதாபந்தான்பார்த்து
மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவருந்தான்பார்த்து
அறியாதபாலகனே அறிவுள்ளஐயாவே
இந்தத்துயரம் வருவானேனுந்தனுக்கு
இது-மாயர்மருத்துவமோ மன்னவனேதானறியேன்
என்றுமைந்தனை தாணிணைந்து மன்னவருந்தானழுதார்
மைந்தன்புலந்திரன் மன்னனழுகிறதை
வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்தழுதான்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்கள்தானழுதார்
முத்துமுடிதரித்த முருகுழலாள்புத்திரனை
கட்டியழுதார்கள் கடலுடைந்தவெள்ளம்போல்
கூடியழுதார்கள் கொம்பனைமாரெல்லோரும்

சோரம்பூ ராசாக்கள் பவளக்கொடியாளை அருச்சுன
ராசன் எங்கேயென்று கேட்குதல்

சேராம்பூராசாக்கள் தெருவிலுலாவுகையில்
வடகோடிகானகத்தில் வருவானேன்கூச்சலென்று
ஐம்பதுபேருமாய் அரண்மனைக்குள்ளேவந்து
பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
மாப்பிள்ளைராயர் மன்னவனெங்கேயென்ருர்

பூசைபண்ணிவாரேனென்று போனாரவர்கானகத்தில்
வடகோடிகானகத்தில் வருவானேன்கூச்சலென்று
அஞ்சலிலேதூதுவரை அனுப்பிவைத்தாரப்போது
அப்போதுதூதுவர்கள் அடுத்தார்களவ்வயணம்
மாப்பிள்ளைராயர் வைகுந்தம்போனாரென்று
ஓடிவந்தார்தூதுவர்கள் ஒருநொடிக்குள்ளாக
தூதுவரும்வந்து தொழுதுதெண்டனிட்டுநின்று
மாப்பிள்ளைராயர் வைகுந்தம்சேர்ந்தார்காண்
அவர்களுடசேனைகளும் அனைவோருவந்திறங்கி
கட்டியழுகிறார் கானகங்கொள்ளவில்லை

சேராம்பூராசர் வருவது

ஐம்பதுபேர்ராஜாக்கள் அபயம்சிவாயவென்று
முன்னறியோம்பின்னறியோம் மும்மூர்த்தியானவரை
அனியாயமென்றுசொல்லி அடித்துப்புரண்டழுதார்
பதினாறுநாளையிலே பாவிசிறையாவதென்ன
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
ஐம்பதுபேர்ராசாக்கள் அவர்களுடதேவியரும்
எல்லோருங்கூடியே ஏகோபித்தார்கானகத்தில்
கானகத்தில்வந்து கதும்பிமிகவழுதார்

பவளக்கொடியாள் புலம்புதல்

கட்டியழுதார்கள் கடலுடைந்தவெள்ளம்போல்
அப்போ-பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பதினாறுதன்வருஷம் பாவிசிறையிருந்தேன்
இந்தப்பழிக்காக ஈஸ்வரரேயிங்குவந்து
என்னைமாலையிடச்சொல்லி மயக்கமல்லோபண்ணீரே
அப்படியேமாலையிட்டேன் அர்ச்சுனரைநானுமிப்போ
இந்தவிதியெனக்கு யேன்வைத்தீரீஸ்வரரே
அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமானே
நீர்-எத்தனைநாள்காத்திருந்தீர் என்னைச்சிறைவைக்க
எத்தனைபேர்ராசாக்கள் வந்தார்கள்மாலையிட
நான்-ஆருக்குமாலையிடே னென்றிருந்தேனப்போது
அருச்சுனரைமாலையிட்டு அருஞ்சிறையானேனே
ஐயையோதெய்வமென்று அலறியழுதிடவே
அப்போதுஎம்பெருமாள் ஆயரவர்பார்த்து

மதுரை துரையல்லியரின் மனதைக்கலக்கிவிட்டார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் நாயகியும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
உற்றுற்றுப்பார்த்தே உளமும்மிகக்கலங்க
வாலைப்பிராயம் வயதுபதிஞறிருக்கும்
வேரிற்பவளமது மின்னுகிறகாந்தியைப்போல்
கோடிசூரியப்பிரகாசம் போலேயிருக்கிருள்
இவயெல்லாந்தானறிந்தா ளிளங்கொடியாளல்லியரும்
வாள்விஜயன்தோள்மேலே மாலையிட்டாளுத்தமியும்
நாம்காணுதகாட்சியெலாங் கண்டோமிதுநெடுநாள்
பதிஞறுநாளையிலே பாவிசிறைவைத்தார்காண்
என்றுசொல்லியல்லியரும் ஏங்கியழுதாளே
தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்கேட்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
கட்டியழுதார்கள் கமலப்பூநாயகியை
அப்போ-சேராம்பூராசர்களுந் தேவிகளுந்தானழவே
ஆருயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
எல்லோருங்கூடியே யிசைந்தழுதுகூச்சலிட்டார்
அங்கவர்துக்கம் அடங்கினபிற்பாடு
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
இறந்ததோருச்சுனனும் இனிதிரும்பப்போருனே
மாண்டதோருச்சுனனும் மறுபடியும்வாரதில்லை,
தம்பியைத்தானெடுத்து தகனஞ்செய்யவேணுமிப்போ
ஆராரைக்கூட்டி அனுப்புவதுசொல்லுமென்ருர்
அப்போது அல்லியரும் அரசர்க்கெடுத்துரைப்பாள்
ஆதீனக்கர்த்தாவே அய்யா நான்பாவி
ஐவருக்கும்போதுவல்லோ ஆரணங்குதுரோபதையும்
மேகத்தில்வந்துதித்த மின்னொளிநாயகியாள்
பார்ப்பான்மகளானே பரிவுடையபோகவதி
நாகம்பயின்றெடுத்த நாககன்னிநாயகியும்
அச்சுதன்தங்கை ஆரணங்குசுபத்திரையும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
அன்னநடைமாதர்களை அக்கினியில்தள்ளுமென்ருர்
அப்போ-சேராம்பூராசாக்கள் தீரனைவோரும்வந்து
தாரார்புகழுடைய தருமரடிவணங்கி
ஐம்பதுபேர்களுக்கும் ஆண்டிருக்கப்பிள்ளையில்லை

என்று-ஐம்பதுபேர்களுமே அருந்தவசுபண்ணுகயில்
உங்கள்-யாருக்கும்பிள்ளையில்லை என்றந்தயீஸ்வரனார்
பவளக்கொடிமேலே உண்டுபண்ணார்பாலகியை
பிள்ளைகலியினால் பெண்ணென்றும்பாராமல் [தோம்
பெண்ணென்றுசெப்பாமல் பிள்ளையென்றேவளர்த்
பிள்ளையில்லைஎன்றுகூறி பெண்மகுடஞ்சூட்டினோம்
வண்ணலட்சங்கோடியுண்டு மாலையிடவந்தவர்கள்
மற்றொருவர்கையில் மணமாலைதீண்டேனென்று
நித்தியகன்னியாகவே நீணிலத்தையாண்டிருந்தாள்
பதினாறுநாளாச்சு பாவிவந்துமாலையிட்டு
அப்படிப்பட்ட அரசையனுப்பிவிட்டு
திரும்பியிருக்கறியேன் தேகம்வைத்தானறியேன்
எங்களைக்கூட இளவாசேதள்ளுமென்று
ஐம்பதுபேர்களுமே அடிபணிந்தாரப்போது
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
பாராளுந்தருமரிந்தப் பரிதாபம்பார்த்துமல்லோ
மோதிரக்கையை முகத்தோடறைந்துகொண்டு
தருமர்வயிறெறிந்து தரையிற்புரண்டழுது
என்னசெய்வேன்வாள்விசயா என்றுமிகவழுதார்
அன்னேரவேளையிலே அரிராமரேதுசெய்தார்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வயித்தியனாய் வருவது

பாராளுந்தருமருட பரிதாபம்பார்த்துமல்லோ
எல்லையளந்த எம்பெருமாளப்போது
எழுப்பிவிடவேணுமென எம்பெருமாள்தானெழுந்து
மாயன்பெருமாள் மனமகிழ்ந்துவாரார்காண்
மடிந்தமடிப்புகளும் மாணிக்கத்தோப்பைகளும்
பொன்னால்மிதியடியும் பொந்திக்கோல்கைப்பிடித்து
வயித்தியன்போலாக மருந்துபையைதோளில்வைத்து
வயித்தியனாக வடிவுகொண்டுவந்துமல்லோ
ஆரடாமன்னவனே அரவங்கள்கானகத்தில்
எவர்காணுமிங்கே யிரைச்சலிந்தக்கானகத்தில்
அப்போதுதருமர் அரசாளும்ராசதுரை
நாங்கள்-குருநாடுசீமை கூசல்வந்ததென்றுசொன்னார்
தருமரென்றுசொல்லுவார்கள் நீர்தானோதார்வேந்தர்
ஆமையாநான்தான் அவதிப்படுகிறேன்
மாண்டதொருமன்னன் மன்னவனார்காணும்

வயித்தியற்குச் சொல்லுவது

என்னோடே தான்பிறந்த எழில்விஜயனர்ச்சுனர்காண்
மாண்டதொருமன்னர்கிந்த மாதரென்னவரிசஎன்றார்
தாயாருங்குந்தியம்மாள் தங்கையவள்சங்கவதி
இவ்விருவர்தான்தவிர இயலானஐயாவே
மற்றுமுள்ளமாதரெலாம் மன்னனுடதேவியென்றார்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்து
கண்மூன்றுமில்லையோ கயிலாசநாதருக்கு
என்றுவுலகளந்த எம்பெருமாள்மனமுருகி
வானவர்கள்தேவருக்கும் வயித்தியன்நான்காணும்
கதண்டுகொட்டிமடிந்தவரை கடுகவெழுப்பிதருவேன்
இறந்ததொருமன்னவனை யெழுப்பிடுவோமாகில்
நமக்கென்னகொடுப்பீர் என்றார்பெருமாளும்

தருமர் சொல்லுவது

அப்போதுதருமர் அதிகமனமகிழ்ந்து
அப்படியேநீரும் எழுப்பிவிட்டீராமாகில்
அண்டங்குருநாடும் அடங்கலும்உம்மதென்றார்
அப்படிக்குச்சொன்னால் ஆகாதுஐயாவே
எழுதித்தரவேணும் என்றாரேஎம்பெருமாள்
தருமமுடியார் தருமரெடுத்துரைப்பார்
அந்நகரிநாடும் ஐந்துபங்காய்பங்குமிட்டு
நாலுபேருடையபங்கை தானெழுதித்தாரேனிப்போ
வில்லாளிபார்த்தன் விஜயன்பிழைத்தாக்கால்
அவனைப்பிதந்தாலே ஐயாவேநீர்வாங்கிக்கொள்ளும்
எல்லையளந்த எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுத் தன்மனதில்தானடக்கி
மதுரைநகராளும் மாதுமுகம்நோக்கி
உன்-பத்தாவைநானெழுப்பித் தாரேனேபைங்கிளியே
எனக்கென்னநீர்தருவீர் என்றாரேஎம்பெருமாள்
அப்போது அல்லி ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
தன்பரிசைநாடும் தரணிபதினாயிரமும்
மன்பரிசைநாடும் மதுரைபதினாயிரமும்
அந்நகரிநாடும் அடங்கலுமுன்னதென்றாள்
அப்படிக்குச்சொன்னால் ஆகாது ஆரணங்கே
எழுதித்தரவேணும் என்றாரேயெம்பெருமாள்

எழுதிக்கொடுத்தாளே இளங்கொடியாளல்லியரும்
அப்போதுஎம்பெருமாள் அதிகமனம்பூரித்து
ஆயருமப்போது அருச்சுனரைச்சுற்றிவந்து
வளையத்திரைபோடும் என்றுரேமாயவரும்
வளைத்துத்திரை நடுவே மன்னரிருவரையும்
எடுத்துநிறுத்துஎன்றுர் எம்பெருமாள்மேகவண்ணர்
எடுத்துநிறுத்திஞர் இயல்பெரியமன்னவரை
பாலுடன்தேனும் பசுவின்நெய்வேணுமென்று
அப்படியேகொண்டுவந்து கொடுத்தார்களப்போது

வயித்தியர் சொல்லுவது

ஒக்கவளர்த்தி உலகளந்தமாயவரும்
காயம்பட்டமேனியெல்லாங் கையாலேதான்கழுவி
கால்வேருய்கைவேருய் கடுகக்கிடத்திவைத்து
எமலோகம்போனவுயிர் இட்டுவந்தேனிப்போது
வந்தொருசீவன் வைகுண்டம்போகுதுகாண்
தருவித்துபார்த்தானே தங்குதிலேஎன்னசெய்வேன்
என்ஞல்முடியாது எடுத்தடக்கிக்கொள்ளுமையா
எடுத்தடுக்கிகொள்ளுமையா என்றல்லோஎம்பெருமா
எம்பெருமாள்மேகவண்ண ரெழுந்துநடந்தாரே
அப்போதுதருமர்கண்டு அவர்பின்னேதானடந்தார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்பின்னடந்தாள்
ஓட்டம்நடையுமாக ஓடிஞர்மாயவரும்
மாயவர்முன்ஞேட மாதரும்பின்ஞேட
பின்ஞேடிவந்தாளே பெண்பெருமாளல்லியரும்
பின்ஞேடிவந்தவுடன் பெருமாளும்நின்றலவோ
மற்றுமொருநினைவாய் மாயவருமேதுசொல்வார்
பெண்களைப்பார்த்தால் பொருக்கமுடிகூடாது
புருஷன்மேல்சண்டைக்குக் கானகத்தில்வந்தாளே
கணவன்மேல்சண்டைக்குக் கானகத்தில்வந்தாளே
புருஷன்மேற்படையெடுத்துப் போர்புரியவந்தாளே
ஆகையாற்சீவனது அவ்வுடலிற்றங்குதில்லை
அல்லிஅல்லியென்றுசொல்லி ஆவிதுடிக்கிறது
வாள்விசயனருச்சுனரை வகையொன்றும்பண்ணுமல்
என்றைக்கும்நேசமா யிருக்கிரேமென்றுசொல்லி
நிச்சயமாய்ச்சொன்ஞல் நிசமாயெழுப்பிடுவேன்

என்றுவைத்தியரு மெடுத்துரைக்க அல்லியரும்
எங்கள்-ஆருயிரவர் அவர்களுடதம்மாணை
அங்கயற்கண்ணம்மை அவளுடையசீர்பாதம்
என்-சீவனுள்ளகாலமெல்லாம் தீண்டேனர்ச்சுனரை
என்றுசொல்லமாது எம்பெருமாள்சம்மதித்து
சோரவளநங்கை சுபத்திரையைத்தான்பார்த்து
நீயென்னசொல்லுமென்றார் நேரிழையுமப்போது
எங்கள்-அண்ணன்மேலாணையது அவரநான்தீண்ட
அண்ணரென்றால்யார்காணும் என்றாரரிராமர் [விலை
பாற்கடலிற்பள்ளிகொள்ளும் பச்சைமாலச்சுதர்காண்
நீ-இட்டதோராணை எனக்குமுகபாடமாச்சே
எழில்சுடர்மணகடகத் திருக்கின்றபூதமதை
விட்டுவிட்டீராமாகில் விஜயனெழுந்திருப்பான்
மாட்டேனென்றுசொல்லி மறுத்தாள்சுபத்திரையும்
ஆணைமறுத்தாளே ஆரணங்குசுபத்திரையும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
கோபந்தணலாகிக் கொம்பனையாளப்போது
விடுகிறயோயில்லையோ வேல்பொருதுங்கண்ணளே
உன்-ஒருத்திக்குமன்னர் உயிரிழந்துபோனக்கால்
நாங்கள்-அத்தண்டபேரும் அருஞ்சிறையாவோமடி
என்றுசொல்லியர்ச்சுன ராஜனைத்தானெழுப்ப
பூதத்தவிட்டுவிட்டாள்பொற்கொடியாள்சுபத்திரையும்

வைத்தியனாகிய
ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எழுப்புதல்

அப்போதுஎம்பெருமாள் ஆகமிகக்குளிர்ந்து
அர்ச்சுனராசன்றனை ஆண்டவருஞ்சுற்றிவந்து
தட்டியெழுப்பினார் தனஞ்செயனாருச்சுனனை
வாழ்த்தியெழுப்பினார் மாயவனாருச்சுனனை
அண்ணருடபாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
வாரியெடுத்து மார்போடேதானணைந்து
நீர்-வைகுண்டம்போனீரோ வாள்விசயா அர்ச்சுனரே
ஆகாயம்போனீரோ அன்பானபோர்விஜயா
என்று-கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
தம்பிஎன்னையாவென தருமருஞ்சொல்லிகொண்டார்
அப்போதுவாள்விஜயன் அருகிருந்தமாதாவை

கண்டுஎழுந்து காளையருச்சுனனும் [டான்
குந்தியம்மாள்தன்பாதம் கொற்றவனுந்தெண்டனிட்
குந்தியம்மாள்தானும் கொற்றவனைத்தானெடுத்து
வாழ்த்திவிடகொடுத்து வாழ்ந்திருப்பாயென்றுசொல்லி
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டாள்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்து
விஜயனருச்சுனனை வேல்பொருதுங்கண்ணளன்
அவன்-கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வேல்பொருதுங்கண்ணு விஜயா நீரெங்குபோனீர்
சீனிச்சருக்கரையே செல்வமேயெங்குபோனீர்
என்றுசொல்லிவீமன் இருந்தான்மனமகிழ்ந்து
நகுலசகாதேவ ராசமுடிமன்னவர்கள்
அண்ணாவேஎன்று அருச்சுனனைகட்டிக்கொண்டார்
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து புகழ்வேந்தர்தாமிருந்தார்
மைந்தன்புலந்திரனும் மன்னவனுமப்போது
அருச்சுனனார்பாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டமைந்தனை தேர்விஜயன்தானெடுத்து

அருச்சுனன்

புலந்திரனைக் கேட்டது

வாழ்த்தியெடுத்து மடியின்மேல்வைத்துக்கொண்டு
முக்தோடேமுகம்வைத்து முத்தமிட்டுபாலகனை
என்-தங்கமுடிபெற்ற தனையாபுலந்திரனே
ஏன்வந்தீரிங்கேஎன்று எழில்விசயன்கேட்கலுற்றான்

புலந்திரன் சொல்லுவது

அப்போதுபுலந்திரனார் அருச்சுனர்க்கேதுசொல்வான்
குருநாட்டில்தானிருந்து கொற்றவரே நீங்களுந்தான்
மதுரைக்கு நீங்களுந்தான் வந்தீர்கள்மன்னவரே
அய்யாவேபவளத்தே ரப்போதுநான்கேட்டேன்
பவளத்தேர்கொண்டுவாரே னென்றுபரிவாக
மூன்றுநாளைக்குள் முடித்துத்தாரேனென்றீரே
பதினாறுநாள்வரைக்கும் பார்த்தோம்வரவில்லை
எங்கள்-மாதுநல்லாளல்லியரும் வந்தாள்படையெடுத்
அந்த-தருமமுடியாளும் தண்டுதளயெடுத்து [து
சேராம்பூசீமைக்கு சென்றுவரும்போது

எங்களையர்போனவழி இதுதானோவென்றுகேட்டேன்
ஐயரென்றுசொல்லவே அடித்தாளேவாய்மேலே
அப்படிக்கோபத்தோடு வரும்போது அல்லியரும்
சேராம்பூகானகத்தில் சென்றோம்தளத்தோடே
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
சேராம்பூகானகம் சேவிக்கும்வேடர்வந்தார்
அந்தவேடுரையப்போது வேந்தர்கள்தான்பிடித்தார்
மாதுஇருக்கும் மயிலணையாள்கூடாரம்
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவரும்வேடுவரை
மதுரைநகராளுமெங்கள் மாதுநல்லாளப்போது
நீங்கள் ஆர்காணுமென்று அல்லியருங்கேட்கலுற்றாள்
சோராம்பூகானகம் சேவிக்கும்வேடரென்றார்
யாருடையசீமையென்று அருங்கிளியாள்கேட்டாளே
பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாள்சீமையிது
என்றித்தவேடுவரும் ஏந்திழைக்குச்சொன்னார்கள்
அப்போமாதுநல்லாள் அல்லியருஞ்சொல்லலுற்றாள்
மாதுநல்லகன்னியற்கு மணமாலையாச்சுதடா
பதினாறுநாளாச்சு பைங்கிளியைமாலையிட்டு
ஒக்கவொருவன் உயிர்த்தோழனாகவந்தான்
அவருக்குமணமாலை யாச்சுது அம்மாவே
என்றதுகேட்டாள் இளங்கொடியாளல்லியரும்
கதும்பியெழுந்திருந்தாள் காட்டானைபோலாக
கோபந்தணலாகி கொம்பனையுந்தானிருக்க
கதண்டுகுளவிகளும் கானகத்தைவிட்டெழும்பி
யானைகுதிரைகளை அடல்பெரியசேனைகளை
கொட்டிமடித்ததுகள் கொற்றவர்களெல்லவரை
மதுரைத்துரைச்சிபையும் மைந்தனையுந்தப்பவிட்டு
அத்தண்டசேனையெல்லாம் அறவேமடிந்தார்கள்
செத்துமடிந்தபே ரத்தனையுந்தான்பார்த்து
ஈஸ்வரரேபார்வதியே யென்றேபுலம்பலுற்றார்
மெத்தவிசாரமாய் மெல்லியருந்தானிருந்தாள்
சேராம்பூராஜாவின் தேசத்துத்தோட்டிவந்தார்
நீ-எந்தவூர்த்தோட்டி யென்றாளென்தாயாரும்
குருநாட்டுச்சீமைக்கு கொற்றவர்க்குஓலைகொண்டு
தருமருக்குத்தம்பியராம் அவர்பேர்தனஞ்செயராம்
சேராம்பூகானகத்தில் செத்துமடிந்தாரங்கே

தருமருக்குவோலைகொண்டு போறேனென்சாம்புவனும்
அப்போதுமாது அலறிமிகவழுதாள்
அடிந்துப்புரண்டழுதாள் அன்னநடையாளும்
என்னசெய்வேனென்று யேங்கியழுதாளே
குருநாடுசீமையிலே கொற்றவருமங்கிருந்து
எல்லோரும்வந்தார்கள் இரைச்சலிட்டுதானெழுந்தார்
மாண்டவிடத்திற்கு மன்னர்களெல்லோரும்
அதினாலேயிங்குவந்தோம் ஐயாவேஎன்றுசொன்னான்
பாலன்சொன்னவார்த்தையது பார்த்திபன்கேட்டானே
மெத்தவதிசயமாய் வேந்தருந்தாமிருந்தார்
பெண்களெல்லாமப்போது பெருக்கமனமகிழ்ந்து
அருச்சுனனார்தேவிமாரனைவோருந்தானெழுந்தார்
தருமருடபாதஞ் சாஷ்டாங்கமாய்ப்பணிந்தார்
தெண்டனிட்டமாதர்களை சீர்பெறவேவாழ்த்தினார்கள்
தம்பிமார்வந்து தாளினையைப்போற்றிசெய்தார்
தெண்டனிட்டதம்பியரைச் சீர்பெறவேவாழ்த்தினார்
அப்போதுஅல்லியரும் அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடியேதுசொல்வாள்
மூன்றுநாளையில் முடிமன்னுவாறேனென்றீர்
பதினாறுநாள்வரைக்கும் பார்த்தேன்வரவில்லையென்று
தண்டுதளமெடுத்து சண்டைக்குவந்தோமிங்கே
வந்தயிடத்திலிங்கு மாண்டுகிடந்தாரே
அலைகடலிற்பள்ளிகொள்ளும் ஆயருடமாயமது
இவ்விதம்பண்ணினால் இளங்கொடியுமேதுசெய்வேன்
இது-மாயவனார்செய்த மதிமயக்கமென்றுசொன்னாள்
இப்படிப்பேசி இருக்குமந்தவேளையிலே
சேராம்பூராஜாக்கள் எங்கள்மேல்தயவுவையும்
என்று-சாஷ்டாங்கதெண்ட னிட்டார்கள்ராசாக்கள்

தருமர் முதல் யாவரும் அரண்மனைக்குப் போதல்

அப்போதுதருமதுரை அதிகமனமகிழ்ந்து
அந்த-பட்டணத்தைநோக்கி பரிவுடனேதானடந்தார்
எல்லவருங்கூடியே ஏகோபித்துத்தானடந்தார்
போனார்களெல்லவரும் பொங்கிமனங்குளிர்ந்து
போனார்கள்யாவருமாய் பொற்கொடியாளரண்மனைக்கு
பாராளுந்தருமருக்குப் பவளக்கொடியாளும்

மாணிக்கச்சிம்மாதனம் மன்னருக்குச்சோடித்து
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவரேயிருமென்றாள்
வெற்றிமதயானை வீமதுரைராசருக்கு
நவரத்னசிங்காதனம் நலமுடனேசோடித்து
இதுமேலிருமென்று ளிளங்கொடியுமப்போது
நாமக்கொடியுடைய நகுலனவன் தனக்கு
சிங்காதனங்களிட்டு சிறப்பாகவீற்றிரென்றாள்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவராசருக்கு
பொன்னுலிழைத்துவைத்த பொற்சிங்காதனம்போட்டு
இதுமேலிருமென்று ளிளங்கொடியாளப்போது
புலந்திரராஜனுக்கு போட்டார்சிங்காதனங்கள்
எடுத்துமவள்வைத்து இருமையாதம்பியரே
என்றுமவள்சொல்லி இளங்கொடியுமப்போது
விசயனூர்தேவியற்கும் விதவிதமாய்வார்த்தைசொல்லி
அவரவர்க்குதக்கதொரு ஆசனங்கள்போட்டுவைத்தாள்
அப்போ-தேவிமாரெல்லாருந் திறமுடன் தானிருந்தார்
பார்த்திபனர்ச்சுனரும் பள்ளியறையுட்புகுந்தான்
அப்போ-பாராளுந்தருமர் பார்த்துமனமகிழ்ந்து
இந்த-மாது நல்லகன்னிகை மரியாதையுள்ளவள்காண்
இறப்புக்கும்பிறப்புக்கும் இனியொருபெண்வேணுமோ
என்றுசிம்மாதனத்தில் இருந்தார்மனங்களித்து
மதுரைதுரைச்சியவள் மனம்பொருந்தியல்லியரும்
மாதினுடபட்டணம் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
அரண்மனைஉப்பரிகை ஆஸ்தானமண்டபமும்
பள்ளியறையழகும் பார்க்கமுடிபோகவில்லை
பள்ளியறையிலே பவளங்களிருக்கிறதும்
பவளப்புதுமைகளைப் பார்த்தாளே அல்லியரும்
இடம்பெரியவாசலது எழுநூறுகாதவழி
தூணுக்குத்தூணுமங்கே தொண்ணூறுகாதவழி
ஆயிரங்காதவழி அழகானவாசலது
பவளத்தால்சொப்பனிட்டுப் பாங்காயலங்கரித்து
பொற்றூணும்நற்றூணும் புட்பராகத்தூணும்
குளிர்ந்தசந்தனத்தூணும் குங்குமநற்றூணும்
தூணுக்குத்தூணுமங்கே தூங்காவிளக்கெரிய
இட்டிருக்குமாதனமும் இள்ங்குஞ்சிங்காதனமும்
போட்டிருக்குமாதனமும் பொன்னுலேயாசனமும்

வாடாததாமரையும் வந்து நிழல்காட்ட
மூத்துமரகதமும் மூழுப்பவளத் தூணுமங்கே
தங்கத்தாற்பொம்மைகளும் தந்தநாற்காலிகளும்
செம்பொன்னூற்சிலைகளுமே செம்பவளமாலைகளும்
வாழைக்கமுகுகளும் வண்ணபலாச்சோலைகளும்
சேரவே நாட்டி செப்பவளத் தூணிருத்தி
நின்றவிடந்தோறும் நீல நிறக்கண்ணாடி
கண்டவிடந்தோறும் கண்ணாடி மாலைகளும்
காடைவிளக்குகளும் கைவிளக்குத்தேர்விளக்கும்
ஏணிவிளக்குகளும் எண்ணூதேர்விளக்கும்
பவளப்புதுமைகளைப் பார்க்கமுடியாது
கண்டவிடந்தோறும் கனத்தபவளமாலை
பிறவாமுடி தரித்த பெண்பெருமாள் நாயகியும்
எங்குப்பவளமா யிருக்குதரண் மனைக்குள்
அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்குபார்க்கையிலே
எங்குப்பவள நிற மென்ன இலங்கிறது
சோதியழகுபவள் தூய்யமுகத்தழகும்
வடிவழகுமொப்பனையும் வையகத்திற் கண்டதில்லை
இந்த-மாதினுட வுபசாரணை மரியாதைத்தான்பார்த்து
மதுரை துரையல்லியரும் மனங்குளிர்ந்து அப்போது
பவளக்கொடியாளை பைங்கிளியைத்தான்பார்த்தாள்
வாருமிங்கேயம்மாவென்று வார்த்தைமிகப்பேசி
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பைங்கிளிதுரோபதையும்
அலைகடலிற்பள்ளிக்கொள்ளும் அச்சுதர் தங்கையரும்
கொப்பனைமாரெல்லோரும் கூடிவிளையாடினார்கள்
மாமியார்குந்தியம்மாள் மருமகளைத்தான்பார்த்து
என்-கண்ணுனமங்கையரே கட்டழகிவாருமென்று
மார்போடேதானணைத்து மருமகளை முத்தமிட்டு
திருஷ்டிகழித்தாளே தேன்மொழிக்கப்போது
எட்டுநாளங்கே இருந்தார்கள்யாவருமாய்
விருந்துகள்பண்ணியே வெகுமானந்தான்கொடுத்து
பவளத்தாள்பல்லக்கு பாலித்தாள்யாவருக்கும்

பவளக்கொடி புலந்திரனுக்குச் சொல்லல்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மைந்தன்புலந்திரனை மடிமேலெடுத்துவைத்து

என்-கண்ணான கண்மணியே காண்டீபர்தன்மகனே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவர்தன்மகனே
தங்கமுடிபெற்ற தனஞ்செயனார்புத்திரனே
நவரத்தினப்பொன்முடியாள் நாயகியாள்தன்மகனே
என்று-கன்னத்தோடணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வாரியணைத்து மடிமீதில்வைத்துக்கொண்டு
மதுரை நாடாளுகிற மாதுதுரைமகனே
என்-தங்கக்களஞ்சியமே தார்வேந்தேதம்பியரே
உந்தனைத்தொட்டு உண்மைபெறவாச்சுதையா
நீ-பவளத்தேர்வேண்டியே பத்தாவைக்கேட்டதினால்
பத்தாவுமிங்குவந்து பாவித்தார்கானகத்தில்
கனவேட்டையாடிவர் கண்டுவிட்டார்கானகத்தில்
கநண்டுகொட்டிசெத்தவர்போல் காவலர்மடிந்தார்கள்
அங்கேயிருந்ததோழன் அழுகிறதைநான்கேட்டு
தோழியைப்போய்ப்பாருமென சொன்னேனேஐயாவே
பாங்கியர்களோடிப்போய் பார்த்துவந்துசொன்னார்கள்
ஆரோதெரியாது அரசர்படைவென்றவர்போல்
காணுகுதுதாயே கடுகெனவேபோகவேணும்
என்றவள்சொல்ல ஏறினேன்தண்டிகைமேல்
அப்போதுபோயிறங்கி அவரைநான்பார்த்தேனப்பா
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கியேநான்போட்டேன்
தாதியரைக்கட்டுமென தண்டிகையில்வந்துவிட்டேன்
கட்டியேதாதியருங் கடுகியேயோடிவந்தாள்
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கிவரச்சொன்னேனையா
தாதியவளோடிப்போய் சரப்பளியைக்கேட்டாள்
தருகிறதில்லையென்றார் தனஞ்செயனாரப்போது
தாதியவள்ஓடிவந்து தருவதில்லையென்றாரென
மாதரோடரண்மனைக்கு வந்துவிட்டேன்தம்பியரே
கொலுமுகச்சாவடியில் கொம்பனையும்நானிருந்தேன்
அன்னவடிவெடுத்து அங்குவந்தார்கொலுமுகத்தில்
அவர்-ஆடலும்பாடலும் அதிசயத்தைநான்பார்த்து
கூவுகிறஓசைகளும் தாவுகிறநேர்த்திகளும்
கண்டுமகிழ்ந்துநான் கையிற்பிடித்தேனே
அன்னமென்றுசொல்லி அணைத்துப்பிடித்தேனையா
தாதியரைநானழைத்து தையலவள்கைகொடுத்து
கூண்டிலடையுமென்று கொற்றவனேசொன்னேனையா

அப்போது-அன்னவுருமாறி அர்ச்சுனராஜனையர்
மன்னவனாருச்சுனரும் மதியைக்குலத்தாரே
மணமாலைசூட்டினர் மன்னவரேதம்பியென்றாள்
என்-அன்னக்களஞ்சியமே அழகுமணிபொக்கிஷமே
என்-பார்த்தாவின்புத்திரனே பார்வேந்தர் தன்மகனே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவனார்தருமதுரை
வெற்றிமதயானை வீமமகாராஜரையும்
நாமக்கொடியுடைய நகுலனவன்றனையும்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவராசனையும்
ஐவரைப்பெற்றெடுத்த அம்மாமிகுந்தியம்மாள்
மதுரைநாடாளுகிற மன்னர் துரைச்சியரும்
பாஞ்சாலி நாயகியாள் பத்தினியாள்தேவியரும
மாயவனார்தங்கை மங்கைசுபத்திரையும்
விஜயனார்தேவி மெல்லியர்கள்யாவரையும்
என்-கண்குளிரப்பார்க்க வந்துதேகண்மணியே
இல்லாதேபோனால் இவர்களையறியேனையா
என்றவள்சொல்ல எல்லவருந்தான்கேட்டு
சந்தோஷமாகத் தையலருங்கேட்டார்கள்
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பூவையரும்வீற்றிருந்தார்

பவளக்கொடியாள் புலந்திரனுக்கு
பவளத்தேர் கொடுத்தது

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பவளத்தேரொன்று பாலனுக்குச்செப்பனிட்டு
மெத்தவினோதமதாய் வெகுவாயலங்கரித்து
வேந்தன்புலந்திரனுக்கு வேண்டியதுதான்கொடுத்து
பவளத்தேர்மேலே பாலகனையேற்றிவைத்தாள்
திருஷ்டிகழித்தாளே தேன்மொழியுமப்போது
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மாமியார்குந்தியம்மாள் மயிலணைக்கப்போது
பாதஞ்சரணமென்று பணிந்தாளேதேன்மொழியும்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மருமகளைத்தானெடுத்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மங்கையருமப்போது
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
என்றுஞ்சிரஞ்சீவியாய் எந்நாளும்வாழ்ந்திருப்பாய்
அப்போ-பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்

பாராளுந்தருமருக்குப் பாதஞ்சரணமென்முள்
சாஷ்டாங்கமாகத் தையலருந்தான்பணிந்தாள்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மகாராசரப்போது
வெற்றிமதயானை வீமதுரைராசருக்கு
மாது நல்லமங்கையரும் வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்
விஜயரந்த அர்ச்சுனரை மெல்லியருந்தான்பார்த்து
குருநாட்டுசீமைக்கு கொற்றவரேபோறீரோ
பதிஞறுதன்வருடம் பாவிசிறையிருந்தேன்
ஒன்றுமறியாமல் உத்தமியும்நானிருந்தேன்
கோடானுகோடியுண்டு கொம்பனையைக்கேட்டவர்கள்
மாலையிடவந்தவர்கள் மட்டுமிதமில்லையையா
ஆரைரிந்தீண்டேனென் றருஞ்சிறைநானிருந்தேன்
ஏரெடுத்துப்பார்த்தவர்கள் ஏனென்றுகேட்டதில்லை
ஆருமில்லைவையகத்தில் அர்ச்சுனரேஎன்றுசொல்லி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மதவீமராசாவும்
நகுலசகாதேவ ராசமூடிமன்னருக்கும்
மைத்துனர்களிருவருக்கும் மாதுசரணமென்முள்
என்பத்தாவின்தேவி யெல்லவர்க்குஞ்சரணமென்முள்
தர்மாபுரியாளும் தனஞ்செயனரப்போது
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாட்கு
வேண்டியவுடுப்புகளும் வேணதுயிலாடைகளும்
பொன்னலலங்கரித்துப் பொற்பவளத்தண்டிகையும்
சந்தோஷமாகத் தையலற்குத்தான்கொடுத்தார்
என்னளுஞ்சுகமா யிருந்தாசுஆளுமென்றூர்
அப்போவிடைகொடுத்தார் ஐவருமங்கெழுந்தார்
பங்கயங்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
மணமாலையிட்டீரே மாயவனூர் நன்னருளால்
பதிஞறுநாளையிலே பத்தாவேயெந்தனையும்
செய்யாதகோலமெல்லாஞ் செய்துவிட்டீரர்ச்சுனரே
குருநாட்டுச்சீமைக்குக் கொற்றவரேபோறீரோ
என்றுசொல்லிகன்னியரும் ஏங்கிமுகம்வாடி
பொங்கியழுகிறதும் பொற்கொடியாளப்போது
மயங்கியழுகிறதும் மண்மேல்விழுகிறதும்
பார்த்தாரருகச்சுனரும் பாரமுடியாளை
மயங்கியழுகிறதை மன்னவருந்தான்பார்த்து
கட்டியணைந்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு

மாணிக்கத் துப்பட்டியால் மாதருடகண் ணுடைத்து
அழுவேண்டியகாரியமேன் அன்னப்பசுங்கிளியே
குருநாட்டுச்சீமைக்குக் கொற்றவனுர் தன்னுடனே
கூடியுறவாடி கொம்பனையேநானேகி
எல்லாருப்பட்டணஞ்சேர்ந் திருக்குமந்தவேளையிலே
நானும்வருவேன் நாயகமேயஞ்சாதே
தங்குவேனோபூமியிலே தரிப்பேனோ அங்கேநான்
என்-சோதிமணிவிளக்கே துய்யவிளம்பிறையே
தேனேமணிவிளக்கே தெள்ளுமணியாளே
உன்னைப்பிரிந்துநான் உலகிலிருப்பேனோ
கடுகவருவேண்டி கட்டழகிகண்மணியே
நான்-ஓடிவருவேண்டி ஒருநொடிக்குள்ளாக
காலால்நடவாமல் காற்றுப்வருகிறண்டி
அஞ்சாதேயென்று அருச்சுனனுஞ்சொன்னனே
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
அப்போதுஏதுசொல்வாள் அன்னப்பசுங்கிளியாள்
நான்-தங்கியிருப்பேனோ தரிப்பேனோயுன்னைவிட்டு
என்னசெய்வேன்வாள்விசயா என்றழுதுமிருந்தாளே
இந்தகருமத்துக்கோ எனைவந்துமாலையிட்டீர்
இப்படியென்றிருந்தால் இணங்கேனேமன்னவனே
எனக்கென்னகெதியாச்சு யென்றெழுதுகொண்டு
ஈஸ்வரரேபார்வதியே எனக்கென்னவிதிவிதித்தாய்
அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமாளே
எல்லாருங்கூடியே யிருந்தீரோயெந்தனுக்கு
இந்தக்கருமத்துக்கு இனியென்னசெய்வேனையா
என்றுசொல்லிமாது யிளங்கொடியாள்தானழவே
காண்டீபனர்ச்சுனனுங் காளையவனப்போது
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளே
தங்கமுடிதரித்த தனஞ்சயமேநாயகமே
நான்-இங்கேயிருப்பேண்டி யிளங்கொடிநாயகமே
எனக்குப்பெரியவர் இயலானவீமரவர்
அவருக்குமூத்தவர் அழகானதர்மலிங்கம்
அவர்கள்-புறப்படநானிருந்தால் பேச்சுக்கிடமலவோ
பொறுக்கமுடியாது புத்தியுள்ளநாயகமே
அதினாலேபெண்ணரசே அவரோடுறவாக
போய்வாரேன்கண்ணேயென்று புகன்ருனிளவிஜயன்

அப்போதுமாது அருங்கிளியுமேதுசொல்வாள்
கடுகவருவேனென்று கட்டழகரெந்தனுக்கு
தேவரீர் நிச்சயங்கள் செய்துகொடுமென்ருள்
இல்லாமற்போனால் இனிநம்பேனென்றுசொன்னாள்
காண்டீபனர்ச்சுனனும் காளையவனேதுசொல்வான்
தருமர்மேலாணையிட்டு தையலர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
இனியானால்நம்புவையோ என்ருனிளவிஜயன்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மனதுகுளிர்ந்தாளே மாதுநல்லாள் கன்னியரும்
அர்ச்சுனனுமப்போது அதிகமனப்பூரித்து
மாதுகையில்விடைவாங்கி மன்னன்நடக்கலுற்ருன்
அங்கேவிடைபெற்று ஐவருந்தானடத்தார்
மதுரை திசைநேக்கி வாரார்துரைகளெல்லாம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அல்லியுடைய பாளையத்தை யெழுப்பிவிடுதல்

அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமாளும்
மதுரை துரைச்சி மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
குளவிகதண்டுகள் கொட்டிமடிந்தவரை
சேனைபரிவாரம் சேனைகளுள்ளதெல்லாம்
யானைகுதிரைகளை அத்தண்டசேனையெல்லாம்
மன்னர்துரைமக்கள் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
தட்டியெழுப்பிவிட்டார் தனஞ்செயனைம்பெருமாள்
தூங்கிவிழித்தாற்போல் துரைமக்கள்தானெழுந்தார்

தருமர் முதலிய யாவரும் அவரவரிடஞ் செல்லுதல்

எழுப்பிவிட்டமாயவனு ரேகினாப்போது
தர்மாபுரியாளும் தர்மதுரைகளெல்லவரும்
குந்தியம்மாள்தன்னுடனே கொற்றவனர்தேவிகளும்
எல்லவருங்கூடியே ஏகிவழிநடந்தார்
அல்லிநல்லாள்பாளையத்தில் வந்தார்களப்போது
செத்துமடிந்ததொரு சேனைகளெல்லவரும்
எப்போதும்போலே யிருக்கவேகண்டார்கள்
மதுரைதுரைச்சி மனங்குளிர்ந்தாளப்போது
பாளையங்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்களாச்சுதப்போ
ஆனைகுதிரைகளும் ஆள்பெரியசேனைகளும்

கொடிகள்சொடிச்சீலை குடைகளுஞ்சூழ்ந்துவர
யானை குதிரையின்மேல் அடிபடுதுடங்காவும்
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைகிளம்புகுது
எக்காளச்சின்னம் எழில்பெறவேஊதுவதும்
பூரிகைடம்மாரம் பூமியதிருதங்கே
அல்லிப்பெருமாளும் அழகுபுலந்திரனும்
பாஞ்சாலிநாயகியாள் பத்தினியாள் துரோபதையும்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாமியுந்தான்கூட
ஆனைம்பாரியின்மேல் அனைவரும்வீற்றிருந்தார்
பார்க்கமுடிபோகவில்லை கைங்கிளியாள்ராணுவங்கள்
காடுஞ்செடிகள் கடுந்தணலாகுதங்கே
கல்லுகளும்முள்ளுகளும் கடுகுபொடியாகுதங்கே
கருந்தாளுஞ்செந்தாளுங் கதிரோனைக்கப்புதங்கே
பாளையம்போகிற அதிசபத்தைத்தான்பார்த்து
காண்டீபனர்ச்சுனனும் காளையவர் தானினைந்தார்
இப்படிக்குஅதிசயமாய் இவள்வரக்காரியமேன்
இது-நமக்காகவத்தது நம்முயிரைக்கொல்லவல்லோ
மாயன்பெருமாள் மகாதேவாகிருபையினல்
ஆயன்பெருமாளும் அருளாளர்கிருபையினல்
நாம்-தப்பிபிழைத்தோமே தார்வேந்தர்தருமத்தினல்
பராளுந்தருமதுரை பாக்கியத்தால்தப்பிவந்தோ
இளங்கொடியாள்மாதருக்கு எதிரியொருவரில்லை
தப்பாமல்தலையறுப்பாள தாமமுடியாளும்
பொல்லாதஅல்லிபவள் போருக்குவல்லவள்காண்
மைந்தன்மேலாணை மறந்தபாவியென்றுசொல்லி
சத்தியந்தப்பினர் தார்வேந்தரென்றுசொல்லி
கழுமரத்திலேற்றிக் கடுஞ்சிறையில்வைப்பாளே
என்றுமனதிலுள்ளே எண்ணினனர்ச்சுனனும்
அப்போ-எல்லோருங்கூடியே ஏகிவழிநடந்தார்
அந்த-மதுராபுரியல்லி வாழ்வரசிபட்டணத்தில்
போனர்களைவருமாய் பொற்கொடியானரண்மனைக்கு
அர்ச்சுனனர்தேவிமார் அல்லவரும்போய்நுழைந்தா[ர்
மைத்துனர்தர்மருக்கும் மற்றுமுள்ளமன்னருக்கும்
சிங்காதனங்கள் சிறப்பாகச்சோடித்தார்
குருநாட்டையாள் தர்மர் கூடவேதானிருந்தார்
ஐவரையும்பெற்றெடுத்த ஆரணங்குகுந்தியம்மாள்

பாஞ்சாலிநாயகியாள் பத்தினியாள் துரோபதையும்
மற்றுமுள்ளதேவிஎல்லாம்வாருமென்றுதானழைத்தாள்
அவரவர்கட்காசனங்கள் போட்டாளே அல்லியரும்
அப்போதுமூன்றுதாளங்கே முடிமன்னர் தாமிருந்தார்
விருந்தமுதுசெய்து மெத்தவுபசரித்தாள்
எல்லவர்க்கும்வெவ்வேறாக ஈய்ந்தாள்வெகுமானம்
வெகுமானம்பெற்று விடைபெற்றுத்தானடந்தார்
அப்போ-பாராளுந்தருமர் பாலகனைத்தானழைத்தார்
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டார்
என்-தங்கக்களஞ்சியமே தம்பிபுலந்திரனே
நான்-போய்வாறேன்கண்ணே பொன்னின்புலந்திரனே
என்றுசொல்லித்தர்மர் இருமென்றாரப்போது
வெற்றிமதயானை வீமதுரையேதுசொல்வார்
என்-அப்பாபுலந்திரனே அல்லிமகனாரே
கட்டிக்கரும்பே காளைப்புலந்திரனே
போய்வாறேன்கண்ணே புலந்திரராசாவே
என்றுசொல்லிவீமர் இருமென்றாரப்போது
நாமக்கொடியுடைய நகுலரவர்பார்த்து
தம்பிப்புலந்திரனே தார்வேந்தேதம்பியரே
குருநாடுசீமைக்குக் கொற்றவனேபோய்வாறேன்
என்றவர்சொல்லி இருமென்றாரப்போது
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவன்தான்பார்த்து
பொன்னுமணியே புலந்திரராசாவே
தங்கமணியே தார்வேந்தர்புத்திரனே
குருநாடுசீமைக்குக் கொற்றவனேபோய்வாறேன்
என்றவர்சொல்லி இருமென்றாரப்போது
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மயிலணையாளப்போது
புலந்திரனைத்தானெடுத்தும் பெருக்கமனமகிழ்ந்து
ஐவர்கலிதீர்க்கவந்த அருமபொன்னேகண்மணியே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவர்கள்தன்னுடனே
நான்-போய்வாறேனென்று புலந்திரனைமுத்தமிட்டு
இருங்காண்மன்னவனே என்றுசொன்னாள்குந்தியரும்
அர்ச்சுனனார்தேவிமார் அல்லோருமப்போது
நாங்கள்-யாவரும்போய்வாரோம் அதிரூபசித்திரமே
என்றுசொன்னாரப்போது இயலானதேவிமார்கள்
காண்டீபனருச்சுனனுங் காளையவனப்போது

மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
அப்பாபுலந்திரனே அருமையுள்ளகண்மணியே
போய்வாரேனென்றான் போர்விசயராசாவும்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
அண்ணாவே நீர்போனால் வாரதில்லையையாவே
போனால்வருவதில்லை என்றான்புலந்திரனும்
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனனுங்கூறுவான்
இந்நாளும்போலே இனியிருக்கமாட்டேனப்பா
கடுகவருவேனப்பா காளைபுலந்திரனே
நம்புவேனோவென்று நவின்றான்புலந்திரனும்
நம்பியிருமென்று நல்விஜயன்சொல்லினான்
அல்லியரைப்பார்த்து அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகமே
குருநாடுசீமைக்குக் கொம்பனையேபோய்வாரேன்
அப்போது அல்லியரும் ஆரணங்குதான்மயங்கி
கண்ணீர்சொரியவிட்டாள் கட்டழகியப்போது
வேண்டாங்காண்மாதே விசாரப்படவேண்டாம்
மெய்யாய்வருகிறேன் மெல்லியரேநம்புமென்றான்
இந்நாளும்போலே இராதே நீர் அங்கேயென்று
போய்வாருமென்று பொற்கொடியுந்தெண்டனிட்டாள்
மாதுவிடைகொடுக்க வாள்விஜயன்தானெழுந்தான்
தர்மருபவீமரும் தானடந்தார்பொட்டெனவே
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
பொல்லாவனங்கடந்து போய்ச்சேர்ந்தார்தர்மாபுரம்
அவரவர்களாசனத்தில் அமர்ந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
இந்தக்கதைதன்னை இவ்வுலகிற்கேட்டவர்கள்
கேட்டோர்கிளைதழைத்துக் கீர்த்தியுடன்றான்வாழ்க
ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பார்.

வஞ்சி விருத்தம்

வாழிவாழி வானவர் - வாழிவாழி மாமறை
வாழிவாழி மாதவர் - வாழிவாழி வையமே.

பவளக்கொடி மாலை - முற்றிற்று.

The Elite Press, Madras-1

அறிவிப்பு:

இதனுல் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில், எமது புத்தகசாலையில் பல அரிய நூல்களையும், பாடசாலைக்குரிய பலவகைப்பட்ட நூல்களையும், மற்றும் பலப்பல கதைகள், அம்மானை, நாடகம், விலாசம், கீர்த்தனை, புராணம் சோதிடம், வைத்தியம், சதகம், முதலிய சில்லறை நூல்களையும், ஆறுமுக நாவலர், குமாரசாமி நாயுடு அண்டு சன்ஸ், முதலிய பெரிய கம்பெனியார்களின் நூல்களையும் வாங்க விழைபவர் எங்களிடம் வி. பி. மூலமாகவும், நேரிலும் சரசமான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

எமது முகவரி (விலாசம்:)

M. துரைசாமி முதலியார் & Co.,

பிரிண்டர்ஸ் & புக்-செல்லர்ஸ்,

1-1, மலையபெருமாள் தெரு, ஜி. டி., சென்னை.

The Elite Press, Madras 1.